

DEVİRİMCİ GENÇLİK

Aylık Siyasal Gençlik Dergisi, Yıl: 5, Özel Sayı: 40, 20.000 TL (KDV dahil)

***MÜCADELE**
gazetesi ile destek
ve dayanışma
kampanyası sürüyor

Fransız emperyalizmi Dursun Karataş'ın iadesini gündeme getirip, öfkemizi sınınamamalıdır

Bu savaşı da kazanacağız

- DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın duruşması 19 Aralık 1994 günü Fransa Yüksek Mahkemesi'nde yapılacaktır.
- Fransız emperyalizmi, halkların kurtuluş umudu DHKP-C'nin önderi Dursun Karataş'ı yargılayacak güce sahip değildir. Oligarşiyle işbirliğine girerek, bizi karşısına alıp öfkemizi sınınamamalı ve Dursun Karataş'ı serbest bırakmalıdır.

ÜLKEMİZDEKİ VE DÜNYADAKİ TÜM DEVİRİMCİ, İLERİCİ, DEMOKRAT VE YURTSEVER GÜÇLERİ- DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın tutukluğuna son verilmesi için devrimci dayanışma içinde "Dursun Karataş'a Özgürlük" şiarını bugün hepimiz en güçlü şekilde haykırmalıyız.

FRANSIZ HALKI!- Dostluğunuza güveniyorum. Faşizme karşı mücadele geleneği olan Fransız halkının işkenceci katilleri sevinilmeyeceğine, halklarımızın dost elini tutacağına inanıyorum.

FRANSIZ HÜKÜMETİ!- Ülkemizdeki işkencecilerle, cellatlarla, halkımızı her gün katleden kontrgerilla iktidarıyla işbirliği yapmak emekçi halkların kurtuluş savaşının karşısında olmak demektir. Fransız emperyalizmi faşizmin halklarımızı karşı açtığı savaşa daha fazla suç ortaklığı yapmak niyetindeyse, bu savaşın sınıfsal, ulusal, enternasyonal bir savaşa dönüştürüleceğinden emin olmalıdır.

Gözetilindeki arkadaşlarımız DGM'ye çıkarıldı, üç kişi tutuklandı

24 Kasım günü Mücadele, Yoksul Halkın Gücü, İşçi Hareketi gazeteleri ve Devrimci Gençlik dergisinden gözetilince alınanlardan 20 kişi 13 gün boyunca gözetilinde tutulduktan sonra çıkarıldıkları İstanbul DGM tarafından 17'si serbest bırakılırken, Havva Suïmez, Mehmet Akdemir ve Miral Demir tutuklandı. Bizim kararlılığımızı, cesaretimizi besleyen güç, ülkemiz halklarıdır, onun kurtuluş mücadelesidir. Şimdiye kadar susmadık, bundan sonra da susmayacağız.

Özgür Ülke'nin üç binasına kontrgerilla bombası

Halkların sesi susturulamaz

- Özgür Ülke'nin İstanbul Çağaloğlu'ndaki merkez binası, Kumkapı'daki teknik işler binası ile, Ankara bürosunu 4 Aralık gecesi aynı saatlerde bombalanması, failin kimliğini kuşkuyla yer bırakmayacak açıklikta ortaya koydu: Devlet!

- Ersin Yıldız'ın hayatını kaybetmişti, 5'i ağır, 23 kişinin yaralandığı patlamalardan sonra, yurtiçi ve yurtdışında, işçi ve memur sendikaları, yayın kuruluşları, siyasi çevreler, sanatçılar, yazarlar ve tutsaklar tarafından kitleli protesto edildi. Basın toplantıları mitingde döndürülen, Ersin Yıldız'ın cenazesi de halkın tepkisinin açığa çıktığı öfke seli oldu.

Mücadele için dayanışmayı güçlendirelim

Mücadele, İşçi Hareketi, Yoksul Halkın Gücü gazeteleri ve dergimiz 24 Kasım da basan polislin gözetilme aldığı 33 kişiden onu bir gün sonra siyasi şubeden bırakılmışlardı. 23 kişi ise 6 Aralık'ta DGM'ye çıkarıldılar. DGM'de muhabirimiz Havva Suçmez, İşçi Hareketi gazetesi ve Yazı İşleri Müdürü Mehmet Akdemir ile Yoksul Halkın Gücü gazetesi muhabiri Mirali Demir keyfi bir kararla tutuklanırken, diğer arkadaşlarımız serbest bırakıldılar.

4 devrimci yayına yapılan saldırıdan sonra, oligarşi bu kez kendisine hedef olarak Özgür Ülkeyi seçti. Kontrgerilla alacakla saldırı ve 2 Aralık gecesi gazetesinin merkez bürosu, teknik işlerin yapıldığı bina ve Ankara temsilciliği bombalandı. Amaçladıkları, toplu katliamdı. İstedikleri Özgür Ülkenin bir daha çıkmamak üzere karanlık gömülmesiydi. Ama yapıldılar.

Bu ülkede zulme ve sömürüye karşı bir mücadele veriliyorsa, bu mücadelenin sesi de olmalıdır. Ve hiç kimse bu sesi boğamaz. 4 devrimci yayına yapılan baskın ve Özgür Ülke gazetesine yönelik

toptu katliam girişiminden sonra yaşanan dayanışma Örnekleri buna tanıklık.

Tüm engellemelere, para cezalarına, tehditlere, kapatmalara, yayın durdurma çabalarına rağmen, onurlu sesimiz haykırmaya devam ediyoruz. Kavganın onurlu sesi Mücadele gazetesinin yayını on gün daha DGM tarafından durduruldu. Ama oligarşi sevinmesin, halklarımız üzülsün. Halkın mücadelesinin sesi soluğu olan Mücadele gazetesi her şart altında okurlarının eline ulaşacaktır. Hemen her gün telefonlar çalıyor. Pek çok kişi Mücadele gazetesini gazete bayilerinde bulamadıklarını, neden çıkmadığını soruyorlar. Mücadele'yi küçüklük yapmak işi, gazetesin çağrısını yaptırdı kampanyaya daha güçlü katılmak gerekiyor. Bizler de Mücadele gazetesinin dayanışma sesine sesimizi katıyoruz. Onların yanındayız.

Bu onurlu ses, halklarımızın taleplerine daha iyi cevap vermek, onların istemlerini anlatabilmek için yeni bir atılım içine girdi.

Bu atılım sürecini okurlarıyla birlikte paylaşmak için de, bir dayanışma kampanyası başlattı. Başlatılan bu dayanışma kampanyasına yurtdışından ve yurtdışından katılımlar devam ediyor. Özellikle gazetesinin basılması ve muhabirlerinin gözetilme alınması kınayan birçok kişi, desteklerini bağış kampanyasına daha güçlü katılarak gösteriyorlar.

DHKP-C tusakları cezaevlerinde haklarını almak için direnirken, yiyeceklerinden, içeceklerinden keserek Mücadele gazetesine dayanışma kampanyasına katılıyorlar. Üniversitelerde, liselerde okuyan öğrenciler, emekçiler, tüm okurlar Mücadele gazetesinin yanında. Geçtiğimiz hafta, OKM'de "Ana" adlı sinevizyon gösterisinin geliri, dayanışma kampanyasına verildi. Okurlarımız duyarlılıklarını çeşitli yöntemlerle geliştirerek sunuyorlar. Ancak bu yöntemleri çoğaltmak, en geniş kesimlere ulaşmak gerekiyor.

Kampanyayı daha güçlü hedeflere yöneltmek için duyarlılığımızı artıralım. Mücadele kavganın sesidir. Mücadele bizim sesimizdir. Sesimize sahip çıkalım.

İÇİNDEKİLERİ

□ Oligarşinin ikiyezül terörü.....	3
□ "Bu savaşta da kazanacağız".....	4
□ Tepkiler sürüyor: "Yanındayız".....	5
□ Halkların sesi susturulamaz... DEP davasında beklenen karar	6-7
□ Elazığ'da faşist-kontra çalışması	8
□ Çocukların gözlerindeki tanıklık silinmez.....	9
□ Siyasetten notlar	10
□ Kadında düzen kişiliğini yıkalım.....	11
□ Geleneklerimiz bizi geleceğe taşıyacaktır... 12-14	
□ Buca Cezaevinde tutsaklara yönelik baskıları artıyor	15
□ Faşistlerin maskesi düşüyor	16
□ Özelleştirme "her derde deva" olamıyor.....	17
□ Saldırılan püskürtmek ve militan önderlik	18
□ "Deri işçileri yürüdü	19
□ Emekçiler açlık sınırında	20
□ Kültür/Sanat	21
□ Filistin'de mücadele yol ayrımında	22
□ Kavganın adı ve onuru oldular.....	23

Mücadele, Yoksul Halkın Gücü, İşçi Hareketi gazeteleri ile dergimize yönelik olarak yapılan baskında gözetilme alınan ve çıkarıldıkları DGM'ce tutuklanan İşçi Hareketi Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Mehmet Akdemir ile Yoksul Halkın Gücü Gazetesi Muhabiri Mirali Demir'in Mücadele gazetesine gönderdikleri mektupları yayınlıyoruz.

Mücadele gazetesine,

Faşizm Kürt ve Türk halklarının yükselen mücadelesini engelleyebilmek, çöküşünün hızını yavaşlatılabilmek için azgıncı saldırıyor.

Katliamlar, kayıplar, köy yakmaları Ötüne geçemediği mücadelemizin sesini boğmaya çalışması da yetmeyecektir.

Bizleri gözetilme olarak, işkencelerden geçirip tutuklayarak, kardeş Özgür Ülke'yi bombalayıp çalışanlarını katlederek susturacaklarını zannedenler bir kez daha yanılıyorlar.

Başaramayacaklar!...

İŞÇİYİZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ!

Mehmet Akdemir İşçi Hareketi Gazetesi
Yazı İşleri Müdürü

Mücadele gazetesine,

Bugün faşizmin zindanları ilerici-devrimci gazetecilerle, aydınlarla dolu.. Bir tarafta yakılan-yıkılan köyler, katliamlarla uğratılan Kürt halkı, diğer yanda işinden atılmış işçi, memur, emekçiler; okulundan ablan öğrenciler, evleri başlarına yıkılan yoksul gecekondulu halkı.

Bir kez daha yineliyor. Katliamlarla, infazlarla, gözetilme kayıplarla, gazetelerimize yönelen komplolarla, tutuklamalarla emekçi halkımızın yükselen mücadelesini engelleyemeyecekler.. Yılmayacağız ve biz kazanacağız... Yoksul Halkın Gücü gazetesini susturamayacakmış.

HALKIYIZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ!

Mirali Demir Yoksul Halkın Gücü
Gazetesi Muhabiri

Mücadele gazetesinin yeni hesap numarası:

Bülent Bağcı adına, Türkiye İş Bankası İstanbul Çağaloğlu Şubesi 1095-300-430944

Sahibi: Neslihan Uslu, Yazı İşleri Müdürü: Sebahata Varol, Yönetim adresi: Çakırağa Mah.

Abdullahipaşa Sk. No:15/5 Aksaray-İstanbul, Tel: 632 68 74, Fax: 588 34 21, Baskı: Serler Matbaacılık.

Emperyalizmin tehditlerini boş çıkartalım

Bu savaşı da kazanacağız

DHKP-C önderi Dursun Karataş'ın Türkiye'ye iade tehdidini hem Türkiye ve dünya emekçi halkları, hem de TC devleti karşısında sürekli bir kez olarak kulunmaya çalışan Fransa emperyalizmi 19 Aralık günü Fransa Yüksek Mahkemesinde yapılacak duruşmada bir kez daha aynı tehdidi gündeme getirecek.

Fransa'nın imzaladığı "Suçluları İadesine Dair Avrupa Sözleşmesinin 3. maddesine göre, Dursun Karataş'ın Türkiye'ye iadesi mümkün değil. Ancak Türkiye'de sağladığı okutanı bekletmiş, birtamam yeni cıkarlar elde etmek isteyen Fransa emperyalizmi, politik davranarak iade yolunu seçebilir. Bu durum asıl olarak kamuoyunun tepkilerinin önemi gösteriyor. Türkiye ve dünya kamuoyunda bugüne kadar binlerce insan ve örgüt Fransa hükümetine tepkilerini göstererek, Dursun Karataş'ın iadesinin de konusu bile edilmemesi ve derhal serbest bırakılması istedikler. Buna rağmen Fransa hükümeti iade tehdidini bir kez daha gündeme getiriyor.

Uluslararası emperyalist zincirin hal-kalkanından birisi olan Fransa tekelieri ve devleti, bugün halklarımızı bekletmiş olan DHKP-C önderi Dursun Karataş'ın iadesi için istihlak kullananı sıvayan oligarşiyi göz kırıyor. Fransa emperyalizmi böyle bir deneyi girişebilir ama daha önce defalarca yapıldığı gibi bedelini ödemeyi göze alırsa... Çünkü partileşmiş, DHKP-C adını alan Devrimci Solun tarihinde yoldaşlarımızın bir kısmına devletlerin zarar hesabının sonulduğu herkes tarafından bilimektedir artık. Bu hareke-

tin düşmanlarını anladığı dilden konuşutunun, bunu güçlü bir gelenek haline getirdiğini bilmeyen, öğrenmeyen yoktur. Dost, düşman herkes bilimektedir ki, dir-neme sembolü ve öğretmeni olan Dursun Karataş, DHKP-C'le, Türkiye halklarıyla bulunmuşdur. Ona yönelik her türlü saldırı Parti-Cephe'ye, ülkemiz halklarına ve tüm dünya devrimi hareketlerine yönelik bir saldırdır. İnce bir ip üzerinde yürüten Fransa emperyalizmi bunu çok iyi bilmesine rağmen, halen öfkemizi sınamaya çalışmaktadır. 19 Aralık günü kendileri için de hayati önemde olan bir karar verecek olan Fransız emperyalistleri yanlısı basın peşinde koşmaktadır. Hiçbir cıkarını, hiçbir faydanın onların devrimci hareketi karşısına almanın vereceği zararı karşılamayacağına bilmedikleri Fransa emperyalizmi.

Fransız hükümeti bundan önce yapılan her şeyin sadece uyanı olduğunu unutmamalıdır. Önderliğe zarar veremeye yetlenmesinin devrimi hareketi öfkese karşı karşılaşmak olduğunu unutmalıdır. Türkiye halklarını ve onunla kök salmış olan DHKP-C'nin önderine her koşula sahip çıkacaktır, önderimiz her koşula bilimektedir, bizim de her koşula önderimize olduğumuzu akıldından çıkarmamalıdır.

Bilimektedir ki, Fransa'dan transit geçiş yaparken alkonulan Dursun Karataş, emperyalizme ve oligarşiyi karşı mücadelede her koşula savaşan bir hareketi önderidir. Bu hareketin yaratıldığı değerlerin her parçasında Dursun Karataş'ın emeli ve ustalığı bulunmaktadır.

Vatanımızın her tarafında ve dünyanın pek çok ülkesinde "Önderimize Kalkan Eller Kıracağız", "Dursun Karataş'a Özgürlük" şiarlarını haykırması bu hareketin kaynaklanmaktadır. Toplam 9 özezaide bedelinden açık grevine yazılmış, ülkenin her yerinde yazılmalara, pullamalar, afişler, pankartlarla önderiğin sahiplenilmesi bu hareketin ifadesidir.

Çünkü, "Önderimiz halk kurtuluş savaşımızın tüm güzelliğini temsil eder. Önderlik DHKP-C'dir, DHKP-C önderidir. Hiçbir güç bu birliği bozamaz" diyen kadrolar Dursun Karataş'ın sahiplenilmesi noktasında hiçbir bedeli ödemek kaçınılmaz olarak inanca ve karatılığa sahiptir.

Fransız emperyalizmi öfkemizi sınamamalı, bugüne kadar yapılan uyarıları dikkate almalıdır.

Türk, Kürt, Çerkez, Arap, Laz Tüm Milliyetlerin Halkımız! Vatanımızın bağımsızlığı için, sömürüşüz bir düzen için, özgürlüğümüz için sürdüren mücadele Fransa emperyalizmi tarafından Dursun Karataş'ın tutulduğu ve Türkiye'ye iade tehdidiyle engellenmeye çalışılıyor. Bu tehditler Türk, Kürt, Çerkez, Arap, Laz tüm milliyetlerden hepimize yöneliktir. Vatanımızın bağımsızlığına, emeliğine, özgürlüğüne, insanlık onuruna sahip olmak, bir kez daha "Dursun Karataş'a Özgürlük" şiarını güçlü bir şekilde haykırma zorunludur. Halklarımız bu sorumluluğuna yerine getirmek için, kurtuluş umuduna sahip olmak için hiçbir fedakarlıktan çekinmeyecektir...

Türkiye'deki ve dünyadaki tüm devrimciler, yurtseverler, anti-emperyalist, anti-faşist olan, onunra sahip çıkan herkes;

"Dursun Karataş'a Özgürlük" şiarını yükseltme sorumluluğu, devrimi dayatma içinde elinden geleni yapma göre-bizleri bekliyor.

Fransız halkı!

Dostluğunuzla güveniyoruz. Faşizme karşı mücadelede gelenekçi olan Fransız halkının işkence katilleri sevinmesinin işi halklarımızın dost elinden tutacağını sanıyoruz...

Fransız Hükümeti faşizmin halklarımızı açtığı savaşta daha fazla suç ortaklığı yapmak niyetindeyse, bu savaşı sınıfsal, ulusal, enternasyonal bir savaşta dönüşümlüceğin erin olmalıdır. Türkiye'deki işkenceciler, cehennemler, işkenceci her gün kallede kontrolegi iktidarı mücadelemizi engellemeye, bundan sonra da engellemeyecek, buna Fransa emperyalizminin de gücü yetmeyecek.

Bugün emperyalizmi bu tehditleri bosa çıkarmak için DHKP-C önderi Dursun Karataş'ı sahipleniyor, onunla dayatma içinde olan herkese yeni görevler düşüyor. Yaptıkları her türlü saldırıya devrimciler teslim almayan çalışan emperyalizme ve oligarşiyi, devrimcileri, halklarımızı engellemeklerini bir kez daha gösterelim... Önderliğe yapılan saldırı, özgürlüğünü, emeliğine, geleceğine yapılmış saldırıdır. emperyalizmi ve işbirlikçilerini asla affetmeyecek, bu SAVAŞI DA KAZANACAGIZ!..

Önderimizden aldığımız güçle devrime DHKP-C ile yürüyoruz

Yıllardır umudun adı olarak haykırıldı Devrimci Sol... Ve yıllardır önderi duyulan Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'nin kurumsallaşması umudun adı, sloganlara, yakılan özgürlük ateşlerinde büyümeye devam ediyor. DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın tutulmasıyla birlikte, Devrimci Halk Güçleri bir yandan önderiğin tutulmasını protesto ediyor, diğer yandan partiye selamladılar. Duvarlara, pankartlara nakış nakış işlendi DHKP-C adı... Fransa emperyalizmine duyulan öfke, gösteriler, pankartlar, yazılmalara, pullamalara, afişlerle sokaklara, duvarlara taşındı.

Devrimci Solun partileşmiş ve DHKP-C adını aldığı kamuoyuna duyuruldu. Devrimci Halk Güçleri Dursun Karataş'ın, Parti-Cephe'den aldığı güçle devrime artık DHKP-C ile yürüdürlükleri haykırıyor.

Taraboz'da Devrimci Halk Güçleri tarafından 19 Kasım günü Fatih Mahallesinde "Yaşasın Partimiz DHKP-C", "Yaşasın Komutanımız Dursun Karataş", Tanjant yolunda ise "Devrimci Sol Artık DHKP-C'dir ve Dursun Karataş'a Özgürlük" sloganlarının yer aldığı yazılmalara yapıldı.

Ankara'dan Devrimci Halk Güçleri adına, telefonla bürümüş arayan bir kişi Fevzi Çakmak Mahallesinde Devrimci Halk Güçleri imzalı "Devrimci Sol Artık DHKP-C'dir", "Yaşasın Devrimci Dursun Karataş" ve "Devrimce Artık Partiyile, Cepheye Yürüyoruz" yazılmalarnı yaptıklarını söyledi.

Adanada 24 Kasım günü bürümüş arayan bir kişi Naridere'de "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş" "Yaşasın Partimiz DHKP-C", "İşçiler Emekçiler Parti-Cephe Salınamaz", "Devrimci Sol Bayrakımız, DHKP-C

Silahımız yazılmalara yaptıklarını, eylemi Devrimci Halk Güçleri adına üstlendiklerini bildirildi.

Kırkarehden Devrimci Halk Güçleri de şehrin birçok yerine yaptıkları yazılmalara partiyi, cepheyi ve önderliği selamladılar. 25 Kasım günü Kırkareh'de yapılan "Umudun Adı DHKP-C", "Devrimci Sol DHKP-C'dir", "Selam Olsun Parti-Cepheye, Selam Olsun Önderimize" yazılmalara bürümüş telefonla arayan bir kişi tarafından Devrimci Halk Güçleri adına üstlendi.

DURSUN KARATAŞ'A ÖZGÜRLÜK İÇİN İMZA KAMPANYASI

Yurt dışında DHKP Genel Sekreteri Dursun Kara-

taş'ın Fransa'da tutulmasını protesto eden çalışmalar sürüyor. "Dursun Karataş'a Özgürlük" kampanyasında Almanya'nın Mannheim kentinde Devrimci Halk Güçleri'nin organize ettiği, brok avukat ve doktorun da içinde yer aldığı yüzlerce kişinin imza toplandı. İmza kampanyası Mannheim SA-STA, Evang, Jugend, Gençlik Evi, Anti-Emperyalist Örgütü, SPD'nin gençlik kolu da örgüt olarak katıldılar. Toplanan imzalar Fransa hükümetine ulaştırıldı.

İmza Kampanyası sırasında çalışmalara yardımcı olan Av. Günter Urbanczyk ifade ettiği dilekçeyi ASTA Üniversitesi'nin dokuzluşu birlikte Fransa hükümetine gönderdi.

Türkiye hükümetinin tutumuna da protesto eden Av. Günter Urbanczyk ve ASTA Üniversitesi, dilekçelerini Türkiye çevirecek, Türkiye'deki basına da iletilecek.

Av. Günter Urbanczyk, Dursun Karataş'ın iade edilmesinin Avrupa İnsan Hakları ve Temel Özgürlük Beyanname'sine aykırı olduğunu belirttiği dilekçesinde "Devrimci Sol önderi Dursun Karataş'ın Fransa'da tutulmasını ve bilhassa onun TC'ye iade edilmesini protesto ediyoruz." dedi.

1. Başkan Paul Marchalla ve 2. Başkan Santiago Campillo-Lundbeck imzalarının bulunduğu ASTA Üniversitesi'nin dilekçesinde de, "Dursun Karataş'ın iade edildiği takdirde halk tehditleri... Biz Dursun Karataş'ın iadesinin durdurulması ve serbest bırakılması istiyoruz" görüşlerine yer verildi.

Tepkiler sürüyor: "Yannınızdayız"

Mücadele gazetesi, Devrimci Gençlik dergisi, Haluk Gücü ve İşçi Hareketi gazetelerinin 24 Kasım'da polis tarafından basılarak alınması tepkilerde devam ediyor.

Cezavelerinden, öğrencilerden, işçilerden, memurlardan ve yurdtaşlarından fakslarla, telefonlarla devlet terörü kınanırken, halki-sosyolu olan sosyalist basın üzerindeki baskılar şiddetle protesto ediliyor.

Sağık-Senli ve Bem-Senli memurlar bir basın açıklaması yaparak, "Devrimci ve yurtsever basına karşı girişilen bu pervasızca saldırının şiddetle protesto ediyoruz, sessiz kalmayacağımızı belirtiriz" dediler.

Bartın, Bursa, Bursa, Malatya cezavelerine bulunan DHKP-Kutsakları gönderdikleri açıklamalarla, halkın onuru ile olan sosyalist basına yönelik saldırıların hesabının sorulacağı belirtilen, "Dağlarda, gecelerde, köylerde, fabrikalarda, okullarda, köylerde, zindanlarda, hayatın her alanında, binlerlin, milyonlar bilincinde ve savaşın arifesinde olan bu sesi kısme boğamazsınız. Gazetemi kimse susturamaz. Bülent/ler, Rifat/ler, Ahmet/ler, militan gazeteci yoldaşların yoldaşları imzidir. Yannınızdayız. Sizi kavgı lanız ve coşkusulla selamlıyor, kucaklıyoruz" deniyordu.

Tepkiler yurdtaşından gelen fakslarla da sürdü. Irak'tan, Filistin'den, Suriye'den gelen faks mesajları yayınıyor:

**Basılan yayın kuruluşlarından değerli yoldaşlara,
Yoldaş Selamlar,**

El Hürriyet ve Filistin Kuruluşları İçin Demokratik Cephe Merkez

El Hürriyet ve Filistin Kuruluşları İçin Demokratik Cephe Merkez Yayın Organı yayın komiteleri olarak, Türkiye hükümetinin Mücadele gazetesini, İşçi Hareketi gazetesi, Yoksul Halkın Gücü gazetesi ve Devrimci Gençlik dergisini, çalışanları ve okurlarını hedef alan saldırılarına karşı size dayanışmalarını iletiyoruz.

Bu keşif davranışları, Türkiye İktidarı demokratik kavgamızın ve sınıdın kadar başta dışarıda ve örgütlenmiş örgütlenmiş olarak içere bütün örgütlenmişler karşı sabotajların ortaya koyuyor. Bizler büyük bir mücadeledeyiz. Türkiye'deki bütün ilerici, kurtuluş çığlıklarını halkların örgütleniş ve onuru için mücadelelerini yannınızdayız. Bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna mücadele eden Filistin halkımızda, Arap ulusluyla kardeşleşmiş geleneğinin için çabalarını yannınızdayız.

Bütün dayanışmalar ve sevgim mücadele yoldaşlarımız.

Yazı İşleri Müdürü Davut Talhami

□ □ □

**Polis tarafından basılan yayın kuruluşlarından yoldaşlara,
Yoldaş Selamlar...**

Bizler, emperyalist planı karşı, savaşta devam edilen topraklarda, sömürgeci emperyalistlerin ve Sovyetlerin vahşi saldırılarına maruz kalıyoruz. Sınıyın ve gerici... Bizci bir ayda getiren yollar istikametine doğru ve siz Türkiye iktidarının, baskıcı kuruluşların ileri-devrimci bası-

na, çalışanlarına karşı terörist baskılara karşı karşıyayken, size derin dayanışmalarını iletiyoruz.

Türkiye iktidarlarının edindiği bu meslek örgütleri türünü uygulayan, uygulayama devam eden ve birçok kere halkı, özgürlüğün, ilerliliğin sınısı boğmak için girişiminde bulunan bu devleti karakterini sorguluyor.

Bu karşılaşmış baskılar, özgürlüğün kazanılması ve cepheznin onine koyulduğu hedeflere ulaşılmasıdır ısrarını ve inatçılığını, ezilme-yazıcılığına kanaktığını ve yitirime tamdır.

Biz "İla Al Alam" dergisi yayın kurulu olarak elimizi daha sıkı kavıyoruz. Sızler, kazanınları Türkiye halklarını ve devrimci ilerlici güçlerini lehine olacak olan örgütleri, ilerleme, sergi kavgasını yükseltiyorsunuz.

Mücadelelerin selamlarını sunuyoruz...
Dünyanın ve insanın kurtuluşu yolunda sizinle...

**İla Al Alam
Yazı İşleri Müdürü**

□ □ □

**Bismillahirrahmanirrahim
Türkiye'de basılan kuruluşlardan
mücadeleci kardeşlerimiz;**

adına yayınlanan Mücadele gazetesi olarak, Türkiye gelişmiş toplumların Mücadele gazetesi, İşçi Hareketi gazetesi, Yoksul Halkın Gücü gazetesi, Devrimci Gençlik dergisine karşı girişilen gineşli saldırıların katıyır ve protesto ediyoruz- Mücadeleci kardeş basılan kuruluşlarda dayanışmalarını iletiyor ve bu gibi basınına işlenen saldırıların karşı kapayamaz, örgütlenmiş ve ilerliliği savunan halklarına karşı samimi güçleri sunamazsınız, diyoruz.

Ayrıca demokrasinin ve düşünce özgürlüğünün güçlendirilmesi, bütün halkların ortak işteği ve tarihi hakları. Bunun için dünyanın bütün sevgili insanları bu uğurda çalışması ve mücadele etmesi gerekir. Çünkü ser ve azgınlık güçlerine karşı savaş temeli, halkları arasındaki dayanışması sağlayacak tek yoldur.

**Filistin İslami Cihat Hareketi
adına yayınlanan Mücadele gazetesi
31/12/1994**

□ □ □

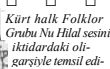
**Polis tarafından basılan yayın kuruluşlarından yoldaşlara
mücadele deli selamlar...**

Halkın Direnişi'nin yayın kurulu olarak 24 Kasım 1994 tarihinde Türkiye genelinde yayınlanan Mücadele gazetesi, İşçi Hareketi gazetesi, Yoksul Halkın Gücü gazetesi ve Devrimci Gençlik dergisine karşı giriştiği, buraların dağınıklar, çalışanların büyük kısmının ve bir kısmı okurlarının gözetiminde vahşi saldırıların acı olar katıyır ve protesto ediyoruz. Bu saldırı Türkiye'de halkın özgürlüğün baskısı pın yitirime göstermek ve ıddia ettiği demokrasinin sahteliğini açığa çıkarmaktadır.

Bu basın kuruluşlarıyla ve Türkiye halklarının emperyalizme ve faşizme karşı, kurtuluş ve sosyalizm, demokratik özgürlükler kazanılması, bütün sosyalistlerimizin serbest bırakılması temeline verdikleri devrimci mücadeleye dayanışmalarını sunuyoruz.

**Filistin Komünist Partisi-Devrimci
Yayın Organı Halkın Direniş**

Kürt halk Filistin Grubu Nu Halk sesini, iktidardaki oligarşinin temsil edileceği demokrasinin sahteliğini açığa çıkarmaktadır.

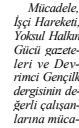
DGM savcılarının özel izniyle 13 gün boyunca işkence merkezinde bekletilen arkadaşlarımızın sloganları hücrelerim duvarlarında yankılanıyor. Gözetimcinin ilk günlerinde psikopat bir işkencecinin arkadaşlarımızdan birine saldırarak "Baskılar Bizi Yıldırmaz" ve "İşkencecilerden Hesp Sorulduk, Soracağımız sloganları cevaplandırın". Topluca alınan sloganlar, nobel tutan işkenceci her bir kişiye "tepaş" rolüne son verilmekte ektü oldu.

Erol Yalçın ile Selma Doğan'ın katledişinin birinci yıldönümü olan 26 Kasım'da, bugüne kadar süren duruşurun

len Türkiye faşizmine karşı mücadele eden Türkiye halklarının sesine katıyor ve basın kuruluşlarından gözetimle alınan bütün tutukluların serbest bırakılmasını istiyoruz.

Koma Nu Hilit

□ □ □
Irak Komünist Partisi.

Mücadele, İşçi Hareketi, Yoksul Halkın Gücü gazeteleri ve Devrimci Gençlik dergisinin devlet çalışanları-mücadele-

dele dolusu selamlar:

Batı ajanslardan Türkiye'deki demokrat ilerici basının maruz kaldığı vahşi baskılar duyuldu. Son olarak da sizin kuruluşlarınızla ilgili, buraların tahsis edilen bir çalışanlarınızın ve okurlarının gözetiminde alınmasını sonra kapattı.

Bu en sıradan demokratik kuralları bile çiğneyen eylemleri katıyır, hükümetin demokratik örgütlenişlere sınıyolı olmasını talep ediyoruz. Gendde demokrasinin için, içinde barındırılan özgürlüğün sağlanması için sınıyolı mücadelede dayanışyoruz. Türkiye hükümetinden bütün örgütlenişlerin boğulması çabalarını durdurmasını, bütün gözetimcilerin serbest bırakılmasını, ve çalışanlarını özgürece sürdürmelerini garantiye alınmasını talep ediyoruz.

Ustun takdiremini sunuyoruz.

**Rakay Kürdistan Yayın Kurulu
Halkın Yolu Yayın Kurulu**

□ □ □

Irak İnsan Hakları Savunma Komitesi adına Başbakan Çiller ve bakanları 6 Aralık tarihli bir faks gönderen "İnsan Hakları" dergisi yayın komitesi Üyesi Ahmet Müsvetli işte "Türkiye hükümetinin uluslararası anlaşmalarla uymadığını belirtmek, gözetimle alınanların derhal serbest bırakılmasını istediklerini belirtir."

ardından bir konuşma yapılarak şehitler anıldı.

13 günlük gözetim ve işkencelerin ardından, arkadaşlarımız çıkardıkları DGM'de savcıların kişiyözlülüğü ile karşılaşıldı. Çünkü polise 20 kişiyi 13 gün gözetim altına alma ve işkence yapma izni veren DGM savcılarının, işkence izlen karışımı "sonuçsuz"du ve kendilerine işkence izlerini gösteren arkadaşlarımız "Bu konunun DGM ile ilgili yok" diyebildiler. Ayra bizzat savcısı oldukları DGM/ler işkenceli sorgulara "hukuki" kılıfları hazırladığı örtülü bir işkence merkezinden başka bir yer değildi.

Basılan buralardan aldıkları haber tasdiklarını, kitap ve dergilerin arkasında "örgüt", "gizli güçler" arayan savcılar, aradıklarını bulamazlarsa da, işkenceciyi tutuklamayı unuttular.

Bugüne kadar defalarca yazdık, yine de yazmaya devam edeceğiz. Bölm karışımı, cesaretimizi besliyor, güc, Türkiye halklarını, onun tutuklu müca-

Gözetimdeki arkadaşlarımız DGM'ye çıkarıldı, üçü tutuklandı Yazmaya devam edeceğiz

İstanbul DGM, bu kez de derginize ve diğer sosyalist gazetelere yapılan saldırının, estirilen gözetim terörünün, işkencenin ve işkenceci tutuklanmalarıyla bütün oyunun başı sorulmuştu. Yani bu kez de saldırıların kaynağı DGM'deydi. Toplamlarla, para cezasıyla, hapisleme sürdürüldükleri sosyalist basın, bu kez işkenceye susturmak istemişlerdi. Ve 24 Kasım günü öğle saatleri dergi terimleri 4 sosyalist gazete ve dergiyi bastılar. Mücadele, Yoksul Halkın Gücü ve İşçi Hareketi gazeteleri ile Devrimci Gençlik dergisinin onlara kişiyi gözetimce aldılar. Gözetimcilerin bir kısmı ertesi gün serbest bırakılınca, 20 kişi 13 gün gözetimde tutuldu.

Gözetimde tutulanlar, 6 Aralık günü DGM'ye çıkarıldılar. Aynı gün akşam Devrimci Gençlik muhabiri Hava Suçmez, İşçi Hareketi gazetesi Yazı İşleri Müdürü Mehmet Akdemir ve Yoksul Halkın Gücü gazetesi muhabiri Miral Demir tutulduktan, diğerleri serbest bırakıldılar. Her derginin bir kişiyin tutulması, terörü karşısında boyum eğmediğimiz DGM'nin son cabasıydı. Bizler baskıların baskılarına susturmadık, bun-

dan sonra da susmayacağız.

Gözetimle alınanlar işkence merkezi Gayrettepe'ye götürüldükleri ilk anda estirilen teröre, psikolojik baskılara ve keşif yaptırılma karşı tavırsız kalmadılar. İlk gün işkenceci seflerin devrimci hareket ve önderi Duran Karataş için yapmaya çalıştığı karalamaları karşı anında tavrı koydular. Gözetimde tutuldukları 13 gün boyunca işkenceciler yaptıkları her sözü ve bil fi saldı karşısına gözetimdeki tutulan arkadaşlarımızın kararlı tavrını gördüler.

DGM savcılarının özel izniyle 13 gün boyunca işkence merkezinde bekletilen arkadaşlarımızın sloganları hücrelerim duvarlarında yankılanıyor. Gözetimcinin ilk günlerinde psikopat bir işkencecinin arkadaşlarımızdan birine saldırarak "Baskılar Bizi Yıldırmaz" ve "İşkencecilerden Hesp Sorulduk, Soracağımız sloganları cevaplandırın". Topluca alınan sloganlar, nobel tutan işkenceci her bir kişiye "tepaş" rolüne son verilmekte ektü oldu.

Erol Yalçın ile Selma Doğan'ın katledişinin birinci yıldönümü olan 26 Kasım'da, bugüne kadar süren duruşurun

Özgür Ülke'nin üç binasına kontrgerilla bombası Halkların sesi susturulamaz

- Özgür Ülke'nin İstanbul Çağaloğlu'ndaki merkez binası, Kumkapı'daki teknik işler binası ile, Ankara bürosunun 4 Aralık gecesi aynı saatlerde bombalanması, failin kimliğini kuşkuyla yer bırakmayacak açıklıkta ortaya koydu: Devleti
- Ersin Yıldız'ın hayatını kaybettiği, 5'i ağır 23 kişinin yaralandığı patlamalardan sonra, yurtiçi ve yurtdışında, işçi ve memur sendikaları, yayın kuruluşları, siyasi çevreler, sanatçılar, yazarlar ve tutsaklar tarafından katliam provası protesto edildi. Basın toplantıları mitinge dönüşürken, Ersin Yıldız'ın cenazesi de halkın tepkisinin açığına çıktığı öfke seli oldu.

Bombalı Saldırıların Planı Bir İmha Operasyonu

Özgür Ülke gazetesinin Kumkapı'daki binasına meydana gelen büyük patlamadan hemen sonra olay yerine gelen İstanbul İtfaiyesi Müdür Yardımcılarından Şahin İplikçi, patlamaya C-3 ya da C-4 tipi patlayıcıların neden olduğunu belirterek, "Bit saldıran kesinlikle uzman kişilerdir. Bombayı koyanlar patlamadan sonra yayın çıkmasını istemiş" yorumunu yaptı.

4 Aralık gecesi 3.30'da "uzmanca gerçekleştirilen" bu bombalamanın yarım saat öncesinde Özgür Ülke'nin Çağaloğlu'ndaki merkez binası ile Ankara bürosu da aynı şekilde bombalandı.

Bu yazma ve planlı saldırılara, para ve hapis cezaları yerine tek tek mahkûmlar ve yazarların katlederek susturulmaları Özgür Ülke'yi imha ederek susturmak amaçlanmıştır. Saldırlardan hemen sonra bir basın açıklaması yapan Genel Yayın Yönetmeni Bakı Karadeniz'in söylediği gibi "fail belli idi: Devlet!

Saldırının Faili Devlet

Failin devlet olduğu bezlettilen en üst düzey sözcüsü Demirel tarafından iden edildi. 4 Aralık tarihli gazetedeki yer

alan demecinde "Kanunların ve kanun merclerinin yapması gereken işleri birtakım kişi veya kişiler yapmaya kalkarsa bu Türkiye açısından yararı değil, fevkalade zararı olur" diyen Demirel, hem saldırıyı üstleniyor hem de sözcükleri çok dikkatli seçerek ihtiyati elden bırakmıyordu. Demirel sözde devletten bağımsız gibi görünürken ve kendini devlet yerine koyan kim güçleri uyarıyordu. Aynı mantıkla Ecevit de saldırıyı yorumlamıştı, "Bu olası-liklardan biri, bazı güçlerin kendilerini devlet ve yargı erki yerine koyup hukuk dışı bir infaz eylemine kalkışmış olmalarıdır" dedi.

Oysa saldırıyı gerçekleştirenlere devlet denetiminden uzak karanlık güçler diyebilmek mümkün değildi. Çünkü birincisi, bölgesine planı ve koordineli bir saldırı gerçekleştirecek devlet ya da bir başka güç, devletin bilgisi dışında gibi bir saldırı planlayamaz, gerçekleştiremez.

Devletin bu saldırıyı önceden bilmesi mümkün değildir. İster MHP'li sivil faşistler olsun, ister İslam, İTİFAK ya da İTİFAKçı gibi bilinen kontrgerilla güçleri olsun, bu grup ve kurumların devletle içi dışı ilişkisi çok önünde alındığında emir almadan böylece kapsamlı bir saldırı için tek başlarına hareket edebilmelerinde, ha-

Bu enkazların altında oligarşinin katliamı, işkenceci, sömürücü düzeninin meşruluk iddiaları yatıyor.

reketlerinden devletin çekirdek organlarını habersiz olmalarının da mümkün olmadığı ortaya çıkar.

Devletin çekirdek organları MGK ve Özel Kuvvetler Komutanlığı ile bunlara bağlı istihbarat birimleri, saldırıdan haberi olmalarını yanı sıra, saldırının planlanması ile de doğrudan ilişkili olduğu açıktır.

Çünkü olaydan bir hafta önce MGK Genel Sekreteri Doğan Beyazıt ve İşleri Bakanı Nihat Menşee "Bölücü terör yan-şası basının bir biçimde susturulması" emrini vermiştir.

İkincisi, saldırıların faileri için "devletin içinde ya da dışındaki karanlık güçler" demek, yaşanan diğer olayları olumsuzlaştırmak anlamına gelir. Bugün Kürdistan'da yakılıp yıkılan ki binden fazla köy

ve mezra, işkenceden geçirilip göç ettirilen binlerce insan, her gün sayıları artan açık infazlar, katliamlar "karanlık güç-ler" edebiyatının ilâhını çoktan pazara çıkmıştır.

Devletin gizli değil, açık güçleri, bu yasakurat tanımayan uygulamaları faili iken, kimilerinin hala denetim dışı "karanlık güçler"den söz etmeleri, "kendilerini devlet ve yargı erki yerine koyup hukuku"şı saldırılar yapmaları olduğunu söylemeleri yaşananları yok saymaktır. Çiller gibi, köyleri yakmaya gelen hükümetleri AF kanıstan'dan gelen PKK hareketi olduğunu söylemek kadar saçmadır.

Devletin içinde denetim dışı birtakım "karanlık güçler" yoktur. Devleti eyle geçirgin olan ve Medici, Bakanları, Cumhurbaşkanları, medyayı kendi politikasına go-

Saldırıların büyük tepki

Patlayan bombaların ardından "bu gazeteyi susturduk" diyenlere en iyi cevap, gazetesini yayımla bile aza vurmeyen çık-maya devam etmesi oldu. Böylece saldırıdan aylar önce "bu gazete hala neden çıkıyor" diyecek açıkça hedef gösteren kontrgerilla subayların saldırıdan sonra se-virilmiş kursaklarında kaldı: "Özgür Ülke Susturamaz" diyecek gazeteyi sahiplen-gen gazete çalışanlarını, devrimi, demokrat ve yurtsever çevrelerin yazı ve teknik ola-klarımları sunarak verdikleri aktif destek ile gazetesini yayını devam ettir.

Özgür Ülke'nin bombalanmasının bir hafta öncesinde Demirci Gençlik dergisi ve Mücadele, Halkın Gücü ve İşçi Hareketi gazeteleri de aynı gün ve saatlerde polis ta-rafından bastırılarak, çalışanları 12 gün so-nuza alınmıştı, ancak bu gazetelerin ya-nılarına devam etmesini engellemiyordu. Böylece bir kez daha şu gerçek orta-ya çıktı: Halkların sorunlarına, acılarına ve mücadelelerine ses olan yayımlar halkın içinde kök salar. Halkların sesi susturula-maz

Cenaze Töreninde Öfke Selli

"Şahit Namırın"

Patlamalar sırasında Özgür Ülke'nin teknik işlerinin yapıldığı Kumkapı'daki bi-

nasında bulunanlardan ulaştırma görevlisi Ersin Yıldız hayatını kaybederken, Sela-hattın Kaya, Yıldız Gültekin, Selahattin Bırkay, Alışan Ünlü ve Feridun Karakaya ağır biçimde yaralandı.

Gece çalışanlarından Ramazan Orkun, Nazım Kulalı, Kemal Çapmaz, Faruk De-niz, Gültekin Yıldız, Okan Yüksel, Hasan Özen, Vedat Perçin, Ömer Kocoyiği, Hakan Karavıgı, Aslan Arı, Mahmut Evren, Halil İsk, Ecevit Keleş, Ali Rıza Çhanbeyli, M. Saray, Türker Alp ve Nurdogan Aydoğan ise hafif yaralılar arasındaydı.

Şehit düşen Ersin Yıldız'ın cenazesi er-tesi gün Gaziosmanpaşa Kültüğüğü meyda-nındaki Merkez Camii'nden kaldırılarak yaklaşık 3 bin kişinin katıldığı cenaze töre-niyle toprağa verildi. Camiden mezarlığa kadar süren yürüyüş sırasında "Ersin'in Katli: Kontrgerilla", "Wafat edenimiz Fa-zime Mezar Olacak", "Şehit Namırın" slogan-larıyla birlikte, Mezarlığa yapılan kıs kıs konuş-madan ve bir dakikalık saygı duruşundan sonra Kürt ulusal marşı "Ey Raqib" söy-lenildi. Cenaze töreni, katliamları lanetlendiği bir protesto gösterisine dönüştü.

"Halkların Öfkesi de Patlayacak"

Özgür Ülke gazetesinin bombalanması

yurtiçi ve yurtdışında vo-un tepkileri karşlandı. HADEF'in Genel Merkez ve çeşitli il örgütleri, Çağ-da Gazeteciler Derneği Genel Merkez ve İstan-bul, Ankara ve Ege ube-leri, Çağdaş Hukukcular Derneği, Kamu Çalışan-ların Sendikaları Platfor-mu, İSKSE Genel Merkez ve sendikaları, Haklar ve Özgürlükler Platformu, çeşitli cezaevlerinde bulunan tutsaklar ve tutsak aileleri, İHD Genel Merkez ve sube-leri, Sosyalist Basın Platformu, Tabipler Birliği Merkez Konseyi ve çeşitli Tabip Odaları, çeşitli mühendis odaları, gazeteci-ler, yazarlar, sanatçılar ve çeşitli radyo is-tasyonları yayımladıkları mesajlarla Özgür Ülke'nin bombalanması karşı duyduk-ları öfkeyi, halkların mücadelesinin sus-turulamayacağına olan inançlarını ve day-nışma-destek olma düşüncelerini dile getir-di.

Yurtdışından gelen kinama ve protesto mesajlarında da çeşitli demokratik kitle örgütleri, siyasi çevreler ve kişiler tepkile-rini dile getirenler, Özgür Halklar Kom-i-tesi de yayımladığı mesajda yapılan saldı-rı-

ların örgütü bir planın parçaları olduğu belirtilerek "Bu planın devrimi ve yurt-sever mücadelesinin sonini boğmayı amaçla-dığı açıktır. Bu noktada devrimi ve yurt-sever basın arasındaki dayanışma daha büyük önem kazanmaktadır. Özgür Ül-ke'ye yapılan bombalı saldırıların yurt-se-ver mücadelesini sesini boğmayacağına inanıyoruz. Dayanışmamız sizlerle birlikt-e'dir!" denildi.

HADEF ve KÇSP, bombalan Kum-kapı'daki binanın ölümleri aynı gün yün-gülerde katliamlı katliamların basın toplantıları du-nyayla, sokaklar protesto atlatır. KÇSP'nin protesto toplantısına katılan Ben-Sem'iler ayrıca bir basın açıklaması yaparak, bu tür katliamlara karşı tüm

re kullanan "karanlık güçler" vardır. Karanlık güçler devletin ta kendisi olmuştur.

Devlet, tüm güçleriyle bu saldırının içinde yer almıştır. Faşizmin karanlık olmayan yanı yoktur. Faşizmin kendisi her şeyiyle kapakçardır. Kongrelerimizin kurmaylarını

açıkça saldırı emri veremeleri, saldırının zamanlaması ve gerçekleşme biçimi, olay yerindeki polisin tarihi, yaralıların gözaltına alınması, medyanın bu vahşi saldırıya özensiz bir haber olarak geçmeleri saldırıya yeterince aydınlatıyor. Halk kalıplaşmış saldırının "devletin başvaktaklarını", "karanlık güçlerini" vs. demokratik taleplerin gündeme geldiği bir süreçte "Kartalları satışına" vb. diye açıklamak sadıktır.

Özgür Ülke gazetesini bombalayan karanlık güç devlettir.

Devlet Yetkileri ve Medyaya Düşen Görev Olayı Çarpıtılmak Oluşu

Özgür Ülke'nin buraların bombalanmasının ardından planın ikinci aşaması olarak, olayda devletin sorumluluğunu gizleme ve olayı bulanıklaştırmaya cabalananı sıra geldi.

Ankara Emniyet Müdürlüğü yetkilileri biraz da laubali bir yorumla "doğal gaz sızdıranından kurtuluyoruz" diyerek Afganistan helikopterleri aça getiren bir saamajlı söylemlerle çekimdedi, işleri Bakan Nihat Mençese ise "Fraksiyon çatışması ihtimalinden söz etti. Aynı Mençese, 18 Şubat 1994'te DEP Genel Merkez bombalandığında da "DEP'i DEP'lerin bombaladı" demiştiler.

Hicbir inandırıcılık olmayan bu saamajlıların söylenebilmiş olması, bunları

söyleyenlerin bombalı saldırıyı bilinci bir şekilde çarpıtma niyetlerinin açık kanıtı oldu.

Bu çarpıtma cabalarının devamını ise MGK'dan talimat alarak hareket eden burjuva basını getirdi. Bazı TV kanalları ve gazeteler, saldırının isimci duyulmuş olmuştuk PKK'dan aynılın bir grubun yapmış olabileceği hikayesini ileri sürdüler. Bu ise kongrelerin dezenformasyonu (yanlış bilgilendirme) yöntemlerinin ne tür biçimler olabileceğini göstermesi bakımından dikkate alınması gereken bir nokta oldu. MGK'nın isteklerine teslim olması basın kuruluşları ise saldırıya uğrayan yerler kendileri gibi bir basın kuruluşu olmasına rağmen, basın özgürlüğüne yönelik tehdit üzerine eddi bir yorum bile yapmadılar.

Özgür Ülke'yi bombalayarak susturma girişimi, devletin artık "karanlık güç" olmanın öykü, açığı yetiminde damgasını vuran kongrelerle ile ödeşleştirilip bir kez daha orada yokmasını yanında, oligarşinin politik iflasının da dibe vurması anlamı taşımaktadır. Devletin demokrasi, hukuk devleti iddiaları Kürdistan'da olduğu gibi Türkiye'de de Özgür Ülke binasının enkazı altında yok olup gitmiştir. Anayasa Mahkemesi, Meclis, hükümet gibi organların kongrelerinin açık uzantısına dönüştüğü bu süreç, mücadelede de çok daha yalın bir çatışma döneminin başladığını işaretlerini taşımaktadır.

emekçileri mücadeleyi yükseltmeye çağırarak "Özgür Ülke gazetesinin bombalanmasını lanetliyoruz" dediler.

Sağmacılar Cezaevi'nde bulunan DHKP-C tutuksalın ise yaptıkları açıklamada "Halklarımızın öksesi de palayacak" diyerek tepkilerini dile getirdik. "Dün Halkede, Yoksul Halkın Gücü ve İşin Mükareti gazeteleri ve Devrimci Gençlik dergilerinin basarak çalışanların işkenceli sorgulara alınması, bugün Özgür Ülke gazetesinin üç bürosunun bombalanması gerekçeleri ile getirilmesi, polislerin açığı cikanlımsından duydukları rahatsızlığı ve korkuyu yansıttı" dediler. DHKP-C tutuksalın ayrıca saldırının protesto etmek için 5 Aralık günü nöb sahab ve akşam sayımlarını vermediler.

İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesi, Ankara Üniversitesi ve Urfa Hüran Üniversitelerinde öğrenciler bombalı saldırıları ta Aralık'ta forumlar yaparak sloganlarla protesto ettiler. Birçok okulda Özgür Ülke gazetesi kınalı duvarlarına yakıldı.

İstanbul Üniversitesi Avıclar Kampüsü Veteriner Fakültesi'nde de 150'ye yakın öğrencinin katılımıyla 7 Aralık'ta yapılan davada devrimi, sosyalist ve yurtsverse basına yönelik baskı ve saldırılar dile getirilerek Özgür Ülke'nin bombalanması protesto edildi. Forumda "Sosyalist Basın

Susturulamaz İYÖ-DEP'iler" pankartı atıldı. "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Sosyalist Basın Susturulamaz", "Kürdistan Faşizme Mezar Oluyor" sloganları atıldı.

Ayrıca, aynı gün Hacettepe Beytipe Kampüsü, İYÖ Merkez Kampüsü Hukuk Fakültesi, İzmir 9 Eylül ve Ege Üniversitesi, Boğaziçi Üniversitesi, Çankaya Üniversitesi Eğitim Fakültesi ve Trakya Üniversitesi'nde aynı ikerikle forumlarla saldırılar protesto edildi.

Molotofu Protesto

Dergimizi Dev-Genç adına birörmüzyarayan bir kişi, Cennet Mahallesi Yapı Kred Bankası şubesi 6 Aralık'ta molotofları tahrip ettilerini söyleyerek, eylemi sosyalist ve yurtsverse basını yapıları saldırılar protesto etmek için gerçekleştirdiklerini söyledi. Mesajını "Yaşasın DHKP-C, Yaşasın Dev-Genç, Yaşasın Önderimiz Dursun Karatay" sloganları ile bitirdi.

Yine Liseli Dev-Genç adına yarı bir kişi de Büyükekmeşe Tunc Öt Galerisi'nin 7 Aralık'ta molotofla saldırılarını, eylemi devrimci basın kuruluşlarının basılması ve Özgür Ülke'nin bombalanmasını protesto etmek için gerçekleştirdiklerini söyleyerek "Yaşasın DHKP-C ve Önderimiz Öğretmenimiz Dursun Karatay" dedi.

DEP davasında beklenen karar Tasfiye operasyonu tamamlandı

Ankara DGM'de yaklaşık 4 aydır sürmekte olan DEP davası, 8 Aralık'ta avukatların katılmadığı ve sanıkların savunma yapmadıkları bir duruşmanın ardından, çeşitli para ve hapis cezalarının verilmesi ile sonuçlandı. Cezanın gerekçesi, "Silahlı çete kurmak ve çete yardımcı etmek" olarak belirtilen, kararın obyirliği ile değil, oyçokluğu ile alındığı açıklandı.

DEP'li milletvekillerinden Hatip Dicle, Leyla Zana, Ahmet Türk, Orhan Doğan ve Selim Sadak'a 15'er yıl, Sedat Yurttaş'a da 7 yıl 6 ay hapis cezası verildi. Sırrı Sakık ile bağımsız milletvekili Mahmut Alkan ise 3'er yıl 6'şar ay hapis cezası verilerek tahliye edildi.

"Yargı 'Görevini' Yaptı
"Bu üzerimize doğru yapıldı, sıra yargıda." Bu sözler TBMM'de 2 Mart günkü oturumda DEP'li milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılmasını hemen ardından Başbakan Tansu Çiller tarafından söylenmişti. TBMM gerekçeten de kendisine İletilen MGK talimatının gereğini yapmıştı. Yolsuzluk, göre-

vi kötüye kullanma, suistimal vb.

yasi temasın nedeni ile suçlanıyordu. Dahası, 4 ay gibi kısa bir süre zarfında daha hızla tamamlanıp, karar aşamasına geçmişti. Avukat ve milletvekillerinin kanıtların toplanması ve soruşturmanın genişletilmesi talepleri reddedildi. Savunma hakkı kısıldı.

Avukatların ve milletvekillerinin DGM heyetinin bu tutumunu protesto ederek, savunma yapamadıkları dava, çeşitli para ve hapis cezalarının verildiği kararın açıklanması ile bitirdi. Yargı "görevini" yaptı, 2 Mart'ta başlayan tasfiye operasyonu böylece tamamlandı.

Tarihi Bir Fırsat Kullanılmadı
Bu operasyon, düzinen yasadışı ağır siyasal krizin bir sonucu olarak başlatılmıştı. Oligarşi Kürt halkının taleplerinin TBMM'de az da olsa dile getirilmesine tahammül edemez hale gelmişti. Düzinen seçim özünü ciddi açmazlarla karşı Karşıyadı.

Oligarşinin Kürt halkına karşı açtığı topyekün sindirme hareketinin bir yanı da TBMM içindeki DEP'lerle uzandı. Böylesine açık olan ge-

işlemlere bağlı olarak başlatılan

MGK
direktifleye
başlayan
davada,
önceden
belirlenen
karar
açılandı.
Asıl
yargıyı
tarih
verecek...

nedenlerle çeşitli milletvekilleri için hazırlanan onlarca soruşturma dosyası, TBMM genel kurulunda ele alınmayı beklerken, DEP'li milletvekillerinin hakkındaki hazırlanan dosya bir orpıda öne alınmış ve genel kurula oylanarak dokunulmazlıklar kaldırılmıştı. Böylece Genelkurum Başkanı Doğan Güreş tarafından açığı basına da yansıtılan MGK talebi yerine getirilmişti. Öyle ki "emir" en yuktarıdan gelince, polis, TBMM kararının mevcut prosedür gerekçesiyle yapılması bile beklemeyen, iki milletvekilli yaka-paca gözaltına alındı.

DEP'li milletvekilleri tasfiye etmek için başlatılan operasyonda sıra yargıydı.

Cezaveine konulan milletvekillerinin yargılanması da DGM'nin bilinen hukuk normlarına uygun olarak, yani kongreli hukukuna göre yapıldı. Hazırlanan iddianame, milletvekilleri çeşitli yerlerde yaptıkları siyasal konuşmalar ve si-

yargılanması siyasal niteliği ortada iken, DEP'li milletvekilleri mahkeme kürsüsünü siyasal bir tavır koymak biçiminde değerdendiremedi.

Mahkemede Kürt halkının sorunlarını ve taleplerini, yapılan işleri ve katliamları dile getirmek, hatta bu davayı açan DGM'yi yargılamak ve hesap sormak yerine, Başbakan Demir'nin iddianamesindeki yutturucu suçlamaları cevaplamaya çalıştılar. Yurtiçi ve yurtdışında yoğun biçimde izlenen duruşmalarda Kürt halkının sözcüsü gibi davranmadıkları, Tarihisel bir fırsatı kaçırdılar.

Bu durum, duruşmaların genel seyri içinde DGM heyetinin inisiyatif her elinde tutulmasını kolaylaştırdı. Sonuçta MGK direktifleye başlayan tasfiye operasyonu planını bozacak, davanın seyrini değiştirecek bir gelişme olmadı; dava, önceden belirlenmiş cezaların açıklanması ile sonuçlandı.

Elazığ'da faşist-kontra çalışması

Elazığ'da kontrolünün taban yaratma çalışmaları MHP'li faşistler aracılığıyla sürdürülüyor. Her yerde olduğu gibi, Elazığ'da da MHP'linin en önemli destek ve yönlendiricileri özel time ve JİTEM'e bağlı polis ve subaylar.

Oligarşi Elazığ'a Kürdistan'daki en sağlam üssü gözüyle bakıyor. Geçmişten beri aşiret çeliklerini ve mezhep ayrılıklarını kullanan faşistler, halk içinde kendi bir şoven eğilim yaratmış durumdadır. Bu şoven eğilimi hem daha da güçlendirmeye, hem de kontra eylemlerinde kullanmak için faşist çeteler oluşturmaya çalışıyorlar. Gerici, faşist taban, özel tim gibi işkenceci, katliamlara kurumlarla elenim almak için de uygun bir kaynak olarak değerlendiriliyor. Özel tim birliklerinin eğitim okullarından biri de Elazığ'da bulunuyor. Böylece Elazığ kontrolünün önemli bir üssü haline getirilmiş durumda.

Karate Salonları ve Ötügen Kafeterya Gibi Yerler Faşistlerin Üssü

Elazığ'da faşist örgütlenme çalışmasının önünü açmak için, devrimci ve yurtsever kişi ve kurumlar üzerinde ve bu nitelikleriyle bilinen mahaller üzerinde yoğun bir polis baskısı yaşanıyor. Polis sürekli takip, gözetli, işkence ve tehditlerle halkı sindirmeye çalışıyor.

Öte yandan özel TV kana-

Türkçe kanlı dışlerini gösterdi

"Ülkeyi böldürtmemek için gerekirse kan dökeriz"

Demokrasizlik oynamanın da bir sınırı vardı. Herkes basık görünmeye çıkmak, hava kirliliğinden çevre temizliğe kadar her türlü sorunla uğraşarak görünmek. Nazım Hikmet'in şiirleri okuyup, geçmişe göre artık değiştiği görünümünü vermek, kitle partisi olmak için "gerekli ve iyi taklidir. Ama memleket ciddi bir tehlike altındayken bu tür "ivir zivir" konularla uğraşmanın da sırası değildir. Birinin bir tavır koymasına gerekidiyor. Türkçe de çıkp gerekeni söyledi. "Ülkeyi böldürtmemek için gerekirse kan dökeriz." Hatta Kürteç eğitimden bahseden Erbakan'a bile sert cevap verdi: "Peki sonra sıra neyeye gelecek? Parçalanmaya: Buna asla izin vermiyoruz. Bu ülke üzerinde yaşayan insanlar Türktür, dilini de Türktür."

Kontrolünün kadro kaynağı faşist bir parti'nin genel başkanı olarak, devletin kontrolüne ile özetleştiği bir süreçte, Türkçe, kendini devlet yerine koyup, kanlı dışlerini göstermek çekimlenmiştir. Üstelik kısa süre önce 9 Ekim'de yaptıkları 4. MHP Kurultayı'nda özene oluşturmaya çalıştığı "doğru politikacı" imajını da bir ciprıda yok etmek pahasına. Geçmiş ünlülerini ilmi biddiği gerçek Türkçe, böylece yalıtılan satkılar maskesinin ardından bir kez daha çıkiverdi.

Bugün "Bu ülke üzerinde yaşayan insanlar Türktür, dilini de Türktür" diye kestirip atan Türkiye'nin MHP kongresindeki havası bambaşka. "Ben millî birlik ve beraberlik için başta Kürteç koruyan vatandaşlarımız ve Alevi kardeşlerimiz olmak üzere birlikte yaşayan olanları MHP çatısı altında birliğe çağınıyorum," diyen Türkçe bu yalanlarıyla gerçek duycularını deniyor. "Kitle partisi olmak için ne söylenmesi gerekiyorsa onu söyleyen" tiyatroyu oynadılarla benzeriyordu. Tiyatro oyuncularıdan tek farkı kendisini salt söyletiği.

Yine bugün Gerekirse kan dökeriz" diyen Türkçe, MHP kongresinde "Birliğı, beraberliğı, kardeşliğı savunuyorum. Bu bakımdan sizleri, başka, sevgiye, hizmete yansın çağınıyorum," diyerek, faşist demagogi sanatının incelişim öcnelerini sergiliyordu. Oligarşi içinde, devletin ilası etmiş İktidarı Kürteç politikası üzerine çelikleri denmişse, Türkçe de demagogi bir kenara bırakıp, gerçek yüzünü ortaya koydu.

Oligarşi, Türkçe'nin eli kanlı kadrolarını sıkıyede kader kendi militarist kurumlarında, işkenceci, özel tim, istihbaratçı, vb. olarak resmi kimlik verecek kullanmıştı. MHP adeta koalisyonun üçüncü orderi durumundadır. Kürdistan'da köy boşaltma, ev yakma, toplama kamplarında kitle işkence, katliam gibi uygulamalar esas olarak resmi kimlikli faşist kadrolara dayanarak yapıldı. Resmi üniforma giyen faşistler, bıyıklan,

kolyeleri ve yüzlemlerinde bozuktur ve uç hırsı simgeleriyle faşist kimliklerini saklama gereği de dymadığı. Dahası tiratmalar ve korucular içinde faşist propaganda yaparak, MHP örgütleri ve katliam çeteleri kuruldu.

Ote yandan oligarşi, böylesine iş görüştüğü MHP'nin vildimci parlatmak için geniş imkânlar sunarak önünü açtı. Proge yazarlarındın, TV kanallarındaki haber konuşmalarına kadar her yerde faşistler pazarlandı. MHP kongresindeki demagogi çerçevesinde, faşist katiller sürüne şim bir görünüm verilmeye çalışıldı. Yaratılı mafyasından güç alan, eroin ticareti yapan babalarla yakın ilişkisi olan Türkiye'nin polisleri görmekten gelindi. Ancak, şovenizmin işkurlması ile doğan politik atmosfer içinde, faşizmin kalıcı kadrolar yaratması, kitle tabanı oluşturmaya başladı. Böylece Kürt ulusal hareketi ve genel toplumsal muhalefetin karşısına, MHP aracılığıyla Türk halkının şovenist kesimlerini dikmek planları işlenik çıkacak. Kürt halkını Türk halkına yönelik yurdutkılı savaş, Türk halkını daha geniş kesimlerine mal edilecekti. Bu politika başka istemleri olan Kürt halkının karşısına, Türk halkını koyarak, halktan bir birime kadrolar politikasıydı.

Bu politika halen yürürlüktedir ve eli kanlı faşist şef Türkçe, bu kanlı senaryonun kilit adanıyor. On yıldır süren iş savasta, politik işi yapışın, savasın ağır yükü nedeniyle ekonomik krizi denleşen oligarşi, Türkiye'si sarımtır.

Bu nedenle Türkçe'nin "gerekirse kan dökeriz" diyerek, devlet adası konuşması tesadüf değildir. Ancak yurdutkılılık bu plan, kendi içinde yazılmıktan da tasıyor. Türk ve diğer milliyetlerden emekli halde, MHP dahil, düzen partilerine el atımlar kalıcı bir güç vermiş değildir. Kızın fatursını ödeyerek, sürekli yokoklanan işçi, memur ve yoksul köylüler arasında memnuniyetlenmişliğı ibresi, düzeni hedef alan tarzda güçlenmektedir.

Faşist Türkiye'nin gerçek yüzünü, kanlı dışlerini göstermek zorunda kalması da, oligarşının bu planının istenilen biçimde yürüdüğüne bir göstergedir. Ancak yine de, faşizme karşı mücadele sorunlu devrimcinin ve yurtseverlerin önünde bir görev olarak dymur.

Av. Metin Can ve Dr. Hasan Kaya, Elazığ kontrolçileri tarafından katledildi.

İlinda radyo istasyonuna kadar ellere birçok olanak verilen faşistler, şovenist ve faşist propagandalını istedikleri gibisürdürüyorlar.

Örgütlemek için kullandıkları yöntemlerden biri karate salonları. Buralara spor yapmak için çağılan gençler, faşist propaganda için eğitim gruplarını içine alınıyor ve MHP için taban oluşturmaya çalışılıyor.

Faşistlerin kullandığı önemli toplama merkezlerinden biri de Ötügen Kafeterya. Buraya genellikle yonelti veya örgütçü nitelikleriyle bilinen faşistler geliyor. Aynı kafeteryaya MİT ve JİTEM'den olduğu söylenilen bazı resmi görevlilerin de sivil kuyafetlerde geldiği, faşistlerin kendi tiratfırlarından bliniriyor. Aslında MİT, özel tim ve JİTEM elemanları ne MHP ile bağlantılı oldukları, ne de bağlı bulundukları kurumları gizlemeye ihtiyacı pek dymuyorlar. Bu işe bu kurumlara MHP'nin ilişkilerinin açpıkça işe girdiğini kanıtı.

Ötügen Kafeterya'nın sahibi Burhan Kavak ve Erkan Telli-oğlu, her hafta Elazığ'ın bir bölgesi için gece duzenliyorlar. Bu tür geceler yeni insanlar tanımak için bir fırsat olarak değerlendiriliyor. Bu tür gecelerde katılan polis ve subaylar, gelenel arasından seçtikleri kişilerle çok bu kurup ilgililiyorlar. Bu iliglenme sadece MHP'ye taban ve kadro yaratma çalışması için değil, insanları ajalştırma ve özel görevler verme amacını da kapsıyor.

Okullara Ağırık Veriyorlar

Faşistler okullara da özel önem veriyor. Başta Atatürk Lisesi olmak üzere, liselerle seraset-piskopat takımı görevlerine toplayan faşistler, sınıflarda roller estiriyor. Bu serasetlerini bizzat Elazığ Ulkü Ocakları Başkanları Rifat Kaya yönlendiriyor.

Fırat Üniversitesi'ndeki faşist çalışmaları ise MHP'li birliktle bizzat MİT yönlendiriliyor.

yor. Teknik Eğitim Fakültesi'ne MİT tarafından yerleştirilen, Erzurum doğumlu Erdi'nin isimli faşist bunlardan biri. Bu faşist, devrimci-demokrat öğrencilere yoneltik tüm provokasyon ve saldımlarda yonlendirici olarak yer alıyor.

Universtede ayrıca öğrenciler arasına ajan sokma çalışması yapılıyor. Trabzon Beşikduzu doğumlu Yasemin isimli bayan polis, ajalştırma çalışmaları filen yürütlerken, Yasemin'in özel olarak iliglendiği ve işbirlikçi olarak yetistiren Universtede içerisinde istihbarat çalışması yapması için görevlendirildiklerinden iki, Kimya Mühendisliği 1. sınıf öğrencileri Tülay Taşkın ve Zübeyde Dal isimli öğrenciler.

Tülay Taşkın kontenjanla 50 kişi olan kimya mühendisliğinde 11. sırada özel kontenjanla MİT tarafından sokulmuş olması, ajalştırma çalışmasının daha önceden başladığını bir göstergesi.

Bayan polisleri ile ajalştırma çalışmaları için görevlendirilmiş bu öğrencilerin teşvik sonucunda, daha önceleri polislerin masasına kimse oturmazken, artık kızıl-erkekli gruplar gidip, polislerle sohbet edebiliyorlar. Masa konuşmaları polisler, sok görüşü, demokrat öğrencilerin kendilerini bildirmesi, yani ihbarçılık yapılmasını istiyorlar.

Devrimci öğrenciler ise, MHP'nin işçisi, köylüye, Kürt halkına duymak olan gerçek kimliğini, kırp-faşist özelliklerini anlatarak, öğrencilerin şovenist propagandasını atlatma girmesini engellemeye çalışıyor. MHP'nin oligarşının sömürce ve katliamcı düzenini sürdürmek için kullanan kanlı bir masadan başka bir şey olmadığını söyleyerek, kontrastlaştırmaya ve daha ajalntik görevlerine katılmaya çalışan öğrencileri uyandırıyor. Tabii aynı zamanda, Elazığ'daki anti-faşist mücadele geleneliği, işe diş denişlere karışılmanya, faşist odakları dağıtılmanın devrimci şiddetten geçtiğini unutturma...

Çocukların gözlerindeki tanıklık silinmez "Emimizi, eşyalarımızı, her şeyimizi yaktılar"

"Baba, keşke İstanbul'da bir deprem olsa, bütün evler yıkılsa. Biz de tekrar köyümüze gitsək. Ben burada kalmak istemiyorum." 10 yaşındaki Yaşar... Derisi... Övçakın Karasaklı Köyünden... 4 çocuklu bir ailenin en büyüğü. Biraz Türkçe biliyor. Şu anda bir haftadır İstanbul'da. Ama köyünün derisini, havasını, kırımları, arkadaşlarını özlemiş. Ve özlemi giderilebilmek için evlerin yıkılması gerektiği sekillenmiş kafasında.

Çünkü Yaşar'ı ve ailesini İstanbul'a göç ettiren sebep, dağın taşın altın olması değil. Derisim'de artık bannibellecekleri, başlarını sokacakları bir damın bile olmaması.

Zeynel 3 yaşlarında. O da arkadaşlarını çok özlemiş. İstanbul'u pek sevmemiş. Bir de köpeklerin ödememiş. Soruyordu, anlatıyor. "Çivcivler vardı, köpek vardı. Onlar öldükten herhale. Çünkü onlar köyde kaldı."

Bekli şu an anılarıyla, niye askerlerin gelip evlerini yaktığını. Derisim'den, civcivlerden, köpeklerden, kirlardan, arkadaşlarından ayrılp neden göç etmek zorunda kaldıklarını. Ama kızıyolar. Onları buraya geldiklerinde branşları, Yaşar ve Zeynel'den sonra sırasıyla İpek ve Ali Hüseyin geliyor. İstanbul'un bir mahallesinde ulak bir evde annesi, babası, dedesi, babaannesi ve teyzesiyle birlikte yaşıyorlar.

Derisim'deki geldiklerini duyuma konuşmuş, sohbet etmek istedik. Bir ağacın gölde kaplarını anımsıyor. Tanımlıyorlar, ama biliyorlarki ki, onları anılamaya, yaşadıklarını duyurmaya gelmişlik.

Civar Köylerde Yaşananların Sımdı Onları Yaşıyor

3 Ekim gecesi Derisim'in Övçaklı ilçesine bağlı Karasaklı Köyünde bir gece nüstülük yaşanıyor. Sessiz bir geceydi. Ağamüstü saat 17.00 civamında yüzden fazla asker köye geldi. Gece boyunca evlerin etrafını kuşatmaya alıp beklemeye başladılar. Sabah gün doğarken, asker kuşatmaları sürüyor. Köylülerin tanıdıkları askerleri buluyor. Sürekli köye geliyor. Birisi su ister, diğeri ayran, bir diğeri yemek istiyor.

Öğle güneşi dikilince köyün üstüne... Bu defa askerler eve girmeye başladılar. Köylüler çekip duymuslardı, bir süredir civar köylerde yaşadıklarını. İşte bu defa başlamakta geliyor. Ürkütler. Yıllardır emek verdikleri her şey yıkılıyor, yakılıyor.

"Yakmayın Dedik, Dinlemediler Yaşar'ın"

Yaşar'ın babaannesi Sakine Yılmaz, 54 yaşında. Kürte-Türkçe konuşk başkısı yapıyor anlatmaya. Arada da ekliyor. "Biraz daha Türkçe bilsen, gökçem Çiller'in yanına. Nedir bu yaptıkları, senin Allahın yok mu diyecem." Gülyüzen "Sen gene de git" diyor. "Kürtçe anlat yaşadıklarını". Birni espi yapıyor. "Sanki Çiller senin kadar Türkçe biliyor. Onun vatani Amerika, anadil İngilizce." Tüm odakdıkları gülmeye başlıyor.

Sakine Yılmaz anlatırken, çok kez zorlanıyor. Ama ağıdıyor. Bu yaşadığı dönem, onun hayatının 54 yılına belirdi belki, ama onlar göç olup, birlik olup bu bu da aşacakları biliyorlar.

"Ağsam saat 5'te geldiler. Sabaha ka-

dar köyde durdular. Etrafımızı çevirdiler. Ondan sonra bir taraftan yakmaya başladılar. Bizim ev köyün en üstündeydi. En son bizim eve geldiler. Emimiz yaktılar. Ben yakılmayı çok yaldırdım. Ama beni dinlemediler. Birisi dolaptan açp kapıyıdu. Bir diğeri kuru evdir diyorodu. İyi yanarım. Birinin elinde ise kocaman bir tüfek vardı. İçine bir ilaç koymuşlar. Evin dört yanına birden o ilaçtan sıkırlar. Beyaz bir tozdu. Ondan sonra kibriti çapı yaktılar. O zaman ağladım. Ama benilazım yok mu dedim. O sırada askerlerden biri beni itti. Elini cama vurdu, elini kesti. Ben de cesazını buldu diye düşünürüm."

Yaptıkları bunca zulme karşılık bu kadarlık oca onlara yeter miydi? Her şeyleni yaktımlardı. Eri kenara para biriktirmek adıkları renk televizyonu, suzuobalı bile. Evden dışarıya bir şeyler çıkarmalarına izin vermemişlerdi.

"Köylü Terk Etmesizin Öldürürüz"

Evler yandıktan sonra askerler bununla da kalmadılar. Daha büyük şeyler yapacaklarına ilişkin tehditler savurmaya başladılar. "Evlerimizi yaktıktan sonra bizi, tüm köyüyle bir araya topladılar. Askerler tarlada dışı tehdit etti. Ya uç gün içinde mu köyü boşaltarsınız, ya da köyü türden bombalanı dediler."

Zaten bir şeyleri kalmıştı. Davaların çoğu bu yangında olmuştu. Sakine teyzesinin de evini ceviz ağacına varmış gölde kaplarını anımsıyor. Bir diğeri mi ağlıyor. Sımdı evler de yaktılar.

Daha önce köyü başka bir baskıya maruz kalı kalmadığını soruyordu. Sorunuzu "Bizim köyümüzü daha önce de bombalamışlardı. İlkahanda... önce bir gün gelip tarlatırdı, köyün etrafını bombaladılar. Sonra bes gün araya girdi girdi de, uçaklar gündüz köyün için bombaladılar. Kayınımın torunu vardı. Küçük... 5-6 yaşlarında. O ödü. Onu öldürdüler. Birisinin ise kamına ve bacacına bomba isabet etti. Bir hafta yanından hastanede kaldık." sekinde yanıtıyor.

Peki, diyoruz, Devlet "biz yakmadık, teröristler yaktı" diyor. Ne diyorsunuz? Birden öfkeleniyor. "Beni bu hale soktular. Sımdı de diyorlar ki, teröristler yaktı! Hayır... Kesinlikle askerler yaktılar. Bu yaştan sonra yalan mı söyleyeceğiz. Askerler yaktı... Yemin ederim. Onlar itiraz ediyorlar. Hatta ben niye yakıyorsunuz dedim. Bana Baskakan emri verdi dediler. Niye yaktı askerler emrimiz? Bu yarulan ben ne yapacağım? Vcdanınız kabul eder mi?"

1 yıllık, 2 yıllık bir zaman için değil bu sözler. 54 yılı sıgan acılar, baskılar söyledikleri bundan.

"Bir 1938'de yaşamıştı Derisim buralı. Bir de sımdı yaşıyoruz. Aynıısı" diyor.

"Karayalçın Yalanlar"

Evleri yandıktan sonra seslerini duyurmaya çalıştılar. Derisim'e Ankara'dan gelen devlet yetkililerine durumlarını anlattılar. "Evlerimizi yaktıktan sonra bizi topladılar. Karayalçın mı ad ne? O gelmedi. Gittim yanına. Ağladım, anlatım. Evlerimizi askerler yaktılar dedim. O dedi bana, sen ağlama, sana ev yapacağız. Bunları dedi, ama bir şey yok. Hani ev? Üç-beş tane cadr koymuşlar. Ev diye gösteriyorlar. Bu suçukta içinde otu-

KIRILARA ÖZLEM:
"Civcivlerim, köpeğimizi vardım... Tekrar köyümüze gitsək. Ben burada kalmak istemiyorum."

ramazsın. Çokluk çocuk zaten hasta. Bu çocuklar kustuktan zaman kan kusuyorlar. Doktor dumandan zehirlenmişler dedi. İpek halkı kan çıkarıyor. Ama doktora götürmemiz."

İnsanların köyü boşaltmalarını daha kolay sağlayabilmek için hepsini Derisim'e götürmüşler. Bu defa yeni evleri, bir okulun sınıfı olmuş. Gerçi bir ay sonra oradan da atılmışlar. Ama bu bir ayda devletin kışlaya döndürdüğü okula aynı baskıya yaşamaya devam etmişler. "Sonra bizim hepimiz alıp Tunceli'ye götürdüler. Bir okula yerleştirtiler. Yarım kilo mermek veriyorlardı. Her aile en az 8-10 nüfus. Bu kadarcık yiyecek kime yetecek. Kimseye yetmiyordu. Ağsam saat 5'ten sonra dışarı çıkmak yasaktı. Okulda bir sürü asker vardı. Eğer çıkarsan alıp karakola götürüyorlardı. Dövüp bırakıyorlardı. Açıklan ve suçuktan özellikle Çocuklarımız hastalandı. Devletlin bize en ufak bir yarımda bile olmadı. Çocuklar çıplak kalmıştı. Bir gıysi bile vermediler."

Okuldaki talebeler, onların aileleri gıysı lardan getirdi de, kışın çıplak kalmaktan kurtuldu çocuklarımız. Halkın yardımı olmasaydı, daha kötü olacaktı."

Ve yokluklar, baskıların artması, kalacak bir yerlerinin olmaması, onları akrabalarının olduğu İstanbul'a getirmiş. "Bazımız Adana'da, bazımız Diyarbakır'da, bazımız İstanbul'da" diyor. İstanbul'da yaşamak onları için çok zor. Sıfırdan, tanımadıkları bir şehirde başlıyorlar duruma. Ekonomik zorluklara karşı ayakta durmaya çalışıyorlar. "Sımdı buraya gelmişiz. Kırımız 3.5 milyon. Bir aile kaç ekme 6 bin lira. Ben bu parayı nereden bulayım da bu çocukları doyurayım. Köy gibi değil burası. Her şey para. Günde 12 ekme getiriyor bu eve. Kistayız, yakacak odunumuz yok. Ne yapacağız, yiyecek miyiz?" sözleri belki umutsuz gibi gözüküyor. Ama dediği, Çünkü yaşadıkları onca acıya, zulme karşı ayakta ayakta tutan çok güçlü bir şey var. Sevgi... Yaşamı, insanları, kardeşliği ve dostluğu seviyorlar.

Kayıp köylülerin yakınları: "Artık umudumuz kalmadı"

Derisim'de köy yakma ve boşaltma operasyonları sırasında devlet güçleri tarafından gözetilme alınan ve kimisi kalıvaz olarak askeri birliklerle beraber araziye döleştirilerek köylülerden halen haber alınamıyor. Gözetleme alanlarından Ali Hidir İslim, Müslim Kavut, Aslan Yıldız ve Hasan Çiçek'in daha sonra kurşunlanıp ve yakılmış oldukları cesetlerinin bulunması, sayıları yirmiyi geçen diğeri köylülerin de aynı kabule uğramış olabileceği düşüncesini güçlendiriyor.

Gözetleme alanlarının yakınları, köy yakma ve boşaltma uygulamalarını yerinde incelemek için Derisim'e gelen Alian Yeşiller Partisi'ne mensup 4 kişilik milletvekili heyeti ile görüştü. Kayıpların yakınları, kendilerinin halen alınamayanların derin devlet güçleri tarafından operasyonları sırasında evlerinden alındıklarını belirterek sunları söylediler. "Artık umudumuz kalmadı. Eğer sındıye kadar yaşasalar, kendilerinin bir haber çıkardı. Zaten bu mevzinde sayımlara da mucize. Devlet yetkilileri de 'elimizde yok' diyorlar. Bu durumda artık umudumuz kalmadı."

Bu arada Derisim'de bulunan Alian Yeşiller Partisi heyeti incelemelerini sürdüyor. Heyette ayrıca Alian Azınlıklar Demerği, Bavvera Eyalet Kiliseli temsilcileri ve Göçmenler sözcüsü de bulunuyor.

Halk düşmanına uyan

Hozat'ta halk düşmanı tutumunu sürdüren ve soykışma öğrenilemeyen ezacı İshak'ı uyararak için garajına Devrimci Halk Güçleri tarafından 9 Kasım'da konulan bombanın teknik bir aca nedeniyle patlamadığı bildirildi.

27 Mart yerl seçimleri sırasında devrimcilerin ve yurtesverlerin "boykot" kararına rağmen, polisin korumasında aktif biçimde seçim çalışmalarını yürüten ezacı İshak, devlet yanlısı bu tutumuna daha sonra da devam ettirdi. Polisleriyi işiğleri içinde girdi. Polis arabalarının kendi garajını istedikleri için kullannmalarına izin verildi.

Dergimize, Devrimci Halk Güçleri adına bilgi veren bir kişi, uyan eylemini altırdıktan sonra, ezacı İshak gibi kişiliklerin her türlü uyarıya rağmen halk düşmanı tutumlarını sürdürdükleri durumunda halka hesap vermekten kurtulmaları yaacakları söyledi.

Emekli generaller birbirine girdi Kırlı gamaşlar döküldü

General eskileri, Tecimlerin, Bezmenlerin, Çakıcıların asalaklar güruh, Bosna, AGİK... Son bir haftanın 8 sütlüklü manşetlerini, TV'nin "şok açıklama", "İlas haberleri" spotlarıyla duyurduğu haberi şöyle bir gözden geçirdiğimizde, karşımıza çıkanlar işte bunlar... Ve bir de siyaset bezirganlarını ipaşa galmaz, diğer 8 sütlük, inçin çekideğindi dolummaz demecileri. Elbette bu konuların hepsi önemli aslında; ama burjuva medyanın bu olaylara tuttuğu ayardan yansayan yüzleri de değil.

Yanıştılan yüzle Kürt ve Türk ulusunun, emekli halkımızın gerekçem demeyi, vatanımızın karşı karşıya olduğu gerçek sorunlar gözlerden ırak tutulup, kamuoyunu "meşgul" etmek için sunulan gündemler yüzünü. Siyaset ve güç ilişkisi burada bir kez daha kendini hissettiriyor. Toplumsal muhalefet devrimci, demokrat, yurtsverer tüm güçleriyle; işçi, memur, öğrenci, köylü, esnaf, ev kadını vb. tüm bileşenleriyle; yasal-yasadışı, sılıp-sılışsız tüm biçimleriyle sokakları zaferlemedikçe, oligarşi suni gündemleri halkın kamuoyuna dayatmaya devam edecek. Oligarşinin suni gündemler çerçevesinde aslında bir bardak suya -koparıldığı görüldüğü ancak sokağına senis bastırabilir.

"Eski" Generallerin Ortaya Saçtığı Kırlı Gamaşlar

Eski Genelkurmay Başkanı Gürres, "Görüş süreni kesinlikle uzatmayacağım" diye verdiği "asker sözü"nden vazgeçip, sırada bekleyen orgenerale nasıl "kelele" atmış! Urug, Öztürüm, Fısnoglu ve diğer orlar birbirlerinin ayaklarını nasıl kaydırmıştı.

Başını içi-dört gün boyuncu bunları yazıp durdu. Hem de kuru olarak, tahmini yorumlarla değil, bizzat adı geçen generallerin ağızından.

Oligarşinin en gücüstü, en zor anları için bir cunta alternatifini hep elinin altında tutma isteğinin bir sonucu olarak da olsa, her ankette, her zaman "toplumun en gücündüğü kurum" olarak ünlen-dilen orgeneri bir kez "güvenli" olmadıgı çıkıyor ortaya.

Egemenler, "son Türk devleti"nin son "güvenli" çaresinin daha fazla yarınamaması için itirafları generallerin başlatıldığı tartışmaya fazla yayılmadın bastırıldı. Arka kanı çamaşırlar ortaya döküldü bir kez.

Ordunun tepesindeki koltuk kavşasının da, orgenin bir düzen partilerinin, parlamentodan pek aşağı kalır yeri olmadıgı görüldü. Vatan, millet edebiyatının gücüyle de vatani, milleti koltuktan kadar seviriyordu.

Generallerin bir "barışçılıgı" var aslında. Çünkü tirafıl yalnız kendi aralarındaki Bizans uyanılarıyla sınırlı kalmadı. Orgeneral Necip Toruntay durduk yerde Özalp'ın kendisine Musul ve Kerkuğu işgal etme emri verdiğini, Doğan Gürres de Bosna'yı işgal silah sevkıyatı yaptıklarını açıklayverdi.

Oligarşinin gerçek politikiden haktaın gözidir. Çünkü halka karşıdır. Bu yüzden MGK'nın, hükümetin toplantılarında alınan kararlar başka, halka "açıklanan" politikalar başkadır. Bu yüzden emperyalistler yalnız gerçek pazarlıklar, gerçek anlaşmalar başka, kaçıda

dökülenler, kamuoyuna söyleneler farklıdır. Burjuva politikacıları, bu noktada, mecazi anlamıyla değil, gerçek anlamda kayıtsızdır. Siyaset de onların literatüründe dogmatikla işleve sahip, birinci kapalı kapı ardında yazılan siyaset. İkinci, kamuoyu önünde oynanan siyaset.

Bu boyülder de, emekli generaller içinde oldukları kişizülükten pısmıklık duyup halka gerekleri açıklamak için yapmadıkları elbette bu açıklamaları. Onların derdi başka. Ve egemen sınıflar için, kendini hangi biçimde gösterişe gösterebilir denir taktir, pastadan daha büyük pay almak. Kavga, sömür, soygun pastasını paylaşma kavgaşdır.

Kamuoyuna böyle birden yansıyveren oligarşi için kavgalarda istim hep sınıfların "geli" Bu tirafıl" ve süptümler içindeki olmaları da, kimsen zaten tirafılın içinde vardır. Kalanı da kuşkusuz çok gemedem ortaya serilecektir.

Ner var ki, serilecek olanlar da özünde simdiden bellidir. Birincisi, generaller -ekisi ya da yenisi- oligarşiyi ve bütünsüğü bir kesimdir. Ve her biri oligarşinin şu ya da bu kesiminin adamıdır. Bu anlamda kavgaları, birbirlerine yönelik kumpasları da oligarşi içindeki çıkar çatışmalarının doğrudan bir devamıdır. Son açıklamaları açığa çıkan generaller arasında ki kavgaya, oligarşi içindeki çatışmaların, pasta, koltuk ve politik çekişmenin timsağı olarak gösteriyor. İkinci bir neden eklenmeli buna. İki yıl, üç yıl Genelkurmay'da, MGK'da yer alıp ölenin tüm politikala-

rında birinci dereceden söz sahibiyken, sahne-i siyasetin basrollerindeyken, bir anda bir holdinge yönetim kurulu üyeliğine sahne dışı kalıvermek TSK'nın generallerine kabul edilmiyor artık. İki de bir koltukla kalma sürelerini uzatıyor, ancak hiç çatışmayı kıstırıyor bu. Öte yandan, holdingerin, KTLerin yüksek maaş yönetim kurulları olarak dalar geliyor. Yüksek maaş da olsa, pasta küküylü olduğu. Eski generaller düzende emeklilik dışı bir statü istiyorlar. Evren bunu açığa dile getiriyor.

Ozezi, hiçbir "mili" mutabakat, oligarşinin hiçbir kesimini pastadan daha fazla pay kapma kavgasından alkoyamıyor. Pasta aşağı yukarı yeteri olduğunda, iç çatışmaları frenleniyor bir olucunda, ama, ordunun tepesindeki bu kavganın bir kez daha gösterdiği açık, oligarşin var sınırlı soygun, talan, pastası birazlık bile olsa küçüldüğünde, tereddütüştü birbirlerini yüyüdüğü. Güreş, pastayı küçültme görevi ise halklarımızın, emekçilerin. Biz soyunca, talana dur dedimizde, oligarşiye kadar sömürölüne izin vermedikçimiz, anıyam azadeti, freki, çıplak şaşalardan olar yüzleri ve iç çatışmaların derinleşmesi emekçi halkın ıktırdu yüyüdüğüne hiç katabak.

Urug'un ekibi, Gürşin ekibi, birbirlerine kompoları, düzen partilerinin aralarındaki çıkar kavgası gibi, ilgideniriyor bizi. Çünkü o kavgada halkın çıkarı asamaçlık o kavgaların da taraf değildir. Biz hepsinin karşısında tarafız. Diyemeyiz ki şey var; yiyin birbirinizi.

Medyanın en popüler yeni dizisi: Asalaklar

Akşam izninden eve dönüp oturmuşsunuz televizyونun karşısına. Kanal kanal tegez haberleri izliyorsunuz. Acaba özelleştirmeye ilgili yeni bir gelişme var mı diye soruyorsunuz kendinize. Acaba Kürdistan'da bugün nerde oldu? Çevre kırıldığı hangi düzeyde? Acaba zam var mı yakındır? Acaba acaba bu acaba... Ama siz kafanızdan geçen hiçbir acabaya yanıt yoktur haberlerde.

Bir kanalı açarsınız, karşınıza Halil Bezmen'in karsısı. Ta Amerikalı roportaj yapıyorlur kendisiyle. Başka kanala geçersiniz, orada da Kılıçlar baritan sunuyluyorlur izleyiciler. Döndürsün sürer bast, sonra baritla ilgili roportajlar, demeciler. Bir başka kanala açarsınız bu kez. Orada da Ayşeölü Tecim'in antika maceceleları için karşınıza.

Kimdir Bezmenler? Çakıcılar, Kılıçlar, Tecimlerler?... Tek sözcükler yığılması bu sözler. Asalaklar! Uyuşturucu ticaretiyle, mafyalıkla, antika kaçakçılığıyla, kadın pazarlamayla uğraşan, toplumun sırtından milyarlar kalkan asalaklar.

Hicbirini yeni öğreniyoruz aslında kamuoyu. Devlet de, medya da yeni öğreniyoruz. Ne işlerle uğraştıklarını, neyle "geçindiklerini", o lüks, saftafatlı yaşamları hangi parayla sür-

dürüklerini sağır sultan bile biliyor. Ama hiçbirine bir şey olmuyor. Çünkü düzen onların düzeni, egemen sınıfların her kesimi bir biçimde "nasipleme" bunlardan. Bunların devletinde, balolarında, İstanbul Valisinden bakanları, Emniyet Müdürlüklerini hakimlere kadar herkes vardır. Bu yetkileri hiç kullanılmıy o görevleri devletlere kendilerine sunulan en pahalı yetkileri, içecekleri, içecekleri nasıl elde edildiklerini farkındadırlar pekala. Bu ülkenin "sosyete" denen kesimi Bezmenlerle, Tecimlerle doludur. Ve hepsi, tüm kırlı işleri ayan beyan.

Asalakların bir işi, arada bir (birleri Engin Çav oayında olduğu gibi) rüşvetleri paylaşmaktadırlar, birleri Tecim edileceği olduğu gibi önlere atılan kemikleri yetersiz bulduğunda) Kılıçlar bir imleye kendisini trilyonlara oynatan o düzenin kararlarına karşılık bir sözün, bir sözün birleri "ceza-lendirilmeli" diye anksıdır.

Çakakçılıklar, yolsuzculuk, adaletsizlikler çoğaldıkça, doğam ki, kamuoyunun gözüni boğmak için daha çok kurban gerekcek, her kurbanda daha çok gürlü koltuklar çıkacaktır.

Bezmenler, Çakıcılar, Tecimlerler iste bu düzenin kurbanlarıdır. Kopardan gürlü bu nedendir.

Ecevit yılların kontrgerillayı yeniden hatırladı

Özgür Ülkenin bombalanması, burjuva basının "büyük" gazetesinde "küçük" bir haber olabildi ancak. Bombalamanın faili belliydi. Burjuva basın bu failin önünde el pençe divandı.

Ecevit döfrüdan da olsa, yüzü de olsa, Özgür Ülke'yi bombalayanların kimliğini ortaya koydu. Yıllar sonra Ecevit'in kontrgerillayı hatırlamasına neden olan şey neydi acaba? Üstelik Ecevit "kayışında yalnız değildi". Bombalanan erdesinde oligarşinin aklı hocaların burjuva basınıdaki köşelerinde "uyarı"lar yapıldı. Bugün Ecevit de, basınıdaki aklı hocalarının da "kayış"la gerçekle tekeleli burjuvazinin zaman zaman "reform" sözü eden kesimlerin kayışdır. Kontrgerillanın denetim ve inisiyatifleri dışına çıkmasının kayışdır.

Kuşkusuz "reform" derken düştükler, sömürü düzünün bir kaası için kitleleri daha uzun süre düzenin potası içinde tutabilmek ve böylelikle daha uzun süre daha yoğun sömürilemek içindir. Bir noktada kontrgerillayı bir amaç farkhıllık yoktur. Kontrgerillanın halka, devrimciler, yurtsverlere saldırılarının dozağı ve biçimi tekeleli burjuvazinin bu kesimini -en azından şimdiki- siyaset sahnesinin dışına itmek, bu kesimin politikalarının tartışılmasını bile gündemden çıkarmaktadırlar. Ecevit'in sözcülüğünü yaptığı kavga, bundan duyulan rahatsızlıgı ifadesidir. Değilse, onların "bu gücün" varlığına bir tirazları yoktur.

Yıllardır pekala anlaşılıyor olmaları buna bir kanıttır. Yıllardır politikası ve uygulamaları kontrgerillaya ait olan Kürdistan'daki uygulamalara karşı, sistemleştirilen infaz politikalarına karşı, MGK anarşizgıyla tüm parlamento ve diğer kurumlar üzerinde kurdukları tahakkime karşı ne Ecevit'in ne diğerlerinin esasta bir tirazları olamamıştır.

Burjuva politikacılarının karakteristigiştir. Onlar gerçekçi söylemler bile gereği bulundukları. Ecevit de tam bunu yapıyor. Kanamlık odaklardan, kontrgerilladan söz edip "devletin bnum üzerine gitmesini" istemek budur.

Kontrgerilla devletin içindedir ve bir yerde buğın ıktır kurumların ve politikaların devletin kendisidir.

Halka karşı politikalar, burjuva muhalefeti kırdırmayılana değil, halkın öfkesinin gürlemesiyle geriletilir.

Kadında düzen kişiliğini yıkalım

"Yüzlerce polisin kuşatılmasında bomba kurşun sağağına karşın, oğ kişi 6 saat direndi!" diyorlar insanlar, şaşkınlık, sempati ve saygıyla... Ve ekliyorlar; "...Üstelik ikisi de bayanlar..."

Günler ve Özem... Bağcılar'da savasçar, saatler boyu direnerek şehit düşen üç halk kurtuluş savaşçısından ikisidir. Böylesine bir kahramanlığı yaratan üç kişiden ikisinin bayan olması, en az direnişin saatler boyu sürmesi kadar, en az korkunç suçu ve silâh farkına karşın destanler cesareti kadar şaşırtıcı kimselerin gözünde.

Şaşırtıcıdır. Çünkü kadın güçsüz bir varlıktı, zayıftı, korkaktı. "Fareiden bile korkardı". Düzen kadını böyle tanıtmıştı onlara.

Günler ve Özem halkımızın kadın kahramanlarına eklenen yeni halkıdır. Kadının devrimleştirilmesiydi orada savadıkları, ilk değişiler. Halkımız kadın savaşçılarımızla ilk kez karşılaşmıştıdır elbette. Kanla yazılan tarihimize bir başka destanında, Ciftehavuzlar'da Sabo ve Eda vardı. Perihanlar, Olcaylar, Hamiyetler vardı. Onlar da şaşırtıcı gelişmiş kimseler... Yüz yılların yarattığı şekillenmeler, düzenin toplumun beyne işlediği imajı değiştirmek zaman ve kararlık gerektiriyordu.

Günler, Özem'ler, Sabotlar ve Edatlar ve diğerleri, kırmaya başladılar bu kâğıtları. Düzenin kadınıyla, devrimi kadın yapıyor. Onlar özen kendi benliklerinde kırdılar bu kabuğu. Yaşamları ve ölümleriyle düzenin yarattığı "silk, keçiğin gölgesinde kalan, bu yüzden kırışmış silin olmanın kurtulmaması kadın" tipinin yıkılabilmesi gösterdiler. Onların destansı direnişi, bu yarıya toplumdaki (ve bu toplumun yarısını oluşturan kadımlar'da) hakim olan, kadının zayıf ve güçsüz olduğu imajına karşı güçlü bir yanıttı aynı zamanda. Onları ülkemiz kadınlara kadın özgür ve gelişen bir kişilik yaratabileceğinin mesajını vermişlerdi.

Bu mesajın karşılaştığı vermek için, bugün kadınlara karşı daha güçlü ve daha sağlam adımlar atmak göreviyle karşı karşıyız. Atacağımız adımların kişiliğin devrimleştirilmesi. Bunu yapabilirdik ölümcül ülkemiz kadını devrime kanaliz edilebilirdi.

Kadın voldaşlarımız destanların yarıcısı oldu. Onlar kadın oldukları için kadın olarak yüceldiler, onurlandılar. Ve bu destanların yüceltilmesi düzenin baktıklarımdan kurtaramadığımız yarımadın utanlık. Bu utançtan kurtulma kavayışın savaşçılığı olmalıydı şimdi. Ve bu savacı her zaman olduğundan daha şiddetli yürütmeliydi. Biliyoruz, bir yarımadanın kadın voldaşları düzenin onlerine diktiği barikatları boğuşuyorlar hala. Bir hamlelik barikatları ayağımda doluyorlar.

İçinde büyüdüğümüz ve bulunduğumuz düzenin yüz yıllar boyu oluşturdğu kuralları, kâğıtları var. Düzen bizim olarak "sen şunu yaparsın", "sen şunu yapamazsın" diye bize, kendi kâğıtlarını, şekillenmelerini dayatıyor. Bütün bunlar günümüz şaşırtıcı düzenin kişiliği düzen ve bir ağı biçiminde kişi saran "düzen kültü-

Çiftehavuzlar'dan Bağcılar'dan sesleniyoruz. Reddediyoruz düzeni. Ve düzenin kadını olmayı.

Anayız, eşiz, işçi ya da öğrenciyiz, kadınız. Reddediyoruz evde, fabrikada, okulda "ikinci sınıfı" olmayı, edilgen ve korkak olmayı.

Reddediyoruz savasçın cephe gerisinde olmayı. Dağalandırılmış bayrakdır aynı zamanda.... Haydi hep birlikte düzenin kadınına vurdüğümüz büyük darbeyi tamamlayalım. Ve

yürümeliyiz, bilincimize ve savaşımızla güzelleşelim kadınıca.

ru'nu oluşturmaz. Ve bizler, bu kâğıtları, şartlarını süsünden, barışından savadığımız üzerimize.

Çok derin tahliyeler girmek gerek-miyor. Örneğin, devrimi ilişkiler içinde bile, kadın olarak özellikle sorunlar, sorunlu ortamlar karşısında zaman zaman "çizdiğimiz" "çabuk duyusalallaşın", "çabuk üzülen ve pes eden sınıf-sel tablolara bunun açık bir göstergesidir."

Bu tablo devrimi kadınılarımızın tablosu olamaz elbette. Bu tablo tarih boyunca egemen sınıfların -çalışmış- da burjuvazinin -çizdiği- zavalı ikinci sınıf insan kadının tablosudur. Kadınlarmız denen duygusal, neden tepkisel, neden sinirli yetinince sağlam değildir..

Bütün devrimi söylemlerimize karşın, olumsuz bir tablonun çizilmesi ol-maktan ötürü çıkamadığımız köklü bir şekilde sorgulanmadığımız, gerçekle savaşan ve yönelen devrimi kadının ortaya çıkması zordur.

Bu sorunları yanıtını bulmalıyız. Dişimizde bulunabilmek nedenler -ki kuşkusuz vardır- aradığımız yanıttır değil. Zayıflık kendimize aramalıyız. Ters, "toplumsal koşullar" vs. de-yip kâğıtlarına göre algıladığımız ol-mak, bu da kendimize, düzenin uygun gördüğü kadın kişiliği hesaplama-mış engeller, zayıflıkların devam et-mesini ve giderek kökleşmesini beraberinde getirir.

Devrimi kadın, devrimi olma-kara verdiğimiz andan itibaren öze Kendi savasçını kazanmak zorunda olan egemen güçlerin çizdiği yarı, duy-gusal, gözyaşı odası, zavalı kadın tipi-ni reddeden kadındır.

Gerektikçe bu kadın tipi reddet-tik mi? Reddettikçe nasıl?

Tavrimizin, müdahalelerimiz eksiklikleriyle biçimlenişler her soruyu sürüş bu soruyu sordukları kendimize.

Eksikliklerimizin zaaflarımızın açık-

laması bu sorudur çünkü; burjuvazi-nin çizdiği kadın tipini esasta reddet-memektir, ideolojik olarak, kültürel olarak önemli darbeler indirir kuşku-suz bu tipe. Ancak daha yoğunlaş-mak, bu tipi dağıtmamızın odağında olurmaktır zorundayız.

Her şeyi rağmen sözünü ettiğimiz türdeki bir ruh hali ve davranış tarzı kişiliğimizde yaygınlaşsa eğer, bu, üze-rimizde burjuva ideolojisinin, kültürü-nü ortadan kaldırma-yı rotalamakla yetindiğimizi; sözmüz ve kalemimiz-le devrimi kadın güstenir yaşamaya ve çalsına tarzında onu uygulamad-ığımızı koyar ortaya. Ve bu çelsiki doğru ele alınmadığıda bizim dev-rimci yanımızı kemiren bir düşmana dönüşür.

Bu ilişkilerin biçimlenişinde, geliş-imin çarpıklığında, fedal, "terkek ege-men" tarzı yaşamın terk edilmeyen erkek voldaşlarımızın da payı yok mudur? Vardır elbette. Günlük ilişkilerin biçim-lenmesinde evlilik ilişkilerine, çeşitli istihdam biçimlerine kadın bunun ile-riyle -uzantıları-yla- karışmamak mümkündür. Keza, farklı bir engel olarak çeşitli çalsın alanlarında "top-lumsal değer yarılan" gibi bir engelle de karşılaşabiliriz. Karşılaşıyoruz da. Ancak her iki noktada da belyeficiy-e olarak kendimizi gömüyoruz.

Ve kendimizi kabul etmiyoruz her-kesi. Kadın kişiliği devrimleştirile-rek savgıyı hak etmiyoruz. Savgıyı hak etmek zayıf kadını düşürür, güç-lü, savgacı, kişiliği olumsuz devrimi kadın tipini yaratır.

Kişiliği olumsuz, devrimleşme-miş, egemen sınıfların biçimlendirildiği edilgen, zayıf, diğsen, sorun çöze-meyen kadın, savgıya layık olmadı-gıyı sevmeye de layık değildir. Böyle bir ka-dın sevmek, bu olumsuzlukları doğ-laştırmak düzen kadınına sevmektir. Aynı şey erkekler açısından da geçer-li elbette. Devrimi kişiliği oluş-mamış bir erkek de devrimi kadını geriy-e çekmeye çalışacaktır. Bu tür erkek de sevmeye layık değildir.

Bizden, kadınlarmızın, genç kızı-mızın, devrimi savgacı olmak için herkesten daha çok nedeni vardır. Düşmana karşı büyük bir öfke duy-mak için herkesten daha köklü mad-dilenlere sahiptirler. Onlar tüm hak-kımıza yönelen, sömürü ve baskının ötesinde, kadın kişiliğinin, kadın biz-zine kendisini dinlen, aşma, zayıflık-ın, metalaştırılmasına maruz kalmakladır. Çok açık bir ifadeye insan olma savasında, bizzat devrim-de kadınlarmızın daha fazla çıkarı vardır. Öze yandan devrimi hareket, kadın voldaşlarımız bir savasçın ne-ferleri olmanın da, yöneticileri olmanın da yolunu açmıdır. Bütün bu koşu-lara rağmen bizleri açık ve net ter-cihten alıkoyma ve öfkemizi dindiren nedir?

Bu, tek bir sözcükle, düzenin,

Gereklere giderek, kişiliğimizin derinliklerine inerek kendimizi gözdü ge-rçekten alıkoyma, alle ilişkilerimiz, tür, duygusal ilişkilerimiz, özlemimiz, duygularımızın nelere göre şekil-lenildiye yanıtt aradığımızda karşımı-zı, yaşamımıza sinsice sızmış, so-syalizm maskesiyle gizlenmiş burjuva

ideolojisi ve kültürü çökür. Bu karşımı-zı bazen bir sevgili, bazen alle ilişki-leri, bazen öğretmen olarak çıkabilir. Bu örnekler çoğaltılabilir. Ancak büt-bün bunların temel nedeni, düzenin bağcılarıdır. Demek ki, çok açık yüzle-re örneğiyle biliyoruz, düzen her za-man klasik olarak söylenegelen kırın yüzüyle çıkmıyor karşımıza. Böylesi "öz-el" görünümünde de sunuyor ken-di.

Düzen kadına zayıflığı, gözyaşını, bir yarımadanın himayeciliği, bir yarımadanın himaye edilen olmayı dayatmıştır. Bir-ler, bilmeyerek aslında sürdürülen birer. Değişmek istiyorsak, devrimin her alandaki savasçılın olmak istiyor-sak, kadının her boyutunda düzenin kopuşuna sağlayacak olan devrimi kadın tipini çözümlenmeyecek ve ona sa-hip olmanın savasçısı başlatılacağı-z. Devrim kadını, günlük yaşamında, aile yapısında, duygusal tercihlerinde ve devrim mücadelesinde içerisindeki onur savasçısı. Bu onur savası kazanılma-dan gerek bir saygı, gerek bir sevgi ve bizi nihai hedefe yöneltten gerek bir zafer kazanılmalıdır.

Ülkemizin kadını çok güçlü dina-miklere sahiptir. Savasçılar, asker, ka-hramanlar, aldatılmışlar yaşamıştır. Tüm bunların deneyimini taşıyan Anadolu halklarının kültürü bu güçlü-lüğün de kaynağıdır. Özgürlük, vefa, ge-ç-gündüz demeyen bir çalsıklanmış, sınırsızca şaşılma ve öfke olarak kişiliğimizi bu kültür. Bunlara dev-rimci özellikler kazandırdığımızda, devrimi mücadeleyle kanaliz ettiğimize, bu elimizde güçlü bir silah ol-acaktır. Bu tarihin zayıf yanı ise edi-genlik, aşılanma ve cinsel metala-zasyon olarak görülmüştür. Tekrar tekrar vur-guladığımız gübi, bunu reddetmek devrimi kadın olmanın ilk koşutudur. Bu reddetmiş, büyütilmiş kişiliğimizi, düzen, ülkemizin tarihindeki gelen olumlu özelliklerle birleştirildi-ğinden, her milletten devrimi kadını-larımız, büyük bir dinamizmle kadını-ların etrafında yükselttilen geniş duvar-ları yıkıp önündeki tüm engelleri aş-acaktır.

Yıkılmış, parçalanmış edilmiş bar-ikatlar var yanımızda yoldamız. Yi-kanları tanıyor, nası yitkileri biliyo-ruz. Barikatların altından kalarlara da tanık olduk. Başarmak ya da başar-mamak bizim elimizdedir.

Bu başarımların, başarısızlıkların yü-reyebilmek için öncelikle düzenin ba-rikatlarından aygımcı tümleyle kur-baklamış olmalıyız. Bu, terchimizi netleştirecektir. Bunu yapabildiğimiz-de, karşımıza çıkan -ya da çıkabile-cek olan- feodal yıkıllarımız, toplu-sal değer yarılmasını ilk etmek isten-bile oluyacaktır. Ve sira, ancak bu-nu yapabildiğimizde; her sevgi ka-dını, kendimizi yüz yılların tortuların-dan arındırıp yeniden yaratmaya, devrimleştirilmeye gelecektir.

Unutmamalıyız, görevimiz büyük-tür, tarihseldir.

Unutmamalıyız, devrimi kadını ya-ratıp kişileştirelim, ülkemiz kadını-na feodalizmin, kapitalizmin ya da fe-minizmin, revizyonizmin sunamadı-ğın mücadele içinde sunmak, sava-şın yansınsı kazanmakdır.

Geleneklerimiz bizi g

Evet, biz kazanacağız. Ne yaparlarsa yapabilir, bu sonuç değişmeyecek. Çünkü insanı aşşılayan bu düzene son vermek için kazanmak zorundayız.

Çünkü, nesnel açıdan bakıldığında kazanmak için gerekli koşullara-sahibiz. Çünkü, kazanmanın yolunu, yöntemi gösteren yüzyıllık bir birikimin, ülkemiz 25 yıllık bir geçişin mirasıdır.

Gerçeğe yaklaşması gereken tek bir şey kalır; kazanma zorunluluğunun, sayı olduğumuz olanakların ve mirası olduğu birikimin bilincinde olarak iktidar savaşının lokomotif olabilecektir.

Lenin'in "Bana bir profesyonel devrimciler örgülü verin, Rusya'yı yerinden oynatayım" sözlerinde somutlanan işlevdir bu.

Bugün toplumsal muhalefetin artırıncı-eksilerinin, geriliğin-ileriliğin sorumluluğu, pek çok etkenle birlikte, herkesten, her şeyden önce devrimcilerindir. Sık sık devrimcilerin istismarı gereken işlev üzerinde, bu işlevin nasıl gerçekleştirileceği üzerinde durmanın nedeni de budur. Devrimciler, oligarşi demagogleriyle ne tür tablolar çizse cema, toplumumuzda önemli bir güçtür. Politikalarıyla, eylemleriyle, varlıklarıyla güçtür. Devrimi hareketi ve önderliğini M-L bakış açısının netliğiyle, devrimciğin ve sosyalizmin yıllar boyunca pek çok ülkede yaşadığı düşüş yaşamamıştır ülkemizde. Oligarşinin tüm politikalarını bu gücü etkisizleştirmek üzerine şekillendirmesi bile tek başına bunun kanıtıdır. Bunu göremeyen, bunun bilincinde olmayan sonuçlandırın bir bir, toplum içinde adı konulmamış bir gerçeği keşfetti, iddiasızdır.

İddialı olmalıyız. Biz geleceğin, hakkı olanın, halkın temsilcileriyiz. İktidara aday olan, yarın iktidarı devralacak olanlarız.

Yalnızca iddialı olmak, iddiamızın kapsamasına vakıf olmak bile mücadelemize yeni bir ivme kazandıracak, çizgi-

Oligarşinin kuralısız ve vahşi terörüyle, devrimci inancı ve iddiasına yaratacağı her tahribat, açtıkları, devrimci mücadeleyi geriletecek bir rol oynayacaktır. Bugün yasalıcılığa, ulaşmacılığa savrullmalar, atılan adımlara, yapılan eylemlere, kitlelere duyulan kuşku ve güvensizlikler, bölüşü bir tahribatın ürünlerindendir başka bir şey değildirler. Bütün bunlar bir yerde oligarşinin teslim alma politikasının sonucunda. Çünkü teslimiyete giden yaktaki dolayı, farklı biçimlerdir. Bu tahribata karşı her düzeyde uyanık olmalı, mücadeleyi etmeliyiz.

mizin, yaratılan geleneklerimizin anlamını daha iyi kavramamızı ve onlara çok daha farklı bir düzeyde sahip çıkmamızı sağlayacaktır.

Tarihmiş dopdopdur. 70'lerden bu yana yaratılan değerleri ve gelenekleri öğrenmek, özümsemek ve onları geliştirmek, bugün neresinde yer alırsa alsın mücadele içinde olan tüm devrimciler için vazgeçilmez bir zorunluluktur.

ZAFERE İNANANLAR DÜŞMANA ASLA PES ETMEZLER

12 Martlarda, 12 Eylül'de ya da '90lar Türkiye'sinde olduğu gibi, baskı ve terörün pervasızca tirmandırıldığı her süreçte, egemen sınıfların politikasının özü hep aynıdır; halk ve devrimcileri teslim olmaya zorlamak. Bugün oligarşi, düzenini tehdit edebilecek gelişmeleri önleyebilmek için temel yolu olarak, yine bu politikayı, halkı ve devrimcileri teslim alma politikasını tirmandır-

maktadır. Düşmanın bu haksız savaşta kullandığı, kullanacağı hiçbir yöntem bu yüzden şaşırtıcı olmamaktadır.

Kitlelerin gerekçe bir "patlama"nın arifesinde olduğu, burjuvazinin sözcüklerini-ideolojilerinin bile sık sık dikkat çektiği bir durumdur. Mevcut düzende emekçi halk kitlelerinin hoşnutsuzluğunun büyümesinden, derinleşmesinden dolayı "büyük bir şey olacak kuşkusuz. Düzen, kitlelere hiçbir şey vermediği, veremediği gibi, her gün aynı kitlelerin sofrasına el uzatmakta, her gün bir başka hakkını gasp etmektedir. Ancak düzen bugün politikalarını, böyle "patlama" ihtimalini, kitlelerin ekonomik durumunu, demokratik haklarını kısımdan olsa iyileştirerek, önlemek üzerine değil, böyle bir "patlama"nın dinamiki, ateşleyicisi olabilecek güçleri ezme, teslim alma üzerine şekillendirmektedir. Devrimci ve yurtsever güçlere karşı tirmandırılan terör, infazların, katliamların yanı sıra fiziki imhanın da sonuca amacı, anlamı budur. Elbette, siyasi iktidar "demokratikleşme", "reform" vaatlerini sürekli gündemde tutmakta, Türk-söğüt emekçileri içindeki işbirlikçi kesimlerin söz sahibi olmasını kolaylaştırmak için olmaları kadar değişik manevralara da başvurmakta, asil poli-

tikasını bu manevralarla güçlendirmeye çalışmaktadır.

Oligarşi bu politikasında başarıya ulaştığında "sosyal patlama" tehlikesini toplumsal bir çürümeye, yozlaşmaya dönüştürmüştür olacak; günlük hayatı getirdi köşe dönmeye hayalleriyle yaşayan, yozluğu, yolsuzluğu, ahlaksızlığı geçer ake haline geldiği, geldiği dinamik, devrimi güçlerinin ezildiği bir toplum, bir uyumsuzluk başlangıcı gibi artık hiçbir şeyi teki veremez hale gelecektir. Hesap budur.

Ne var ki, oligarşinin hiç tutmamış ve tutmayacak olan bir hesabıdır bu. Muhalefetin en sol, en dinamik unsuru olarak, iktidar alternatifleri olarak devrimciler, oligarşinin tarihsel olarak yok edemeyeceği bir güçtür çünkü. Sömürü ve zulüm üzerine, eşitlik ve adaletsizlik üzerine kurulu bir düzende devrim her gündeme gelecek ve devrimler her zaman var olacaktır. Oligarşi bu var

terörüyle karşı karşıya geldiğinde, o koşullarda pes etmektense başka bir anlamı olmayan geri çekilmeyi düşümdümler. Kurtuluşun yolunun netleştirilmesi ve kurtuluşun umudunun diri tutulması için gereken savaşmaktı ve THKP-C öyle yaptı. Savaşarak 12 Mart'ın gerekçesini açığa çıkardı. Faşizmin terörüne karşı direnilebileceğini, direnen bir halkın asla yenilmeceğini gösterdi.

THKP-C'nin kısa süredeki her kararının, her tavırının, on yıllar sürecinde kurtuluşun savaşının ayrılanlara dönmesi nedeniyle değildi elbette. Çünkü alınan her karar, eylemler, eylemler arasındaki savaşın aşırıları ortaya koyduğu yasalara uygundu. Her karar ülkemiz gereklerinin somut tahliye dayanıyordu. Ve her karar, halka sonuç güvencin, halk kurtuluşu savaşının zafere dayanan sarsılmaz inancın bir ifadesiydi.

THKP-C'nin 72'nde uğradığı fiziki yenilgi de düşmana hiçbir koşulda pes etmemenin bir ifadesi oldu. Bu yalnızca Kizıldere'de şehit düşen 10 savaşçının değil, bütün olarak THKP-C çizgisinin, halkımızın kurtuluş iradesinin ulaşmama, teslim olmama tavrıydı. Oligarşi Kizıldere'de onları fiziki olarak yok etmiş ama yenememişti. Çünkü iradesini kabul etmemişti onlara. THKP-C bu geleceğiyle sürekli ideolojik çizgisini sarsılmaksızın çıktı. Fiziki yenilgiye karşın, kitlelere devrim inancını taşıyabilen bir güç oldu. Kizıldere'de uğranılan fiziki yenilgiyi kullananlar THKP-C çizgisine, ideolojisine sadırların bir süre sonra değildi olmayan bir duvara çarptıklarını gördüler.

12 Eylül'de aynı geleceği devrimci hareket yaşadı. Birleşen devrimci fiziki olarak yok etme olanağına sahip olmayan cunta, terörüyle yine beynin teslim almaya yöneldi. Ve yine siyasal iradesi ve inancıyla, hiçbir koşula düşmana pes etmeme geleceğiyle, devrimci inancı ve iddiasına yaratacağı her tahribat, açtıkları, devrimci mücadeleyi geriletecek bir rol oynayacaktır. Bugün yasalıcılığa, ulaşmacılığa savrullmalar, atılan adımlara, yapılan eylemlere, kitlelere duyulan kuşku ve güvensizlikler, bölüşü bir tahribatın ürünlerindendir başka bir şey değildirler. Bütün bunlar bir yerde oligarşinin teslim alma politikasının sonucunda. Çünkü teslimiyete giden yoldaki dolayı, farklı biçimlerdir. Bu tahribata karşı her düzeyde uyanık olmalı, mücadeleyi etmeliyiz.

oluşa karşı koyma gücü ve olanaklarına sahip değildir. Bu yüzden terörün biçimlenişinde fiziki imha ön planda gözükse de, oligarşi asıl olarak teslim almaya devrim iddiası ve inancını yok etmeyi hedefine koymaktadır. Bugün bu planı bozmak görevi elbette devrimcilerindir. Teslim olma, haklarımızın kurtuluş umudunu kendi ellerimizle boğmaktır. Teslim olma, kendini, geçmişini inkar etmektir. Teslim olma geleceksizliktir. Halklarımızın yöneltilen baskıya, teröre, her düzeyde, her biçimde direnilecektir. Bunun başka bir şikâyeti yoktur. Soyut bir direniş değildir bu; salt baskıyı durdurmayı, yuvarlamayı hedefleyen bir direniş de değildir. Hedefi, ancak, halklarımızın kendi devrimi iktidarının koşullarını yaratmak, iktidarı devralmak olan bir direniştir.

Oligarşinin halkı ve devrimcileri teslim alma planını direnerek bozma görevi, her şeyden önce tarihsel misyonumuzun ve geleneklerimizden bir gereğidir. Çünkü bugün sahip olduğumuz en güçlü silah olan Parti, 25 yıldır hiçbir süreçte, hiçbir koşul altında düşmana pes etmeyen bir misyonun ağıdır.

70'lerin başında, Türkiye halklarının kurtuluş umudu olarak siyasi arenada yerini alan THKP-C, 12 Mart'ın baskı ve

eleceğe taşıyacaktı

Bu tahribata karşı örülebilecek en güçlü barikat, kendi kişiliğinde, bulunduğumuz birimde ve devrimi çalışmamın bütününde her koşulda, kendini üreten, her süreçte kendini yenileyen bir devrimci gelişme çizgisi oturabilir-mektir.

HALKA, DEVRİMLE VE PARTİYLE BÜTÜNLENERLER, KENDİNİ YENİDEN ÜRETİMİN KAYNAĞINI BULMUŞLARDIR

Her koşulda kendini yeniden üretenimin mayasında THKP-C'nin ve Devrimi Solun somut örnekleme olayına koşulan işte bu siyasal inanç ve irade vardır. Bu inancı ve iradeyi koruyan bir siyasal yapı, yenilerinden, darbelerden, vahşet dönemlerinden geçtiği noktada bile, yeniden avaya kalkmasını başarabilecek adamlar için, düşmana darbelerle indire-bilmek için gereken güç ve cesareti kendinde bulacaktır.

Bu bir siyasal yapı olduğu kadar, tek tek devrimciler için de geçerlidir. Bîçimi ne olursa olsun, olumsuzluklar karşın-da halktan, devrimden ve örgütünden uzaklaşan, inancının ve güveninin zedelenmesine izin veren bir devrimci kendini yeniden üretmenin değil, tüketimin yoluna girmiş demektir. Öyle ki, bütünden kopulmuş (devrimci), kişisel anlamda da, örgütsel anlamda da her olumsuzluk telifi edilebilir, eksik her şey yerine konulabilir.

En başta devrimci hareketin oluşu-mu, kendini yeniden üretiminin, açık ve görkemli bir örneğidir.

72 fiziki yenileri, THKP-C'yi yok ol-manın eşliğine getirmişti. Kisa sürede ülkede gündemi belirleyen, oligarşiye darbeler vurun güldüren biri haline ge-len, emekçi halkta, kurtuluş umudu ve düşüncesini yeniden uyandıran devim-ci bir hareketin yok olmasının işte 12 Martın teslim alma politikasının başari-sinden başka bir anlamı olmayacağı kuşkusuz. Ve kuşkusuz THKP-C'nin savunulması, inancın yitimi, beyin-le devrimin teslim olmuş birkaç "esk"ye ka-saydı böyle bir son kazanılmaz olurdu. Ancak THKP-C'nin siyasal çizgisi, pratiği ve yarattığı gelenekler kendisini yeniden üretimin maddi zemini, koşulların içinde taşıyordu. Onun siyasal çizgisi Türkiye halklarını tek kurtuluş yo-luydu. Çünkü yarattığı gelenekler, emekçilerin, en başta da düşünün ö-zgürlük tutkusunu, zulme ve sömürüye karşı savasma istegini ırkırdıydı.

Genişlik işi, zulme ve THKP-C'ye sahip çıkarak, onu yeniden üretiminin, partileşmesinin onurlu yoluna atıldı. THKP-C bir anlamda yarattığı potansi-yelle kendini yeniden üretti. THKP-C bir "geçmiş" değil, yaşayan bir siyasal çiz-giydi. Onun genç savunucuları da P-C'yi bu anlayışla sahiplendiler.

Devrimci hareketin bir süre sonunda oluştuğunda THKP-C düşüncesini artık devrimci hareketin çizgisinde taşıyor-du. Ve belirlenen ilk hedeflerden bir de partinin yeniden yaratılması, siyasal olarak yaşayan bir çizginin örgütsel ola-rak da yeniden inşasıydı. Devrimci ha-reketin bu hedefe ulaşma süreci de zor-

lu, sancılı bir süreçtir. Ve bu zorluklarda her koşulda kendini yeniden üreten, kendini yenileyen bir geleniğin oturtul-masıyla aşılmıştır.

'78'den '94'e ülkemiz koşullarında, kitlelerin durumunda, karşı-devrimin po-litikalarında, solda önemli değişiklikler yaşanmıştır. Bu koşullara yanıt vere-meyen, değişikliklere uygun politikalar üretemeyen siyasal yapılar kazanılmaz olarak eridiler, taşıfıye oldular. Elbette bütün süreçlerde en belirleyici olan 12 Eylül'dü. Bu süreçte sürecin gerekli kü-lüğü direnişi ortaya koymayanlar acı-sından bir "kendini yeniden üretme" söz konusu olamayacağı elbette. Baskının ve terörün kitlelerin üzerine kalması gibi çöküntü, teslim alma ve yok etme poli-tikası bir cunta eylemi uyguladığı ko-sullarda kadroları koruma, güç toplama adına geri çekilenler, cuntaaya başarinin

inde revizyonizm iflasından güç alan emperyalist sağdancılık ve demagoji karşısında sosyalizmi, Marksizmi-Leni-nizmi sorgulamaaya başlayanların arayışlarından farklıydı. Devrimde, sosyaliz-me inanan, halkına güvenen, kendi M-L sandalyesinde oturmak olan onur duyan devrimci kadroların kendilerini yenileme, yeniden üretme çabasının ürünü olan bir arayıştı. Bu nedenle ki, bu, devrim-ci arayışın sonucu olarak ortaya konan her yeni düşünce, ülkemizdeki mücade-lenin karşı taşıfıye olduğu sorunlara bu-lunan her çözüm, devrimci hareketin to-parlanmasını, avaya kalkmasını, atıl-malarının, kescası '78'de ortaya konu-lan hedefe, partiyi ulaşılmasının basma-makları oldular.

İleriyte atılmak, daha iyiyi, daha faz-la yakalamak için güçlü bir zeminizin, güçlü, oturmuş geleneklerimiz var. Bu

bir yolunu açarken, kendi taşıfıye süreçleri-ne de başlamlış oluyorlardı. Cunta ön-sesinde solun "en kitlese" sayılan grup-larının pek çoğu, böyle bir gelişim seyri içinde, TKP, DY, Kurtuluş gibi teslimi-yeti teorize edip, sağa savrulup, çok oluşa geçtikten, kalkanları da enrip, yıllar ve yıllarca marjinalizğin çemberinden ka-kamayan döngüye hapsovdular. Çünkü kendilerini yeniden üretmek, yeniden avaya kalkacak bir zemini bırakma-mışlardı. Yeni "açılım"ları, yeni "kopuş"ları, yeni teorik kesifleri "kendini yenileme" değil, kendini yok etmenin ana aşaması olarak yalınlaşa.

Devrimci hareketin cunta villan bo-lunma dışında ve cezalandırılma ortaya ko-yduğu direniş işe bir yanıyla siyasal irade ve inancın ifadesi olurken, diğer yanıyla da kendini yeniden üretiminin zemini olmuştur. Devrimci hareketin ön-derliği ve kadroları işerde ya da ı şarda olsun sürekli bir değerlendirme ve ü-retkenlik içinde oldular. Süreçlerin, pratik-lerin, devrimci faaliyetle kullandıkları yol ve yöntemleri tartıştılar, gözden geçirir-le. Kadrolar daha iyiye ulaşabilecek, bu zorlu süreç aşmak, yaralını sarmak için sürekli bir arayıştaydılar. Ancak bu arayış, halka, devrimde, sosyalizme inancı kalmamış, ülke içinde baskılar, ideolojik bombardman ve dünya gene-

bilinen bir doğa ve toplum yasasıdır. Ekonomideki, sosyal ve kültürel yapıda-ki kitlelerin yaşama koşulları ve ruh ha-lindeki her değişme, karşı-devrimden de-ğişen politikaları, devrimci çalışmanın biçimlenişlerini de zorunlu olarak etki-ler. Devrimci politika, işte ancak bu de-ğişme ve gelişmeleri izlediyi, bu de-ğiş-me ve gelişmelerin her akla, her birim ö-zelindeki yansımaları kucaklayabili-ği ölçüde, süreçlerin ihtiyaçlarına yanıt veren bir doğruluğa ve dinamizme sa-hip olabilir.

Herkese çok yakından tanık olduğu-ğı, oligarşi gereksizliği içinde çare üre-tmeye çalışıyor. Düzen kendi içindeki al-ternatif arayışlarını tüm ağızlarından karşı ısrarla sürdürüyor. Yeni ambaja-lar, yeni "imaj"larla sorununa çözüm bulma çabasındadır. Bir yandan düzen partisi "umut", "alternatif" haline geti-rmeye çalışırken, elindeki mevcut gü-çlerle, devlet kurumlarıyla yeni yöntem-ler de sokuyor devreye. Oligarşinin yeni politika ve taktiklerde bunca ısrarının nedeni açık; düzen elindeki iktidarı ko-rumak için, suni de olsa, görüntüde de kalsa bir şeyler üretmek zorunda oldu-ğunun bilincinde çünkü. İşte bundan dolayıdır ki, iktidar bilincine, inancına ve iddiasına sahip devrimciler bu nokt-a da oligarşinin önünde olmak zorunda-dır. Burada asıl sorun iktidar bilinci ve iddiasıdır. Değişile bunun ötesinde, politik üretkenlik açısından devrimcile-rin oligarşinin ilerisinde olmaması için hiçbir neden yoktur.

Oligarşinin kitlelere verecek bir şeyi de, söyleyecek bir şey de kalmamıştır esasında. Terörden demagojiye, vaat-lerden demokratikleşme aldatmacaları-na kadar her politikaya başvurmıştır. Düzenin bir krizden çıkıp, dijineye girdi-

Düzen kendi içindeki alternatif arayışlarını titat ağızlarından karşı ısrarla sürdürüyor. Yeni ambajlar, yeni "imaj"larla sorununa çözüm bulma çabasındadır. Bir yandan düzen partisi "umut", "alternatif" haline getirmeye çalışırken, elindeki mevcut güçlerle, devlet kurumlarıyla yeni yöntemler de sokuyor devreye. Oligarşinin yeni politika ve taktiklerdeki bunca ısrarının nedeni açık; düzen elindeki iktidarı korumak için, suni de olsa, görüntüde de kalsa bir şeyler üretmek zorunda olduğunun bilincinde çünkü. İşte bundan dolayıdır ki, iktidar bilincine, inancına ve iddiasına sahip devrimciler bu noktada oligarşinin önünde olmak zorundadırlar. Burada asıl sorun iktidar bilinci ve iddiasıdır.

POLİTİKA ÜRETMEK, İKTİDAR ALTERNATİFİ OLMANIN VE İKTİDAR SAVASINDA DİNAMİZMİ SAĞLAMANN ZORUNLU GERGİDİR

Kendini yeniden üretiminin, kendini yenilemenin bir aygıtında kuşkusuz po-litik üretkenlik vardır. Her şeyin de-ğiş-me ve gelişme halinde olduğu çok iyi

şil bir yapıda, ürettiği her care, her alternatif, her politika suni olacaktır, bir başka açmazla kaynaklı edecektir. Devrimlerin işe süleyeceği çok şey var kitlelere ve verebileceği çok şey... Söylenmesi gereken süleyebilmek, devrimlerin ve devrimin kitlelere verebileceklerini anlatabilmek ve hayatın içinde gösterilebilmek işte bu noktada politik üretkenliğin somut ifadesi olmalıdır.

Devrimlerin gerçekten de her konuda süleyeceği bir şey olmalıdır. Halkın içinde politik faaliyet yürüten bir devrimci için olmazsa olmazdır bu. Ancak genel-geçer sevgiler tekrarlanylı durmakla, aynı yöntemlere tekrar tekrar basurmak basanılabilir bir iş de değildir. Devrimci dünyaya, ülkeye ve faaliyeti yürüttüğü alana kafa yormalıdır. Ve devrimci hareketin stratejik hedefi ve güncel taktikleri ışığında, politikayı kendi özeline, kendi somutuna indirmelidir. Üretilen politikalarla kendi somutunu kalmalıdır. Devrimci, düşünen, soran, sorgulayan, üreten, öğünen insandır. Ve hiçbir şart altında bu özelliğini yitirmemelidir. Sorunların ve hayatın ortaya koyduğu sorunların yanıtını hareketten bekleyen değil, eksikliğiyle fazlasıyla ama kendi somutu ve bilinciyle hareket sunan olmalıdır.

Devrimci hareket misyonunun gereği olarak her dönemin ihtiyaçlarına yanıt verecek taktikler, şiarlar koyar ortaya. 16 yıllık tarihimiz ortaya komünistlik, devrimci hareket dünyada ya da ülkemizde hiçbir önemli gelişme karşısında tavırsız, politikasız kalmamıştır. Devrimci hareketin kaderini kendisinin önünde, her zaman onlara yol gösteren politikalar, şiarlar, taktikler olmuştur. Ancak zaman zaman eksikliklerin ortaya çıktığı nokta da burasıdır. Politika üretkenliği her "merkezin işi" olarak algılanıyorsa, bu genel politikaları, şiar ve taktikleri kendi somutundan bir şeyler katmaksızın kitlelere taşımak ve o çalışmadan alının sonucı, taşınan alınması gereken ve alınabilecek olanın çok gerisinde kalmıştır.

Olarsay yeni taktiklerini, yeni demagogi ve manevalarını basınına, TV'sine kısa sürede kahvehanelere, işyerlerine, evlere sokarak kitlelere taşıyor. Devrimci mücadele engellemek, kitlelerle devrimcileri birbirinden koparmak için her semtte, her mahallede türlü türlü baskı ve demagogilere başvuruyor. Her yerde bir başka saldırıya çıkıyor devrimcilerin karşısına. Böyle bir durumda karşı-propaganda için, karşı bir tavır geliştirmek için "merkez karar" bekleyerek olguların planları bozulmaz, politikaları tersyüz edilmez. Bu noktada karşı-devrimin başvurduğu politikanın teorik çözümlenmesi yapma, pratik olarak yapılması gerekenleri belirleme ve hayata geçirme görevi tek tek her parti kadrosunun, üyesinin, taraftarıdır.

Politika üretmeliyiz. Yeni yöntemler, araçlar, yeni propaganda ve örgütlenme biçimleri üretmeliyiz. "Şu operasyon nasıl oldu?", "Surada gericiiler nasıl yayınlastı?", "Şu iş niye bir türlü olmadı?", "Falan yerde durumunuz işi mi?" türünden soruların spekülâtî düzeyde tartışılmaları olmaksızın çıkıp, bu sorulara yanıt olabilecek politikalar üretme noktasında tartışmışızdır, sorunların gerekçe, işe yarar, bizi ilertelen, hatalara düştükten alıkoyan yanıtlarına da bulmuş oluruz. O zaman böyleli sorulara yanıt bulmak için "merkezde" olmanın

gerekmediğini de görürüz. Çünkü bu sorulara yanıt zaten bizde, bizim kendi yöntemlerimiz, üretkenliğimiz aralarında ve eskilerin derdi.

İKTİDAR ALTERNATİFİ OLMAK, SAVAŞI ÖRGÜTLEYİP YÖNETMEK

Her şey, bizim irademiz belirgindir. Devrimci koşulların varlığı, bu düzünün derinleşen sıkı bunun açık bir göstergesidir. Büyük ülkemizde yaşanan sorunların çoğuke, emekçi halkların kurtuluşunu sağlayacak tek güç, DHKP-C

deri. DHKP-C saflarında savaşan tek tek herkeşe işte bu yüzden büyük sorumluluklar düşüyor. DHKP-C'nin kadroları, taraftarları hızla eksiklikleriyle, zaafıyla işte dış bir mücadele içine girerek, tereddütlerini, kendilerini koydukları sınırları aşarak, kendilerini yitkinleştirdikleri ve daha büyük görevler almaya, daha büyük özverileri ve sorumlulukları üstlenmeye hazır hale geldikleri ölçüde, geleneklerini geleceğe taşıyacak, savası kazanma doğrultusunda emin adımlarla yürüyelebileceğiz.

Savaş, hiçbir tereddüt, hiçbir hataya ve boşluğa tahammül göstermez. İyisayfatı açısından, politik üretkenlik açısından, savası gücünün yitkinleştirilerek geliştirilmesi açısından savası örgütlemek, yönetmek ve iktidar pers-

Buğün ülkemizde yaşanan sorunları çözmek, emekçi halkların kurtuluşunu sağlayacak tek güç, DHKP-C'dir. DHKP-C

saflarında savaşan tek tek herkeşe işte bu yüzden büyük sorumluluklar düşüyor. DHKP-C'nin kadroları, taraftarları hızla eksiklikleriyle, zaafıyla işte dış bir mücadele içine girerek, tereddütlerini, kendilerini koydukları sınırları aşarak, kendilerini yitkinleştirdikleri ve daha büyük görevler almaya, daha büyük özverileri ve sorumlulukları üstlenmeye hazır hale geldikleri ölçüde, geleneklerini geleceğe taşıyacak, savası kazanma doğrultusunda emin adımlarla yürüyelebileceğiz.

pektifini her yönüyle sindirebilmek açısından bırakılacak her boşluk, savasın doğal yapısı gereği karşı tarafta doldurulacaktır. Düşmana avantaj sağlayacaktır. Sıkıştığı köşede çırpınarak düşmana öldürücü darbeler vurmak için, köklü geleneklere, Pan-Cephe gibi önemli bir silaha sahibiz. Bütün iş, var-gücümüzle, inanç ve kararlılığımızla, bu silahlarımızı etkili bir biçimde kullanabilmektir.

Her zaman süleyendiği gibi, politika güçte yürüyor. Bizim gücümüz ise, savası, dolayısıyla kitleleri örgütleyebil-

mek ve savasırabilmekle gelecektir. Savaşır örgütlemek, öncelikle kitleleri savasırcağı kurumsallaştırmak, yani Parti-Cephe örgütlenmesini güçlendirmek. Bu nokta, tüm çalışma alanlarında, günlük mücadelelerin her anında ve biçiminde gözetilerek kaçınılmazı gereken önemli bir noktadır. Parti-Cephe'i güçlendirmek, savası içinde olmasın gereken yere oturtulmuş soyut teorik süreçler değil, pratik içinde atılacak adımlarla oluşacak olan somut süreçlerdir. Bunlar olmaksızın, savası yönlendirebilmek, yönetebilmek mümkün değildir. Unutmalıyız ki, yaşanan süreç açısından, bizim gibi bir ülkede, kitesellik sorununda sıkıntı yaşamamanı nedeni sadece ve sadece bizim eksikliklerimiz olabilir. Doğru ki, bu da programlarımızın eylemlerine kadar her şeyi en ince ayrıntısına kadar gözden geçirmek, eno eylep sıkı dokumayı, her gün, her an kendimizi aşmayı gerekli kılıyor.

Biz bunu yapabileceğimize inanmalıyız. Bugüne kadar stratejik ve taktik planlarda çözümlendiğimiz olgular bizi yanıltmadı. Derin Marksist sandalyemize sıkı sıkıya sarılmamız, hiçbir rüzgara kapılmamız, savasıma kararlılığımız, kurmayışımız, ideolojik-politik gücümüzü güderik büyütürken bizi büyütere ulaştırdı. Yeterli mi? Elbette hayır! Başaracaklarımızı hesaba kattığımızda, daha süleyecek ve yapacak çok şeyin olduğu çıktı. Bunu müdahaleye öğre-nip öğreteceğiz.

GELENEKLERİMİZLE, BUĞÜNÜMÜZÜN GERÇEKLERİYLE GELECEĞE YÖNELMELİYİZ

Devrimci hareket, partisiyle birlikte yeni bir atılım yapmıştır. Bu, THKP-C'den devralınan mirasa eklenen 16 yıllık birikimi, 16 vida ölenen bedelleri, 16 vida yaratan gelenekleri, 16 yitkili yenilgileri ve zaferleri içinde taşıyan bir atılımdır. Parti, her süreçte kendini ye-

niden üretir, kendini yenileyen ve hiçbir koşulda düşmana pes demeyen Devrimci Sol geleceğinin taşıyıcısıdır. Ve Parti bu geleceğe daha güçlü haklara kellecektir. Parti olmanın esprisini, işlevi bir yanıyla da budur çünkü.

Yerinde saymanın politikadakil karşılığı "duma" değil, gerilemedir. İradeli gerilemelerin, iradeli susmaların dışında bir yerinde sayma, bu anlamıyla devrimci kadar de, bir sıvası yapı için de olabilecek olumsuzlukların en büyüğüdür. Devrimci bir parti ve devrimci bir yapı, iradeli gerilemelerin yanında işlediği süreçlere bile hep devrimci işleyişi yönelen adımlar almaz zorundadır. Değilse, hiçbir ritat süreci, hiçbir duruluruluk süreci aşlamaz, atılmak geçilemez.

Düni unutmadan -ama asla düni tekrarmayarak-, güncel görevleri ihmal etmeden, -ama asla güncelliğin, pratik içinde boğulmadan- hep ilerleyeceklerini, iradeli susmaların dışında bir yerinde sayma, bu anlamıyla devrimci kadar de, bir sıvası yapı için de olabilecek olumsuzlukların en büyüğüdür. Devrimci bir parti ve devrimci bir yapı, iradeli gerilemelerin yanında işlediği süreçlere bile hep devrimci işleyişi yönelen adımlar almaz zorundadır. Değilse, hiçbir ritat süreci, hiçbir duruluruluk süreci aşlamaz, atılmak geçilemez.

Halklarımız, işte bu tablonun bilinci-ne ve bu bilincin gereği kıldığı gaba ve cesarete sahip devrimcilerin önderliğinde zaferi kasmaklayacaktır. Devrimci kadroları, savasçıları, taraftarları, tarih-sel misyonu ve bugünkü görevi, partinin kılavuzluğunda bu gaba ve cesareti ortaya koymaktır.

Faşistlerin maskesi düşüyor

İstanbul Üniversitesi Avcalar Kampüsü Mühendislik Fakültesi kantinine İYÖ-DE'NİLERİN aştığı "Faşizmin Karlı Yüzünü Hicir Maske Güzilemeyeceği" başlıklı duvar gazetesinin 22 Kasım günü oku dağıdın gelen sivil faşistlere indirilmesi çalışmasını kızlar, üniversite bir di dizi eylem gerçekleştirdi.

Duvar gazetesine saldıran sivil faşistler, öğrencilerin müdahalesiyle bahçedeki arabaların binerek çakmak zorda kalırken, olaydan hemen sonra İYÖ-DE'NİLER tarafından forum düzenlendi. Forum sırasında İYÖ-DE'NİLER bir öğrenciye "Ulusal ordu ayakları altına alan faşizmin maskesi düştüğü, daha da saldırganlaşıyor. Bu saldırtım öğrencilerdir," şeklinde konuşarak, tüm öğrencileri tepki göstermeye çağırdı. Kantinde bulunan öğrencilerin alkışlarla desteklediği forum sırasında sık sık "Faşizmi Döktürün Kanda Boğacağıız", "Faşizme Karşı Omuz Omuz" sloganları atıldı. Faşistlerin teşhir 23 Kasım günü Veterinerlik Fakültesi kantininde yapılan forumla sürerken, 24 Kasım günü İYÖ-DE'NİLER öğrenciler tarafından "Faşistlerin Saldırılarına İzin Vermeyeceğiz" yazılı bir pankart asıldı. Ayrıca İYÖ-DE'NİLER tarafından aynı gün Anıtsal Mücadele Komiteleri imzalı bildiriler dağıtıldı.

Resmî ve sivil faşistlerin maskelerini iyice düşürüldüğü bu dönemde ki bir di eylem, okula faşizme karşı tepkileri daha da geliştirdi.

Faşistlerin Dişlerini Göstermelerine İzin Verilmeli

İstanbul Teknik Üniversitesi Maslak Kampüsünde 2 Aralık günü sivil faşistlerin Terörle Mücadele Yasası'nda yapılan değişikliklerle ilgili forum yapmak istemesi üzerine, İYÖ-DE'NİLER'in de aralarında bulunduğu devrimci öğrenciler, faşistleri ve haksız savışı teşhir etmek için forum düzenlediler. "Kürdistan Faşizme Mezar Oluyor" ortak pankartının açıldığı forum sırasında yapılan konuşmalarda faşistlerin gerçek yüzü teşhir edildi. "Kürdistan Faşizme Mezar Oluyor", "Dün Maraşta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaş", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarının atıldığı forumda Eylem Komitesi'nin aldığı karara uymayan Demokratik Üniversite Platformu ve DGD ise kendi pankartlarını astılar.

Forum sonrasında aktif kuvvet ve sivil polisler kantinenin gelmesine rağmen, devrimci-demokrat öğrenciler kantini terk etmediler. Bir süre kantinde kalan polisler, öğrencilerin karargahı karşısında kantini terk etmek zorunda kaldılar.

Sivil Faşist Öğretim Üyelerinin Saldırılarına Tepkiler Büyüyor

Kastamonu Eğitim Fakültesi'nde sivil faşist cetereler ve polisle işbirliği içindeki okul yönetimi öğrencilere

baskı uyguluyor. Sivil faşist örgütlenmenin öğretim görevlileri tarafından yapıldığı fakültede öğrencilerin tepkileri de her geçen gün büyüyor.

MHP'li olan öğretim görevlileri Ömer Sayılar, Emin Baylı, Mustafa Ekşi, Burhan Şahin ve araştırma görevlisi Saban Karacak, पोषित işbirliği yaparak devrimci-demokrat öğrencilerin tehdit ediyor ve zıvalına alınmalarına neden oluyorlar. Son olarak öğretim görevlisi Mustafa Ekşi, defterinde Nazım Hikmet'in sırtı bulunan bir öğrenciyi "terörist" ilan ederek polisle ihbar etti ve bakan arkadaşlarıyla birlikte gözaltına alınmasına neden oldu.

12 Eylül öncesinin tescilli faşistlerinin öğretim üyesi Ahmet Rifat Güzey ise din kültürü ve ahlak bilgisi, Türk kültürü ve Türk millî tarih derslerinde öğrencilere faşist ideolojii empoze etmeye çalışıyor. Fakülte dışında da "işgalatlarını" ısrarla sürdüren MHP'li Ahmet Rifat Güzey, evinde bulunan öğrencilere dâni vazalar veriyor. A. Rifat Güzey, demokrat öğrencileri de dövmeğe tehdit ediyor.

Faşist öğretim görevlilerinden profesör Eşrefi Tahir Ersari öğrencileri Burhan Şahin ise, derslerde Kürt halkı aleyhine propaganda yapıyor. Tam bir kafatasçı olan Burhan Şahin, derslerinde "Bana PKK'lı kelimesi getirenler tarih dersinden geçirin" diyecek kadar alçakça ifadeler kullanıyor.

Öğretim üyelerinin bu saldırıları kar-

şınsında tepki gösteren öğrenciler ise okul idaresiyle görüşmelerine rağmen bugüne kadar herhangi bir değişiklik olmadı. Öğrenciler artık bu saldırıları karşısında sabırlarının kalmadığını ve bundan sonra tepkilerinin daha değişik şekillerde ortaya koyacaklarını söylüyorlar...

Okul İdaresinden Faşistlere Açık Destek

Malatya Anadolu Ticaret üyesi'nde sivil faşistlerle açıkça işbirliği içinde olan okul idaresi, okula faşistlerin örgütlenmesine ve devrimci-demokrat öğrenciler üzerinde terör estirmelerine zemin hazırlıyor.

Faşistlerin okula silah ve bıçaklarla girmesine izin veren okul idaresi, devrimci-demokrat öğrencileri sık sık aramalar yaparak yıldırımaya çalışıyor. Öte yandan, okula yeni taşınan edilem oku müdürü, getirdiği yeni disiplin kurallarıyla öğrencileri sindirmeye hedefliyor. Müdür yardımcısı Salim Yıldırım ise Cuma ve Pazartesi günleri okulların istiklal Marşı sırasında öğrenciler üzerinde terör estiriyor. Kötü duruma ya da hareket eden öğrencileri kürsüye çıkartan Salim Yıldırım, öğrencileri kıyaslaya dövüyor.

Okul idaresinin bu baskılarına karşı sınıldık herhangi bir eylem gerçekleştirilmemiş olan öğrenciler içerisinde tepkiler her geçen gün daha da büyüyor...

"Paralı Eğitime Hayır"

Genel faşist eğitim sisteminin ve paralı eğitimi protesto etmek için başlatılan ilk kampanyası sırasında DLMK'li 15 öğrencinin gözaltına alınması ve okullardaki faşist uygulamalar 11 Aralık günü yapılan forumta protesto edildi.

İzmir Motor Meslek Lisesi kantininde alkışlarla başlayan forum sırasında "Katliamlara Baskılara ve Keyfi Uygulamalara Karşı Mücadeleye-Yaşasın Demokratik Lise Mücadelemiz" pankartı ve "Erol Selma Mücadelemize Yaşayın", "Geleceğimiz, Halklarımız ve Önemümüz İkin Mücadeleye" yazılı DLMK'li inzalı dövizler açıldı. Kantinde yapılan konuşmalarla okullarda polis, edilem ve sivil faşistlerin işbirliğiyle uygulamaya çalışılan sınıldık politikası protesto edildi. "Yaşasın Demokratik Lise Mücadelemiz", "Paralı Eğitime Son", "Baskılar Bazen Yıldırmaz" sloganlarıyla bahçe çay kahve DLMK'li öğrenciler 26 Kasım 1993 tarihinde İstanbul-Hasköyde şehit döviz Erol Yalçın ve Selma Doğan'ın anmasını yaptılar. Kürdistan'da köy yakmalarını ve gözaltında kayıplarına da protesto edildiği foruma müdahale eden okul idaresi, öğrencileri oku dışına çıkarttı. Forum oku dışında da devam eden öğrenciler, polis saldırılarına üzerine birbirlerine kenetlenerek ve sloganlar atarak bu saldırıyı protesto ettiler. Polis bu sırada döviz öğrencileri zorla gözaltına aldı. Gözaltına alınan öğrenciler ertesi gün çarşıdaki mahkeme tarafından serbest bırakıldılar.

İzmir İnciraltı Öğrenci Yurdu'nda faşistler dövülerek cezalandırıldı

İzmir İnciraltı Öğrenci Yurdu'nda devrimci, demokrat öğrencilere satılan, öğrencilerin kaldığı odaları kafeteryaya basan sivil faşistler dövülerek cezalandırıldı. Polisin altı öğrenciyi gözaltına alması üzerine 9 Eylül Üniversitesi 1. Fakültesi'nde forum düzenlendi. Öğrencilerin anlatıklarına göre olaylar şöyle gelişti:

Yurdu ana kantininde sohbet eden öğrenciler 26 Kasım akşamı sivil faşistler saldırı olarak satıldıkları sonra, sivil polisler yurda gelerek öğrencilere gözdağı vermek istediler. 29 Kasım gecesi ise 7. blokta kalan devrimci öğrencilerin kaldığı bir odaya sivil faşistler tarafından baskın düzenlendi. Bu baskında uğrunduğu bulamayan sivil faşistler ise, dövülerek odadan dışarı atıldı. Arkalarında Sırm Aydoğan adlı sivil faşistin bulunduğu saldırganlar, yedikleri dağlık haznedemeyerek, ertesi gün 100 kişiye ana kafeteryaya bastılar. Bu saldırıya devrimci tarafından karşılık verilmesi üzerine, iki faşist bıçakla yaralanarak hastaneye kaldırıldı. Bu gelişmeler üzerine sive polis altı devrimci, demokrat öğrenciyi gözaltına aldı. Gözaltılarında sonra basın açıklamaları yapan Öğrenciler ise, saldırılara karşı hiçbir zaman sessiz kalmayacaklarını söylediler.

6 Aralık gecesi ise 9 Eylül Üniversitesi 1. Fakültesi bahçesinde polis ve sivil faşistlerin saldırılarına protesto eden bir forum gerçekleştirildi. Yaklaşık üç yüz kişinin katıldığı forumda, devrim şehrini için saygı duruşu ya-

pıldıktan sonra, faşist saldırılar karşısında birlikte mücadele etme çağrısı yapıldı. Özgür Ülke gazetesine kongrelinin saldırdığını da protesto edildiği forumda "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz", "Yaşasın Demokratik Üniversite Mücadelemiz" sloganları atıldı, saldıranlar protesto eden pankartlar açıldı. Türküler ve marşlar söylenerek coşkuyla bir şekilde sonra erdiren forum öğrencilerin resmî ya da sivil tüm faşist saldırılara karşılık verdiklerinin ve vermeye devam edeceklerini gösterdiğiydi...

DHKC Dev-Genç tarafından MHP Balçova ilçe teşkilatı molotoflandı

Sivil faşistlerin son dönemde azgınlamaları üzerine, DHKC Dev-Genç tarafından İzmir Balçova'daki MHP ilçe teşkilatı bizzat 3 Aralık günü molotoflanarak tahrip edildi. İzmir'deki DHKC Balçova gazetesini bürosuna telefonla arayan bir kişi, son sürmekte katliamlar ve İnciraltı öğrenci Yurdu'ndaki faşist saldırılarını protesto etmek için MHP Balçova ilçe teşkilatı bizzat molotoflanarak tahrip ettiklerini, eylemi DHKC Dev-Genç adına tescinlediklerini söyledi. Balçova'daki eylemi duyan demokrat ve duyarlı insanlar Dev-

İzmir 9 Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde yapılan forumla faşistlerin saldırılarına karşı mücadele edilceği vurgulandı.

Genç'in bu eylemini sempatiyle karşıladılar.

Öte yandan, İzmir Bornova Özkantarlı Mustafa Kemal Lisesi'nde 3 Aralık günü DHKC Lisei Dev-Genç tarafından "Faşist Yuvakları Devrimci Sıddetimizle Yıkılsın, Yıkacağıız. Yaşasın Önderimiz Üstün Karatas" yazılı, bomba üstüne verilmiş bir pankart asıldı. Lise Dev-Genç'in faşist saldırılarına sessiz kalmayacaklarını ve saldırılara karşılık vereceğini gösteren bu eylemi Mustafa Kemal Lisesi öğrencileri tarafından da desteklendi...

Özelleştirme "her derde deva" olamıyor

Özellikle işçilerin birlikteliği işletmelerde çalışan işçilerin herpisi olmasa bile, büyük bir kısmı işten çıkarılacak, hatta satış işlemlerinden önce işletmeyi daha hızlı göstermek için satış işlemlerinden yapılacak. Ve patronu devlet olan iş-
letmelerde, işçilerin kendilerini göster-
giyecek. İşçiler için sadece "patron
gidecek" demek elbette ki fazla bir
anlam ifade etmiyor. Bu arada iş hakkı
ve kazanılmış haklar hiç sayılacak.
Zaten 1995 yılı bütçesi buna ilişkin
maddelerle de donatıldı. Durum bu il-
k adımın bir olaya rağmen sendika
çalışanları için sayı yapmıyacakla apak-
lıkta, işçilerin işçilerin hiçbir işi-
yerleri yoktur. Sendika yöneticileri-
renden aldıkları 50 milyonu aşkın mas-
raflarıyla kadıncıların yüz milyona-
larca lira tazminat, onları nasil olsa fi-
skali kapılarına yönetilmeyecekler. İşçiler
asaklı sürdürülen yare bekelemeye-
cekleri göre; ancak ve ancak iş-
sahiplerinin beklediği işçilerin hakları
ve tazminatları için mücadelede
püskürtülecekler. PTT emeklileri ve
Karabük halıncın bu konuda atıkları
karar bir bezbe de olsa saldırlarca karşı
verilen karar ve ortak müdadelenin si-
yasi iktidarı uyumunu bozmaya yete-
cekleri bir göstergesi oldu. Şimdi ad-
damlarını bu göre almak ve durumsa-
zı geliştirmek başka bir yolumuz
kalmadı. Yarıncı işçilerin işçilerin
yarattığımdı direnis ve müdadelenin
üzünde insa edilecektir.

Saldırıları püskürtmek ve militan önderlik

İşçiler iktidara yönelik "sert", "keskinli" eleştirilerden bıkıyor artık. Eylem kararları, direniş kararları bekliyorlar. Sürecin ihtiyacı da budur. İşçi sınıfına önderlik iddiasında olan sendikalar, gruplar, devrimci işgler ancak sürecin bu ihtiyacına yanıt verebildikleri ölçüde yerine getirebilirler.

5 ay öncesinin, 1 yıl öncesinin değişimle işçi sınıfına "politika götüren" sendika yönetimleri bugün tam bir kıyğızülük içinde. Ne yüzbenliğe işçilerin isten atılması, ne faşist gerici belediyelerin hak gaspları, ne de bu zeminin güç alan patronların saldırıları, hiçbir "eski tek tehlike" değildir artık.

Bugün işçi hareketinde öne çıkan iki konu üzerinde önemle durulmalıdır.

Birinci olarak, eşikten içeri giren tehlike, emekçilerin saldırganı saldırı biriken hoşnutsuzluk ve öfkeli apışa çıkmış, tepki 'şeytan uğren'nin barikatlarına karşı direnşlere taşınmaya başlamıştır.

İkinci olarak, bu gelişme nedeniyle iktidar her türlü desteği sağlayarak son sendikaların gücündemeye, işçi hareketi içinde onları daha etkili kılmaya özel bir önem vermektedir.

İşçilerin Ankara'daki protestosu bu tabloun şekillenişini; ierdiği engeller ve dinamikleri açık bir göstergeye adeta.

abandaki tepkinin güçlüğü karşısında 26 Kasım için on binlerce işçi Ankara'ya çağırarak, o yavından fırtınak zorunda kalan Türk-İş Başkanı Bayram Meral, 24 Kasım'da Çile'ye geyrup malum "sözlerden ibari olarak yavından fırlayan oik duruma cabası icine girmişti. Çabası sonuçsuz kalır; istediği "söz"ü alır, ama yoluna devam eder.

"26 Kasım'da işçiler yürür. Bayram Meral'ın durdurmak işi çirpırn. Gizli görüşmeler sonucu görevi, misyonu olur. Ancak yine başaramaz. Bayram Meral, çoktandır hak ettiği çekim bir işçi protestosuyla karşı karşıya kalır. İşçilerin "salıdırına" uğrar. Çünkü oik kararsızdır. Oik yolundaki ufak sapmalarla birlikte, sınırlı hedefine ulaşır.

Bayram Meral, "işçilerin salıdırı karşısında" bir işçi lokaline veya bir sendikayla geldi, polis lokaline sığınır. Emekçilerin eyleminden, kol kola girmiş işçilerin içinde geldi, elede megafona polis barikatlarının yanında olan biri için bundan "doga" olmaz edebilir. Herkes sonuğa kendi salıdırır.

İşçiler, işsizliğin, yoksullaşmanın, hak gasplarının, ekonomik-demokratik haklarına yönelik saldırıların farkındadırlar. Çünkü son sendikacılığın "satış", "oyuna getirdi" onlarıdır. Devrimci, demokratik sendikacılığın, devrimci işçilerin gücü, işçilere bunları anlatmanın daha ötesindedir. Elbette bunlar da tek tek işçilerin, sınıflarının içinde bulundukları durum kavraması açısından anlattıkları. Ancak, asıl iş, işçi pratiğe, muhalefetin icine taşımaktır.

Bu noktada yanıtlanması gereken bir soru geliyor gününce. İşçilerin bunları farkındaysa, son sendikacılık bu gücü, bu manevra alanını nereden buluyor?

Yanıt; devrimci, demokrat, yurterve ödülü iddiasındaki sendikaların hayata geçirdiği yasak savmacı, idari mas-

İşçilerin yer yer alanlara taşan öfkesi sadece siyasi iktidara değil, sendikacılık üzerinde saltanat sürenlere de karşıdır. Bu saltanat yıkıldığı oranda militan önderlik yaşam bulacaktır.

lahatı, pasif, uzağmacı, kendine ve işçilere güvensiz sendikacılık tarzıdır.

Evet, tüm psikisleriyle son sendikacılığı görüyor işçiler. Ama yerine neyi koyması gerektiğini yeterince görüyorlarsa, öfkesinin en büyük olduğu anda bile tepkisinin tek biçimi, boşuna yinelenen duran protestolar oluyor. Son sendikacılığın alternatifini ortaya koymak, anlatmak, bu alternatifin sınıflar içinde görülenden daha güçlü olduğunu pratikte göstermek durumundadır.

Emekçilerin İhtiyacına Ancak Militan Devrimci Sendikacılıkla Yanıt Verilabilir

İşçi hareketi, yine son sendikacılığın iktidarı özellikle "so" adaylarıyla birlikte bayırdurdu. manevraları bir sonucu olarak aydılar süren "bekleme" konumunu aşmanın adınımları attı. Son birkaç haftanın eylemleri, daha güçlü bir işçi muhalefetinin habercisi saymak yanlış olmaz. Gerçekten de, süreci işçi hareketinde böyle bir yükselmelerin maddi koşullarına fazlasıyla sahiptir.

Mevcut durumda bile, kamuoyuna daha fazla yansayan PTT ve demiryolu emekçilerinin, Karabükli emekçilerin eylemlerinin dışında, değişik sektörlerdeki işyerlerinde onlarca direniş gündemdedir. Çünkü satılmayla yüz yüze olan KİTlerin, gerici-faşist sendikacılığın dışında da, tüm patronların, iktidarı politikalarından ve son sendikacılığın güç alarak, işçilerin hem ekonomik, hem demokratik haklarına yönelik yoğun saldırılar söz konusudur.

İşten atılmaları, baskıları, hak gaspları, saldırıları "Hayır!" derken, iktidardan ve de özellikle son sendikacılığın gelecek olaylara politikalarından da aynı güç ve keskinlikle "Hayır!" demek durumundadır. İkincisine evet dedimdir ya da sessiz kaldığımız noktada, bilmiyoruz ki, birinci "Hayır" da hiçbir önemi ve etkisi yoktur.

Devrimci, demokrat ve yurterve sendikacılar ve işçiler işçi hareketinde yükselmenin arifesinde, militan bir sendikacılık anlayışı ve pratiğine oie atılmaktadırlar. Çünkü bu yükseliş bir yarıya da za-

ten böyle bir atılımla gerçekleştirilebilir şansı bulacaktır.

Devrimci sendikacıların yol göstericisi, DİSK'in, Türk-İş'in -zaten amacı işçilerin devrimci mücadelesini engellemekten başka bir şey olmayan- bürokratik tüzükleri, yönetmelikleri, emekçilerin ihtiyadından. "Kahver" hesapları, "Yasallık" kaygıları, "güvensizlik" asla bu ihtiyacı önüne geçmemelidir. Konfederasyon ya da sendika düzeyinde, ierli kararların çıkması, eylemlerin, direnşlerin sağ ipien imesi için elbette her türlü zafama ve girişim yapılmalıdır; ancak bunların mümkün olmadığı yerde konfederasyona rağmen sendika düzeyinde ya da sendika yönetimine rağmen söz düzeyinde, bu da olamıyorsa, sendikaların bütününe rağmen devrimci sendikacı ve işçiler düzeyinde kararlar alınmalı, işçi hareketinin ihtiyacı olan pratik tavrı alıştır hayata geçirilmelidir. Her hak gaspı, her saldırı emekçilerden bir eylemle yanıt bulmalı, her eylem, her direniş, devrimci sendikacıların, devrimci işçilerin bulundukları her işyeri bazında desteklenmelidir.

İşçi sınıfının biriken tepkisini doğru bir yöne kanalsız edebcek, bu tepkinin açığı kapanmasında güç, olarak etekli direnşleri örgütleyecek sendikal önderlikler, ancak pratik mücadele içinde yaratılabilir. Ne son sendikacılığı her türlü hareketsizliği sebebi ilan edip teşeyi yetirmek, ne de bürokratik işler ve yasalar içine boğulan bir "pratiği" örgütlemek, sözünü edtiğimiz pratik mücadele ihtiyacına cevap veremez.

Sendikal önderlik, teşhiide, lafta, yasallık havalarında edip, esas olarak işe dış kavgalarla, direnşlere kendini ifade edebilmelidir. İşçi sınıfı içinde en önde gelen gerekliklerden biri budur.

Eğemen sınıflar, işçinin öfkesini sokak taşmasıdır, işyerinde eyleme, direnişe dönüşmesinden ve direnşlerin bulundusmesinden korkuyorlar. O halde devrimci politika açıktır; onların korkularını başlarına getirmek... Devrimci, demokrat, yurterve ama iddiasındaki tüm sendikacıların, işçilerin bu sınıflarına laiyok oldukları kanıtlanıyacak politik tavrı, bugün bu pratiği örgütleyebilmektir.

SÜRGÜN MEMURA İŞYERİ YASAĞI

Eskişehir PTT Başmüdürü Kelami Ekiçi, şu anda sürgünde bulunan Eskişehir Tüm Haber-Sen Başkanı Memur Teras'ın PTT idare binasına girmesini yasakladı. Eskişehir'de PTT emekçilerinin kasım ayı sonundayapıtı eylemleri ile ilgili olarak Temel Aras müfettiş tarafından iddiasıne basyurulması iş başmüdürlüğe çağırıldı. Fakat Temel Aras kapıda, "Başmüdürlük kesin emri var. İşçi icareye alman" cevabıyla karşılaştı. Müfettişin istegi üzerine işyerine gelme belirlenmesi üzerine Temel Aras icari almadı.

Olayı öğrenen PTT çalışanları ise buna tepki göstererek, "Bir başmüdürlük emriyle PTT çalışanının icareye girmesinin yasaklanması anlamak mümkün değil. Bu tür davranışlar PTT çalışanlarını içinde ayırmak varır. Savın Ekiçi konumunda hem savcı, hem de yargıcye yerine koyamaz" şeklinde konuştular.

DÖRT BELEDİYEDE TİS GÖRÜŞMELERİ SONUÇLANDI

İstanbul'da Beyoğlu, Bağcılar, Eminönü ve Fatih belediyelerinde Genel-İş ile süren TİS (Toplu İş Sözleşmesi) görüşmeleri sonuçlandı. Sözleşmelerde temel olarak şunlar var:

Eminönü belediyesinde görüşmeler, ilk yıl yüzde 45, ikinci yıl yüzde 56 ücret artışı ile kazanımla sonuçlandı. İdari maddeler ise diğer belediyelere göre daha iyileştirici koşullar içeriyor.

Fatih Belediyesi'nde ise ilk yıl yüzde 50, ikinci yıl yüzde 70 artışla sonuçlandı.

Bağcılar ve Beyoğlu belediyelerinde ise ilk yıl yüzde 65, ikinci yıl yüzde 50 ücret artışıyla bitirilen TİS görüşmeleri, idari maddelerle geri adınlar atılmasıyla sonuçlandı. Eskiden kaçmayan temsilciler haftanın beş günü çalışarak zorunda. 1 Mayıs'ta katılan işçiler sendikadan bayırsurudundan sonra ücretsiz iznili sayılabilecekler. Ayrıca şöfler yapıldıkları kazalardan sorumlu tutulacaklar.

YÜREĞİ, SEYHAN BELEDİYELERİ VE ASKİ'DE GREV HAZIRLIĞI

Ağustos ayı içinde Adana'da Yüreğir Belediyesi, Seyhan Belediyesi ve ASKİ'de Genel-İş Sendikası'nın başlattığı yaklaşık 1600 işçiyi kapsayan TİS görüşmeleri tıkandı.

TİS görüşmeleri tıkandı ve arabulucu aşamasında son bulması üzüntü. Genel-İş Sendikası Adana 1 No'lu şube yöneticileri 30 Kasım'da bir basın toplantısı düzenlediler.

Yapılan basın açıklamasında Genel-İş Şube Başkanı Abdulkürüm Timur, şu anda greve gitmek için resmi arabulucunun uyumlaşık tutanağız belgeleri, tutanak gelir gelecek işçilerin İrsana sayayabilecekleri bir çalışma ortamı ve hak ettikleri ücretleri alabilmek için işçilerle birlikte grev kararı alıp greve gideceklerini söyledi.

Lifli Rulo ve Levha Sanayi patronu yasaları

Deri-İş Sendikası'nın örgütlü bulunduğu Lifli Rulo ve Levha Sanayi patronu geçen yıl Deri-İş Sendikası ile aralarında imzalanan toplu iş sözleşmesinin hükümlerini aylıklar almaya başladı. İşçilerin toplu sözleşmeden doğan haklarını gasp etmek için işçilere baskı yaparak, sendikadan istifa etmeye zorluyor. Bu konuda kendisine boyun eğmeyen işçileri işten ayırdı. Son olarak İzzit Kösekiyide bulunan Lifli Rulo ve Levha Sanayi'nden sendika üye-likinden istifa etmek isteyen 5 işçi daha işten çıkartıldı.

Türkiye'de sınıf köselle üretimde tekli konumunda olan Lifli Rulo ve Levha Sanayi, ürettiği ürünlerin büyük bir kısmını ihracat etmektedir. Bu nedenle de iç pazardaki dalgalanmalardan etkilenmeyen işçilerin parasal hiçbir sorunu yoktur. Buna rağmen işveren toplu iş sözleşmesini 1995 yılı başında başlayacak

olan ikinci kısmını uygulamamak için sendikaya ve işçilere savas açtı. Sözleşmeye göre Lifli Rulo ve Levha Sanayi patronunun 1995 yılında işçilere 1994 yılı enflasyonu oranında zam yapması gereken buno yapmıyor. İşçilere birinci aylık ay için % 40, ikinci aylık ay için % 45 oranında artış dayatıyor. TİS dışı bu anlaşmayı kabul etmeyen işçiler, dayatmayı tepkiyle karşıladılar. İşçiler toplu gösterişen, Deri-İş Sendikası da işverenin yasaları aykırı bu tutumuna karşı noter kanalı ile itarname gönderdi. Daha sonra bir ağılamaya yanan Deri-İş 'İsvenre 2822 sayılı yasanın 6. maddesini ve medeni kanunu hatırlattı. Tüm hatırlatmalara rağmen işverin, sendikamız üyelerine karşı işten çıkarma tehditleri ve baskıları sürdürmektedir. Bundan böyle doğacak olayların üyelerimiz ve sendikamız sorumlu olmayacaktır.' dedi.

Limanlarda delege secimi var

Liman-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu işyerlerinde bir sendikadan birer delege seçimleri yapıyor. Şimdiye kadar İstanbul, Mersin, Iskenderun ve İzmir'deki limanlarda seçimler yapıldı. İzlenen tutarı sendikacılık politikasının bir ürünü olarak delege seçimlerinde gençlik, demokrat ve devrimci kanzadılar.

Mersin'de şu ana kadar başlı ünitelelerde 85 delegeye tektabil eden üyeler arasında seçim yapıldı. Ve 85 delegenin tamamını Liman-İş Genel Meclisi'nin tutumundan yana olan devrimci-demokratlar kazandı. Mersin'de limanın diğer birimlerinde daha secimisi gereken 35 delege bulunuyor.

İstanbul'da da delege seçimleri devrimci-demokratların zaferyile sonuçlandı. Atilve ve yükleme-böğaltme birimlerinde yapı-

lan seçimlerde, 92 delegeyi genel merkez yanlısı işçiler kazandı, muhalefet ancak 10 delege kazandı.

İskenderun'da ise 3 ünitelede secim yapıldı. 10 delegeyi devrimci-demokratlar alırken, genel merkezli politikasına muhalefet üyelerini de ileride Meclis'in de olduğu grup 20 delege alabildi.

İzmir'de seçilen 20 delege ise ekip olarak Liman-İş Genel Merkez yönetimini önmüzdüğü yi yapılacak seçimlerde destekleyeceklerini açıkladılar.

Liman-İş Sendikası önmüzdüde günlerde de İzmir-Denizli limanında delege secimlerini yapıpacak. Limanlarda yapılan delege seçimlerinin sonuçları, Liman-İş Genel Merkez'in tarafından politikaların liman işçileri tarafından da benimsenmişinin açık göstergesi olarak yorumlanmalıdır

İzmir belediyelerinde anlaşma

İzmir Büyükşehir Belediyesi ile Belediye-İş Sendikası arasında uzlaşmazlık süresinde olan TİS görüşmelerinde anlaşma sağlandı.

1 Mart 1995 tarihinden itibaren geçerli olacak sözleşmede ücret konusunda ESHOT ve İZSU için % 70-75 arasında bir ücret artış sağlandı. İnce belediyelerinde ücret artışı ise % 60 oranında kaldı. Böylelikle ESHOT, İZSU, Büyükşehir Belediyesi, Konak, Beşikova, Bornova, Gazimur, Karabağçe ve Çiğli belediyelerinde TİS görüşmeleri bağlatılmış oldu.

Belediye-İş İzmir 1 No.lu Şube Başkanı Talat Özdemir TİS'in sonuçlanmamasıya ilgili olarak gazetesine şu ağılamayı yaptı: "Yaptığımız toplu sözleşmeye gerek İLO sözleşmesindeki iş gü-

venecisi açısından, gerekse de ücret açısından oldukça normaldir. Ancak daha önceki sözleşme sürecinde nazarın bu toplu iş sözleşmesi süreci oldukça sıkıdır. Daha önce haklarımızı söke söke alırken, bu süreçte haklarımızı birtakım politikayla önyuntları alabildik. ama tabii buna hak alamaz denebiliriz. Bunun nedeni işe özelleştirme, tasarlama politikalarıdır. İşten çıkarmaları kaygısı ile işçileri sıkı tutmaktadırlar. Üç-beş yıldır sendikalar tabela sendikasıdır diye geçmeyecektir. Tabii sendikalarla kapatılmaz."

DISK Genel-İş Sendikası'nın örgütlü bulunduğu Buca ve Karşıyaka belediyelerinde, TİS sürecinde bir anlaşmaya varılması nedeniyle grev kararı alındı.

Deri işçileri yürüdü

Tuzla-Aydınlı Köyü Organi-

ze Deri Sanayi Bölgesi'nde çalışan deri işçileri 8 Aralıkta sendikasıştırma ve baskılara karşı bir protesto yürüyüşü gerçekleştirdi.

Sık sık protesto yürüyüşleri yapan deri işçilerinin bu deklai yürüyüşü de nedensiz değildi. Sürekli işçi kıyımının yasaları dışı bu sanayi bölgesinde 12 gün önce Changir Deri-İşçileri, çalışan 50 işçi işten altımsı. İşten altımsı gerekcesi iş sendikalaştırma. Deri işçileri her zaman olduğu gibi bu defa da saldırıya direnişle karşı verdiler. Hemen hemen sanayi iş tesinde hiç eksik olmayan direniş kadrlarından birini de bu kez işten atılan Changir Deri-İşçileri işçileri kurdular. Ve işten atıldıkları aynı gün kurulan di reniş cadrlarında işçiler açlık grevine başladılar. Protesto yürüyüşünün yapıldığı 8 Aralıkta Changir Deri-İşçileri'nin açlık grevi 6. gününde bulunuyordu.

8 Aralık'ta işe başlama saatine olan 08.00'de sanayi sitesinin iki ayrı girişi kapısı önünde toplanan yaklaşık üç bin deri işçisi, iki ayrı koldan yürüyüş yaptı. Deri-İş Sendikası yazılı bir pankart açan işçiler yürüyüş sırasında

Deri işçileri, bu defa sendikasıştırmaları ve baskıları protesto etmek için yürüdüler.

ayrıca taleplerinin yanı sıra işite dövizler de taşıdılar. Jandarmaya kuşatılmasına rağmen kilometrelerce yürüyen işçilerin kararlılığı atıldıkları "Baskılar Bizleri Yıldıramaz", "İşçiyi Genel Başkanı Yener Kaya ile Tuzla Şube Başkanı Musa Selvi birer konuşma yaptılar. Yener Kaya konuşmasında, deri patronlarının hükümetten sürekli kredi alarak, semayelerini geliştirdikleri, sorun işçilerin sendikalaştırma ve ücretlerine gelince, kıyma basırdurdularını belirtirken, haklarını almak için her zaman olgulu gibi sonuna kadar direneceklerini dile getirdi.

İzmir Tüm Gıda-Sen ve Sağlık-Sen şubesi:

"Cesareti, İradeyi ve Kararlılığı öne çıkartarak, haydi mücadeleye"

Kamu emekçilerinin düzenlediği kurultayların üçüncüsü 10 Aralık'ta İzmir'de başladı. Tıkankılığın aşılması için bir eğitim ve tartışma zemini olarak değerlendirilen bu kurultaya yönelik olarak İzmir Tüm Gıda-Sen ve Sağlık-Sen şubeleri bir bildiri sundular. Bildiride aynı olarak tıkankılığın nedenleri tek konuluktan sonra, sendikal hakları tam anlamıyla kazanmak için gerekli anlayış ve mücadelenin nasıl olacağı yine maddeleler halinde açıklandı.

Bildiride tıkankılığın kaynağının başında, "Kamu çalışanlarında bir 'erken zafar' beklentisinin psikolojik olarak yaratılması, kendi özçününe olan güvenin ikinci plana atılması; her ne kadar inkar edilse de özellikle siyasi iktidarı emekçilerin önüne koyduğu yasa tasarlama karşılık konfederasyonlaşmanın gündeme oturtulması; en önemli olarak da birbirini yineleyen, heyecanlı yükselmeleri ve sonradan kazanımları sorgulayan efnikliklerin son dönemlerde kitellelerde sendikal hakların verimleyeceği inancını doğurması" gibi nedenlerin geldiği belirtilirken, bu tıkankılığın aşılması için ilk olarak 6 aylık süreçte neler yapılması gerektiğine ilişkin öneriler de yer alıyordu. Bu çözüm önerilerinin bazıları:

"Kamu emekçilerinin haklarına ilişkin uluslararası kuruluşlar nezdinde hareketle geçerek, Türkiye'nin İLO sözleşmeleri ve anlaşmaları uygulamaya ilişkin teşhir kampanyası yürütülmesi, -İzmir, İstanbul, Ankara, Adana, Sivas, Malatya, Samsun, Bursa, Uşak ve katlabileceklerini ifade edecek diğer ilere birbiri takip edecek 15 günlük açık grevi gerçekleştirmek ve bu kampanyanın 3 ay boyunca geliştirilmesi"

"Siyasi iktidarlardan bizlere grevleri-TİS sendika hakkımızı kolayca veremeyenleri-TİS odakladır. Haklarımızı almanın tek yolu ise, tüm kamu emekçilerinin yaratacağı emek grevlerinden

geçmektedir. Bunun için yukarıda sıralanan etkenlerin tümü emekçilerin mücadelesinde mine alınması ve hayata geçirilmesini istiyoruz" şeklinde belirtildi.

Tüm Gıda-Sen ve Sağlık-Senli kamu emekçileri toplantıya katılanlara şu çağrıyı yaptı: "Önün için şu bastırlere, aldatmacalara ve yalanlara kanmadan, cesareti, iradeyi ve kararlılığı öne çıkartarak, haydi mücadeleye!"

Adana kamu emekçileri "Mücadeleyi tekrar alanlara taşıyoruz"

Kamu çalışanları sendikalarının aldığı kararlar doğrultusunda Adana'da 11 Aralık'ta yürüyüş ve miting yapıldı.

4 Aralık'ta kamu çalışanları sendikaları adına bir basın toplantısı düzenleyen Genel Sağlık-İş Şube Başkanı Ali Dinçizli, "Grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkımızı almak için, aldığımız 6 milyon ücretle yaşamını sürdüremeyen şu memurları, fedakarı duymamak için; demokratik bir Türkiye için; yeni 5-10 sanırlara, özelleştirme ile getirmeli istenen sendikasıştırtmaya hazır demek için; % 130'lara varan enflasyon karşısında 1995 öd-üşesi ve % 10'luk artışlara hazır demek için; insanca yaşayabilmek, onurumuz ve çocuklarımızın geleceğini koruyabilmek için alanlara çıkıyoruz" dedi.

11 Aralık'ta gerçekleştirilecek olan miting ve yürüyüş eylemine 11 ilden kamu çalışanları katılacak. Ayrıca 20 Aralık'ta kamu çalışanları'nın ürettiğin gelen gücünün kullanılarak iş bırakma eylemlerine geçecekleri de bildirildi.

Emekçiler açlık sınırında

Ülkemiz nüfusunun % 80'ini oluşturur, ancak ulusal gelirin yalnızca % 20'sini paylaşabilen yaklaşık 12 milyon yoksul emekçi aile, her gün artan hayat pahalılığı ve zamlara karşı yaşam mücadelesi veriyor.

Asgari ücretle ancak bir çift ayakkabı ile bir kazak alınamadığı ya da ancak bir ay içerisinde döndürülebilen 12 milyon yoksul emekçi aile, her gün artan hayat pahalılığı ve zamlara karşı yaşam mücadelesi veriyor.

Her gün biraz daha fazla yoksullaşarak, sefalet sürüklenen işçi, memur, emekçi, çoğunluğu okutulamamış evine bir emekçi, bir zeytin yetiştirebilmek için üst üste üçüncü işlerde çalışmak zorundayken; ülke ekonomisinin Tansu Çiller'den sonra en "yettiği kadın olan Ayfer Yılmaz" "En çok sevdiğim şey alışveriş, vitrinde begendimi çok kolay alabiliyorum" diyorlarken, Yoksul geçekondulu işçi açılan Olmek için çöplerden topladığı, yiyecekleri, ormandan topladığı mantarları her türlü riski göze alarak yemek zorunda kalabiliyor. Öyle ki, son bir ay içerisinde 250'ye yakın yoksul emekçi, market zehirlenmelerinde, hastanelere kaldırıldı, zehirlenmelerinden 21 kişi hayatını kaybetti.

Fiyat artışlarının bir önceki yıllara oranla % 150-200'lere varan boyutlara ulaşması, emekçi halkımızın bütçelerini enflasyona karşı koruyabilmeleri bir yana, yaşamak için zorunlu olan en temel gıda gereksinimlerini dahi karşılamaları olanaksız hale getirdi.

Asgari ücretin 2 milyon 740 bin lira olduğu, ortalam bir memurun maaşının 6-7 milyon, yine ortalam bir işçinin 7-8 milyon lira maaş aldığı ülkemizde dört kişilik bir ailenin sadece mutfak giderleri 7 milyon lirayı aşıyor.

Ortalama dört kişilik bir ailenin aylık giderlerinin 18-20 milyon lira olduğu bir ülkede 2 milyon 740 bin lirak bir asgari ücret, 6-7 milyon liralık bir memur maaşı, insanlara her türlü ahlağı, hırsızlığı, fuhuşu, yolsuzluğu ve ölümü dayatmaktan başka bir anlama gelmiyor.

Hesap ortada; 4 kişilik bir ailenin ortama aylık göden aşağıdaki gibidir.

7 milyon TL mutfak, gıda harcamaları, 4 milyon TL ev kirası, 2 milyon TL ulaşım (Bir kişinin günde iki vasıta değiştirilmesi halinde), 2 milyon TL giyim esvayı (1 kazak, bir çift ayakkabı), 15 milyon TL yatakak (1 ton kömür veya aylık yakıt masrafı), 1 milyon TL Elektrik-su tesisatı harcaması, 500 bin TL temeliz malzemeleri. Ve toplam=18 milyon TL.

Emekçi halkımız rahat bir yaşam bir yana, asgari yaşam bile hayal edecek durumda değildir. 2 milyon 740 bin lira olan asgari ücretin gerekçe bir sefalet ücreti olduğu, 18 milyon lira otan ortalam aylık geçim ücreti yarın da aşağı gidebilecektir...

Halk böylece büyük bir yoksulluk içine sürüklenirken, ülkenin ekonomisinin zenginliği ise daha da artmıştır. Geçmişin günler de basında yer alan en zengin 70 kişilik hepsinin de serveti trilyonlارla ifade edilmektedir. Bin yanda açık sınırında bir yoksulluğa yaşanırken, böylelikle büyük servetlerin belli ellerde toplanması, sınırlararası gelir uçurumunun daha da derinleşmekte olduğunu açık göstermektedir.

Darasa'da direniş

Darasa işçileri, 8 Aralık günü Çayyayınlatı işyerlerinin önünde basın toplantısı yaparak, işçi kıyımını ve işyerinin baskınlığını protesto ettiler. İşçiler aynı gün ayrıca iş yavaşlatma eylemi de yaptılar.

Darasa işçileri basın toplantısında sendikalaşma konusunda 12 arkadaşın önerisiyle, patronun işçi kıyımını sürdürme hesabında olduğunu belirttiler.

Darasa işçilerinin bugüne kadar yaşadıkları baskıları tektisi içinde anlatan arkadaşları farklı değil. Düşük ücrette çalıştıkları, zorunlu mesai uygulamaları, sigorta primlerinin ödenmemesi, iş güvenecinin olmaması gibi sorunlar karşısında Darasa işçileri bir süredir örgütlenerek DİSK

Tektisi Sendikası'na üye oldukları. Ancak bunu haber alan işveren, işçileri kıyım tehdidi etti ve 12 işçiyi isten attı.

Darasa Tektisi'de toplam 250 işçi çalışıyor. Bayan işçilerin sayısının fazla olduğu bu işyerinde küçük işçilerin sayısı da oldukça fazla. Onlar pastaki ve sonrasında üst üste gelen zamlar, yoksul halkımızın mutfakını ve yaşamını kasıp kavuruyor.

Basın açıklamasından sonra işçiler, marşlar söylediler, Türküler eşliğinde halay çektiler.

Memurlar devleti icraya verdi

Eskişehir Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü çalışan Eylem, Ekim, Kasım, Aralık ayı tüzminat açılmadığını ödenmediği için, sendikadan yürüttüğü açılma sonucu kalabalık bir kitleyle Eskişehir İcra Dairesine başvurarak, Sosyal Hizmetler Genel Müdürlüğüne icraya verdiler.

İcra Dairesi başvurusunu önce kabul etmemesine rağmen, kitlenin kararlılığı sonucu bu sefer dosyaları 5 ayın icra dairesine bakanlık emriyle sevk etmişlerdir.

Türkiye'de kamu emekçilerinin kitleleri olarak ilk defa devleti icraya vermesinin sonucu merakla bekleniyor.

Adana Mücadele Bürosu Basırlar Talan Edildi

Adana Mücadele gazetesi bürosu 2 Kasım günü polis tarafından basırlar talan edildi.

Siyasi şube ve basın masasına bağlı polisler tarafından basırlar büroda gazete çalışanları tehdit edildi. Arama izniyle dahi bulunmayan polisler, hiçbir gerekçe göstermeden büroda bulunan gazete arsivine ve yazılara el koydular. Adana Mücadele gazetesi çalışanları yaptıkları basın açıklamasıyla baskını protesto ettiler.

Açıklamada, "Bizler Mücadele gazetesi çalışanları olarak, sosyalist basına yönelik bu keyfi uygulamaları kınıyor, kavganın onurlu sesi Mücadele gazetesinin sesini hiçbir gücün boğamayacağı tekrar haykırıyoruz" denildi

Belediyede taşeronlaşma

Zeki Çakan Zonguldak halkını aldatıyor

İşçiler greve çıkacakları günü beklerken, Zonguldak ve Bartın'da madenlerin kapatılması ve özelleştirilmesi karşısında kurtarıcı rolüne soyunan Zonguldak Belediye Başkanı Zeki Çakan, belediye hizmetlerini sağlamak için ilk adımı attı ve belediyenin temizlik işlerini taşeronla verdi.

Zeki Çakan, üyelişme hevesle satış işine sarıldı ki, Belediye-İş Sendikası Şube Başkanı Nihat Aytekin, taşeronlaşma karşısında yeniden görüşmeye hazır oldukları ve ücret talep etmeyecekleri yönünde tavizkar bir tutum takkımına rağmen, Çakan, taşeronlaşma politikasına vazgeçmedi. Belediye-İş işe, taşeronlaştırmaya karşı, veng yoluna başvurdu. Ancak Belediye-İş'in bu yöndeki istemi mahkeme tarafından reddedildi.

Bu arada Belediye-İş Sendikası, 15 Aralık için aldığı grev çıkma kararını, hazırladığı bildirimi 21 Aralık'a ertelendi. Sendika binasına ise "TİTK'nın özelleştirilmesine hayır diyoruz, özelleştirmeye hayır demiyor" yazılı bir pankart asıldır.

Zonguldak Belediyesi'nde sürdürülen 6. dönem TİS görüşmelerinin takkımına sonucu Belediye-İş Sendikası, daha önce grev kararı almıştı. Toplu sözleşme ücret talep eden sendikaya karşı Zeki Çakan, "Benim işçileri verecek param yok. Maaşlara zam yaparsam, otobüs vb. hizmetlere de iki-üç kat zam yaparım" diyerek, halkı ve işçileri tehdit etti.

Zonguldak Belediyesi'nde TİS görüşmelerini 1074 işçiyi kapsıyor. Belediye başkanının ikizliyi ve taviz veremeyen tutumuna karşı, sendika yöneticileri çok kararlı görünmüyor. bedel ödemekten kaçınıyorlar. Belediye Başkanının "Taşeron karşısında, temizlik işlerinde çalışan 240 işçiyi işsiz bırakamayarak, başka birimlere sevk edeceğim" sözleriyle sorunlu halledileceği rahatsızlığı kaplıyorlar. Buysa taşeronlaştırmaya, işçilere yönelik bir saldırıdır. Bu politikanın Zonguldak Belediyesi'nde TİS döneminde uygulamaya sokulması ise tesadüf değildir. İşçilerin söylediği gibi, "Zeki Çakan'ın gerçek yüzü işçi düşmanlığında gizlidir."

Eğit-Sen Trabzon'da "birlik" toplantısı düzenledi

Yaklaşık bir yıldır Eğitim-İş bresme sorununu gündemde tutan Eğitim-Sen sorunu bölge öğretmenlerini açılması noktasında Trabzon'da bir toplantı düzenledi. 9 Aralık'ta Hüseyin Kazaz Kültür Merkezinde Eğitim-Sen Şubesi organize etti.

Eğit-Sen Şube Başkanı Nazım Özdemir, toplantının açık konuşmasında sendikaların yaşadığı sorunları belirttikten sonra yapılan toplantının amaçlarını Eğitim-İş ve Eğitim-Sen birliğinin kurulması, Trabzon, Rize, Ordu, Giresun, Artvin ve Ardahan şubelerinden gelen yetkilileri öğretmenlerin görüş ve eylemlerini almak olduğunu söyledi.

Birlik sorunu ilgli olarak görüşler tartışıldı. Eğitim-Sen Şubesi adına "Aslında tabanın birliği pratik olarak yaratıldığı, birlik için önceden bir komisyon kurulduğu, görüş alışverişisi yapıldığı, S Ekim öğretmen gününün ortak bir yemekte toplantıyla kullandığı, daha sonraki süreçlerde de birliktelik etkinlikleri düzenlenip, ortak bir arayaşına girildiği" belirtilerek birleşmenin çok yakın olduğu söylendi. Toplantıya katılanların çok çoğunluğunu verildi benzer öneriler, iki sendika arasında birliğin yakın olduğu şeklinde yorumlandı.

Bu görüşmelerden sonra başkanı üyelerle başından itibaren birliğin sürecini ve son durumunu tekrar anlatıldı, gelirden aşamada başkanı konusundaki anlaşmanın sağlanamaması dile getirildi. Bu nedenle birlik sürecinin uzadığı; aslında Eğitim-İş tabanının ailen birlikteliğine rağmen, Eğitim-İş yönetiminin bu konuda gerekli çabayı göstermediği vurgulandı.

Görüşmelerde ortaya çıkan tikanıklıkları aşmaya çalışırken, iki sendikadan birleşmesi için 23 Ocak tarihi belirlendi.

Küba ile Dayanışma Buluşması

20-25 Kasım günleri arasında yapılan "Küba ile Dayanışma Buluşması" adı uluslararası konferans, dünya halklarının emperyalizme karşı Küba halkının yanında olduğunu sergilediği dev bir gösteriyi dönüştü. Çünkü beş gün süren konferansa 109 ülkeden 220 parti ve örgütü temsilen 3000 kişi katıldı. Havana'da yapılan "Küba ile Dayanışma Buluşması" her gün farklı bir gündemle toplanarak, toplantıya katılan çeşitli halklara Küba taktildi.

Toplantıya katılanlara Küba'nın şu an içinde bulunduğu ekonomik kriz anlatılarak, tüm bu zorluklara rağmen, Küba'nın temsilcileri ve Küba devriminin önderi Fidel Castro baş egemenlik gururuna konuştular.

Toplantılarda ele alınan konulardan birisi de ABD emperyalizminin ambargoya gerekçe olarak ileri sürdüğü "Küba'da insan hakları ihlali olduğu"yalandı. Hemen hemen tüm konuşmacılar bu konuya değinirken, Küba Dışişleri Bakanı Roberto Ruba-ina, kendilerini eleştiren ABD'ye ve emperyalistlere soruyordu: "Bize insan hakları deni veremeye çalıyolar. Hangi yazıta, ne hakta..." Ve ardından işsizliyle, sokaklarda yasa- mak zoruyla kalan milyonlarca ezi- zlyle, yoksullukla ve hastalıkla- lın önder bincere çocuğuyla ABD'nin böyle bir soruyu kendilerine sorma- yaçağını anlatıyordu. Üstelik emper- yalistlerin yalanlarına kanarak Kü- ba'dan kaçanların şimdi de kapite- lirin gerekçesi olduğu gerekçe, tekrar -üstelik tutuldukları askeri üsterden kaçarak- geri dönmeleri emperyalist- lerin bu yalanı yikan en açık örnek- ler oluyordu.

Küba ile Dayanışma Buluşması, dünyanın işgisi çeklerken, emper- yalistlerin gözde de toplanıyordu. Çünkü Küba'nın içinde bulunduğu ekonomik zorluklar nedeniyle, emperyalizm kar- şısında geri adım atacağına, sosyaliz- minde taviz vereceğini bekliyorlar- dı. Ama umduklarını bulamadılar. Devrim yazıtına karşına 35 yıl geçiren bir Küba, artık kapitalizmi ve onun pis- liklerini geri istemiyordu. Castro top- lantının son günü yaptığı konuşmada, Küba halkına ve dünya halklarına "Asla kapitalist olmayacağı" sözünü ve- rirken haykırıyordu: "Gerekirse yaşa- mışına pahasına devmini savunmak, en kutsal görevimizdir..."

Arafat'ın ihaneti artık gizlenemiyor

Filistin'de mücadeleyle yol ayrımında

Mücadele Ortadoğu Muhabiri Tarkan Yılmaz

Bugün artık Filistin'de Filistin halkının kurşunlanıyolar Siyonistler değil Arafat'ın polisleri. 13 Eylül ihanet antlaşmasıyla "özek Filistin'in güvencesi" olan polisler. Emperyalizm ve siyonizm uzlaşma- sının ödülü olarak Arafat'a verilen bu po- lisler, dünya halklarına "Özgür Filistin topraklarını koruyorlar" diye yanlışla- da gerekte emperyalizmin çizimlerini korumaktan başka bir şey yapmıyorlar. Üstelik kendi halklarını katletmekle paha- sına olsa da.

Arafat önderliği altında bugün kendi halkına karşı polislik yapar hale gelen El Fetih'in dünü için söyleyebilecek kuşku- su çok şey vardır. Ama özellikle emper- yalizmin "yeni dünya düzeni" çevre- sine çizmeye çalıştığı "yeni Ortadoğu" tablosu içindeki rolü üzerinde durmak daha anlamlı olacaktır. İgal altındaki topraklarda emperyalizmin son 16-17 yıl- dır "Yeni Dünya Düzeni" çevresinde hayata geçirdiği politikaların temelinde Ortadoğu'da süren mücadeleden boşlu- ması ve ihanetler var. İhanetler işleme- saşmaktan bıkışın, her şeyi dünya dengeleri çevresinde düşünün ve ken- di halkının özgüveni güvenmek yerine diplomatik çözümlere sarılan küçük bur- juva milliyetçi hareketler bulunmaz birer fırsat oluşturlar. Filistin'de bu ve iha- netin "Arafat çizgisidir. Bu çizgi yaptığı iha- net antlaşmasıyla siyonistlerin 7 yıldır bastırmadığı infitadya sistemine görevini götümlü olarak üstlenmiş ve dün- nün kadar dünyeviyetini göstermiş de- tanlığı kendi çocuklarını korumak- ta he gelmisr.

Falestin'de ama omurgasını oluşturan El Fetih'e hakim olan Arafat çizgisi yaratdığı böyleli sonuçlara rağmen gerek El Fetih içinde, gerekse Filistin halkı içinde sandığı kadar güçlü değıl. El Fetih'in yansınan fidesi Arafat'a karşı. Uygun- nan politikalarla karşı veren FKO kar- şısındaki son toplantısına bile hepsi Arafat'ın adamı olduğu halde ancak 19 üyeden 7'si katıldı. Ayrıca Arafat'ın kar- şısında neredeseyse tüm Filistin örgütleri var. Buna rağmen Filistin devrimle hare- ketleri Arafat'ın ihanetini gösteriyor. Emper- yalizm, Arafat'ın emperyalizmin programı- nı hayata geçirmesini engelleyemiyor.

Neden? Neden yine Ortadoğu'da ya- pılan siyaset alanında gizli...

İhanet antlaşmasının başa çıkartıla- mamasından temeli nedim, bulanın ve pragmatist politikalar. Siyonizminle- birliğine, Filistin halkını katletmesine, Fi- listin halkının haklı davasına satmasına ve "hain" olarak ilan edilmesine rağmen FKO önderliğine karşı Filistin Devrimi Hareketleri tarafından net tavrı alınma- ması da politikadaki bu bulanlığın ve faydacılığın ürünüdür. Örneğin Madrid Konferansı'na karşı tavrı alan ölü Filis- tini Örgütler Birliği ya da Şimdiki Adıyla Filistinli Güçler Koalisyonu... Bir araya geliş amaçları ta başından görüldükleri emperyalizmin oyunlarını bozmak, daha sonra imzalanan antlaşmaya ortaya çı- kan iha- netin başından yük etmek ölü- mü heide, bu ancak sözde kapı. Tiple in- fityadı yükseltmek için Siyonistlere kar- şı tavrı alınması programının çıkarıl- ması gibi.

Kuşkusuz böylesi bir tablonun ortaya çıkışı nedensiz değıl. Gerekten verile- cek radikal ve kararlı bir savaşı mücade- lenin çözülebileceği çok sorunu... yıllar- ca diplomasi masalarında ya da sempatı duyulan bölge devletlerinin yardımlarıyla çözüme alımsı, mücadelesini ağırlıklı olarak alan yardımlara bağlanmış çok örgütün plana çekildi. Bugün Filis- tin'de muhalefet denince, büyük kitle gösterileri denince ama İslami örgütler, başta da İslami Direniş Hareketi (HAM- MAS) geliyor.

HAMAS bugün "özek" Filistin topo- raklarında olsun, diğer ıgal altındaki topraklarda olsun neredeseyse tüm kitle gösterilerinin düzenleyicisi durumunda. Kuşkusuz, HAMAS'ın bu kadar güçlü- leri, güçlü gösterisi ile özellikle son yıl- larında izlediği aktif politikasidir. Filistinli sol örgütlerin genelde sessizlik içinde geçirdiği yıllarda HAMAS İslami motifle- ri ile ama Filistin halkının sorunlarına karşı siyonistlere, özellikle İgal aralı- yonist İsrail'e karşı aldığı radikal tavrı- larla ıgal altındaki bölgelerde Filistin halkının koruyucusu olmuştur. İhanet antlaşması öncesinde bu süreçte parti- larak tavrı alan sayılı örgütlerden birinin HAMAS olması ona hiç de kü- çümsenmeyecek kadar bir kitle tabanı kazandırmış.

HAMAS dün Siyonist İsrail'e karşı sürdürdüğü savaşı eylemleriyle bugün iha- neti Arafat'ın polisine karşı yönelmiş olsa da politika itibaren net ve ka- rarı bir politika izlemidi. Bu konuda ve- rilebilecek çok çok örneği bulmak zor değıl. Örneğin 13 Eylül İhanet antlaş- masına karşı kurulan Filistinli Güçler Koalisyonu ile olan ilişki. HAMAS bu- gün İhanet antlaşmasına karşı çıkış da, bu antlaşma karşısında uzun süre "bek- le-gör politikası" denenebilecek bir politika izledi. Antlaşmayı ne tam anlamıyla mahkum etti, ne de kaçtın savundu. Antlaşmaya ilk karşı çıkış noktası ise çok geri şartlarda yapıldığı noktasın- dı. Çünkü HAMAS pek çok Filistinli örgütün aksine düşmanla antlaşma- masına oturulmayacağı gibi bir görüşü savunuyor, bu konuda oldukça esnek. Bu esneklik aslında HAMAS'ın bir güç olarak siyonist İsrail'e yapılan örgüt- lerden daha fazla masasına oturma- na oturulabile istediğini geliyor. Taraf olabilmek, diplomasiye etkin bir güç olabilmek isteyen HAMAS özellikle antlaşmanın imzalandığı günlerde kendisi- nin de gözardı edilmemesi gereken bir güç olduğunu göstermek için Siyonist İsrail'e karşı askeri eylemleri gerçek- leştirdi. Örgütlerin pasif kaldığı bir süreçte yapılan bu askeri eylemler, Filistin halkının gözünde HAMAS'ın daha da büyük- tü. HAMAS neredeseyse infitadya sürü- ren tek güç, tüm ölü. Şimdi de Arafat iha- netine ve Siyonist İsrail'e karşı Filistin halkının büyük bir desteğini yonle- diriyor halkı olarak.

HAMAS Filistinli Güçler Koalisyo-

nu'na antlaşmanın şartlarını görebilmek için ilk başta katılmadı. Daha sonra kat- lıdığında Filistinli Güçler Koalisyonu- nu antlaşmaya karşı yeterince tavrı alma- makla suçlayarak koalisysinden ayrıldı. Şu an için koalisyonu olan ilişkiyi il- erletmek birlikté bu güç birliğinin içinde olup olmadığını yeterince net değıldir. "Özert" Filistinli yapılacak seçimler ko- nusunda da diğer örgütlerden farklı tavrı aldı. Çünkü diğer örgütler yapılacak böy- le bir seçim katılmamı, emperyalizmin icazetliye kuruluşu bu otomun devletin meşrulasmasını anlamına geleceğini söylerken, otomun devleteği kar- şı net radikal tavrı alan HAMAS seçime- re katılma kararını alan ilk örgüt oldu.

HAMAS bugün ıgal altındaki toprak- ları en büyük güç olması rağmen, çizgisi ve çizgisine hakim olan pragma- tizm onun 13 Eylül İhanet antlaşmasına karşı radikal bir çıkış yapmasını engelli- yor, böyle bir tavrı onun için yok. Bu- gün verilen radikal mücadele çok rahatsızlık otomun devleteğini pay alma mücade- lesi gibi daha dar bir mücadelede dön- şebilir. Üstelik meşruluşunu kabul et- mediyi bir aparda söz sahibi olabilmek pahasına... Aslında HAMAS'ın izlediği politika oldukça açık. HAMAS "Filistin'de ne olacağını benizi düşünmü" diyor. Mü- cadele içinde, uzlaşma için arzu yak- lımları savunuyor. Bu biraz da tek bir çatı altında birleşen ve Sudi Arabistan ile İsrail'in yakın ilişkileri kan il kanadın rahatsızlık tek örgüt olarak yaşama- sını düşündüren de anlaşılabilir.

Eksikler, izlediği pragmatist politika- larla rağmen bugün HAMAS Filistin'e karşı İsrail'e karşı en net ve kararlı ve- rilen savaşı filen öncülüğünü üstlen-miş, savaşı bir örgüt.

Ve HAMAS'ın sürdürdüğü mücadele diğer Filistinli örgütler içinde ateşleyiciliği yapıyor. HAMAS'ın mücadelesi bu ya- niya desteklenmelidir. Kuşkusuz Ortadoğu'da hakim olan gerçek hastalıklar pragma- tizm gözardı edilmem.

Aynı pragmatizm bugün sokaklarda Arafat karşıtlarını kurşunlayan Filistin polisine karşı da net bir tavrı alınmasını gerektiriyor. Bugün HAMAS daha hiçbir örgütün Filistin polisine karşı net bir poli- tikiği yok. Dost mu, düşman mı bu po- lisler, belli değıl. Filistinli örgütler bu ko- nuda cesaretili politikalara hayati geçire- memelerine rağmen, emperyalizm ve si- yonizm çok daha cüretkar. Politikalarını hayata geçirenler de radikal. Aynı radikal- lık gösterilebildiği sürece mücadele ne kadar yükseltilse işkürsü kazanmaya 13 Eylül İhanet antlaşmasına angaje olınaya devam etmekte kurtulamaz- ıdır. Çünkü bu bir noktadan sonra ka-

Siyonizmin yıllardır hedefi Filistinli- ri birbirine kırdırmak. Bu planı tüm örgütler çok açık gömlerine rağmen, bugün- de karar bozmadılar. Şimdi de kendi içlerinde çıkan bir iha- net söz konusu. İhanetlere karşı bek-le-gör tavrı ve taviz- ise kaçınılmaz olarak güç oluşu beraber- inden getirir. Filistin'de bugün herkes in- donum noktası bu olacaktır. Ya iha- nete karşı tavrı alıp, gerçek kurtuluş için mü- cadeleyi yükseltecekler, ya da emperya- lizmin politikalarına seyyir kalarak, adım adım yaşanan teslimiyeti seyretmekle yetinecekler.

Kavganın adı ve onuru oldular

ÖZER ELMAS
(.../1976)

Özer İTÜ öğrencisiydi. Okulun anti-faşist mücadelesinde yer aldı. Faşistler tarafından okul girişinde pusuya düşürülerek katledildi.

*"Belki de bir sabah
söken şafağın aydınlığında
doğacak güne merhaba derken
karşılamağ güzeldir ölümü
Ve
haykırarak karşılarken ölümü
belki de ölümsüzlüktür*

ölümün sesi

*Şafağın sancısı
gün ışığına vurduğunda
Ey umutsuzluk ve karamsarlık
tanrıları*

*Hükümünüz bitmiştir artık
bilesiniz."*

MEHMET TEPE
(1954-1978)
İstanbul K üstepe Lisesi'nde mücadeleye başladı. Lise yıllarında tanıştığı mücadeleyi burayla sınırlı tutmadı. Kendisine Terilen görevleri eksiksiz yerine getirdi. Mecidiyeköy'de faşistler tarafından katledildi.

ASAF TUNÇ
(1953-1978)

Asaf öğrenci olmasının yanında her şeyiyle emekçiydi. Gündüzleri ayakkabı boyacılığınan çeşitli işlere kadar çalışır, geceleri okulunda faşistlerin karşısına dikilirdi. Yıldız İDMMA'da mücadeleye katılıyor, diğer yandan da memurlar arasında çalışmalar yapıyordu. Çarşıkapı'da sivil faşistler tarafından katledildi.

ABDÜLKADİR ADANUR

Yıldız İDMMA öğrencisiydi. Faşistlerin defalarca saldırdığı okulunda onlara karşı geldi ve bu görevi sırasında faşistlerle girdiği çatışmada bıçaklanarak katledildi.

ZEKİ ÖZTÜRK
(1956-1979)

Elazığ, Gaziantep ve Malatya sokaklarında, dağlarında mücadelesini sürdürdü. Malatya dağlarında kır gerilla ekiplerinde yer aldı. Etinde bomba patlaması sonucu şehit düştü.

NURETTİN GÜLER
(1956-1978)

Elazığ ve Hozat halkı onu faşizme karşı direnişinden tanıyor. Elazığ sokaklarında polislerle girdiği çatışmada şehit düştü.

FEVZİ AZIRCI
(1954-1977)

Galatasaray Mühendislik Yüksek Okulu öğrencisiydi. Faşistlerin okul katiniini basmasına karşı tek başına da olsa tavır aldı. Bu sırada faşistler tarafından katledildi.

ÖZELLEŞTİRME "HER DERDE DEVA" OLAMIYOR

- Dün kapımızın önünde olan özelleştirme, bugün kapımızdan içeri girdi. Tabii, işsizlik ve daha da büyüyecek olan yoksullukla birlikte...
- Bugün özelleştirme politikasına karşı yapılabilecek tek şey emekçi sınıfların ayağa kalkmasıdır. Biz ayağa kalkmadıkça oligarşi özelleştirme'nin tüm yitimi sonuçlarını emekçi sınıfların sırtına yüklemeye devam edecektir.

EMEKÇİLERİN İHTİYAÇLARINA ANCAK MİLTAN DEVRİMCİ SENDİKACILIKLA SAHİP ÇIKABİLİRSİNİZ

26 Kasım için on binlerce işçiyi Ankara'ya çağırarak oku yayından fırlatmak zorunda kalan Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral 24 Kasım'da Çiller'le görüşüp, uzlaşarak, işçilerin hak mücadelesini engellemeye çalıştı. Ancak, amacına ulaşamayarak çoktandır olması gereken, aslında gecikmiş bir işçi protestosuyla karşılaştı. Bu protesto karşısında ise sığındığı yer herhangi bir işçi lokali veya sendika değil, polis lokaliydi...

DERİ İŞÇİLERİ YÜRÜDÜ

Tuzla Aydınlı Köyü Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde çalışan deri işçileri, 8 Aralık'ta sendikalaştırılmaya ve baskılara karşı bir protesto yürüyüşü gerçekleştirdiler.

Yazısı Sayfa 17-20'de

Bir hiçlik romanı: Yeni Hayat

YENİ HAYAT EMEKÇİLERİN KURACAĞI HAYATTIR

- Bir insanın, bir yazarın, mültecileşmesi, yaşadığı ülke topraklarında gerçekliğinden kopmasıdır. Mültecileşme yalnızca ülke topraklarının dışında olmaz. Orhan Pamuk gibileri, bu topraklarda yaşayıp da ülke gerçekliğinden kopmanın, mültecileşmenin en iyi örneklerinden biridir. Onlar, sınıflar mücadelesinde her geçen gün biraz daha netleşen insanlarımızın kafaclarını bolanlaştırmaya, her şeyi sili, değersiz kılmaya çalışıyorlar. Kendi değersizliklerini, stilliklerini tüm bir topluma mal etmeye çalışıyorlar. İşte bu yüzden Yeni Hayat bu toprakların romanı değildir.

Yazısı Sayfa 21'de

Geleneklerimiz bizi geleceğe taşıyacaktı

- Düzen kendi içindeki alternatif arayışlarını tüm açmazlarına karşın ısrarla sürdürüyor. "Yeni ambalajlar", "yeni imaj"larla krize çözüm bulma çabasında. Oligarşinin bu politika ve taktiklerindeki bunca ısrarının nedeni açıktır. Her şeyi rağmen düzeni koruyabilmek... İşte bundan dolayıdır ki, iktidar bilincine, inancına ve iddiasına sahip devrimciler, bu noktada oligarşiden önde olmak zorundadırlar. Burada asıl sorun iktidar bilinci ve iddiasıdır. Bu bilince ve iddianın kararlılıkta geleceğe taşınmasıdır.

- Bugün ülkemizde yaşanan sorunları çözecek, emekçi halkların kurtuluşunu sağlayacak tek güç DHKP-C'dir. DHKP-C saflarında savaşan tek tek herkese işte bu yüzden büyük sorumluluklar düşüyor. DHKP-C'nin kadroları, taraftarları, hızla eksiklikleriyle, zaafılarıyla dşediş bir mücadele içine girerek, tereddütlerini, kendilerine koydukları sınırları aşarak, kendilerini yetkinleştirdikleri ve daha büyük görevler almaya, daha büyük özerkenleri ve sorumlulukları üstlenmeye hazır hale geldikleri ölçüde, geleneklerimizi geleceğe taşıyacak, savaş kazanma doğrultusunda emin adımlarla yürüyebileceğiz.

Yazısı Sayfa 12-14'te

Çocukların gözlerindeki tanıklık silinmez

"Evimizi, eşyalarımızı, her şeyimizi yaktılar"

- Kürdistan'da köyleri yakıp-yıkıp yerle bir eden oligarşi, Kürt halkını yerinden-yurdundan edip, göçe zorluyor. Toprağından edilen Kürt halkı göç etmek zorunda bırakıldıkları yerlerde sefalet ve yoksullukla iç içe yaşıyorlar.

- Devletin zorla göç ettirme politikasına karşı direnmek yüzyıllardır üzerinde yaşanan topraklara sahip çıkmak bu politikanın boşa çıkartılmasının tek yoludur. Çözüm, her ne pahasına olursa olsun yerini-yurdu, tanhını, kültürünü, toprağını, onurunu ve özgürlüğünü savunmak ve savaşmaktır.

ELAZIĞ'DA FAŞİST-KONTRA ÇALIŞMASI-Elazığ'da kontrorelinin kendine taban yaratma çalışmaları MHP'li faşistler aracılığıyla sürdürülüyor. Her yerde olduğu gibi MHP'li'nin de en önemli destekçi ve yönlendiricileri özel tim ve JİTEM'e bağlı polis ve subaylar. Kafeteryalardan spor salonlarına, okullardan mahallelere kadar hemen her yerde kontrorelinin iç içe geçmiş sivil faşistler Elazığ'da örgütlenmeye çalışıyorlar.

DERSİM'DE "KAYIP" KÖYLÜLERDEN HABER ALINAMIYOR-Dersim'de köy yakma ve boşaltma operasyonları sırasında devlet güçleri tarafından gözetilene alınan ve kimisi kılavuz olarak askeri birliklerle birlikte arazide dolaşan köylülerden halen haber alınmıyor. Gözetilene alınan köylülerden bir kısmının cesetleri kurşunlanmış ve yakılmış olarak bulundu.

Yazısı Sayfa 8-9'da